

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

34

Louis de DIEU

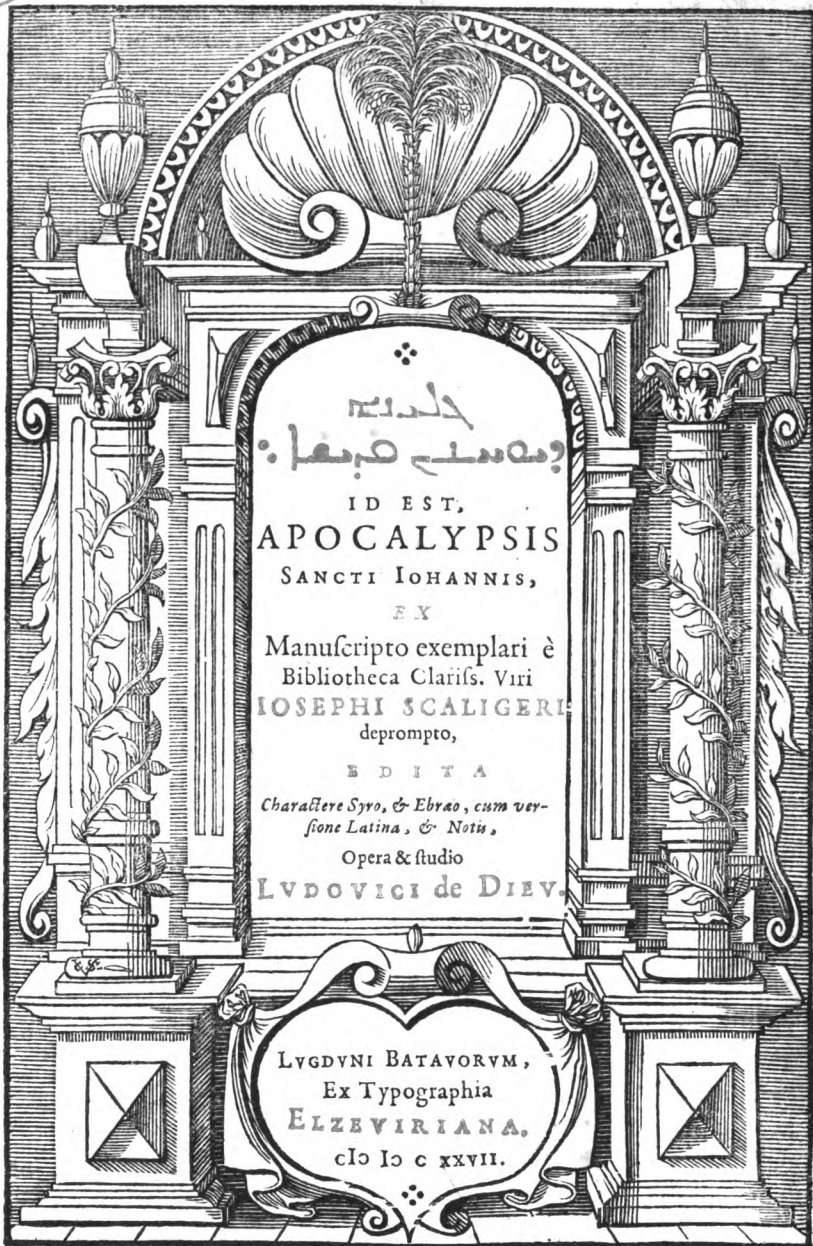
1590 - 1642

voir: F. LICHTENBERGER

Encyclopédie des sciences
religieuses III, 748

Qualdonna Lathier & Co

vu

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text on the right side of the page.

Handwritten text on the right side of the page.

Handwritten text on the right side of the page.

Nobilissimo, Amplissimo, Doctissimo,

D. D. DANIELI HEINSIO,

D. MARCI EQVITI, SERENISSIMI SVE-
CORVM, & C. REGIS CONSILIARIO ET HISTO-
RIOGRAPHO, IN CELEBERRIMA LVGDVNO-
BATAVA ACAD. POLITICES PROFESSORI,
BIBLIOTHECARIO AC SECRETARIO;

LVDOVICVS DE DIEV, Flissinganus, salutem ac pacem
precatur à Deo Patre & Domino nostro Iesu Christo.

IR Amplissime, quem piæ me-
moriæ parens meus Daniel de
Dieu semper fecit maximi,
eum ut in pretio non habeam,
nefas duco. quique vicissim
parentem meum, ut tuum, coluisti semper,
eum ut non colam, impetrare à me non pos-
sum. hæreditaria nobis est amicitia: magna
itaque & constans: atque, ut ad rem veniam,
multum aucta, communi harum literarum
amore, studioque communi. Quam enim
tu eas ames, docet incredibilis ille quem
paucis annis in iis fecisti progressus: quem
nos quidem novimus pridem, quibus facilis
ad te accessus datur: at non æque norunt
alii:

E P I S T O L A

alii: ignorabit autem deinceps nemo , qui sacras tuas in Nonnum exercitationes viderit,opus nunquam eruditione,utilitate nunquam laudatum satis: ubi te in sacris Theologum, in Hebraicis criticum, in Hebræorum scriptis Rabbinum miramur omnes. Excitavit hic tuus amor meum. Simulac enim leviculum illud Grammaticæ Hebrææ compendium à me editum vidisses, è vestigio mones, ut linguarum Hebraicæ, Chaldaicæ & Syriacæ grammaticalem collationem instituere aggrediar. Monenti pareo, qui tanto viro denegare nihil possum. paratum opus ubi vides & legis, instare non desistis, ut edam. paruissem jam & ibi, nisi hujus libelli mentio à te incidisset. Ais, inter libros, à magno illo literarum omnium lumine Iosepho Scaligero Academia huic nostræ legatos, latere manuscriptum exemplar Syriacæ versionis Apocalypseos. audire id ego non poteram, quin protinus gestiret animus videre. nec percipere tu animum meum poteras,quin protinus velles obsequi.

Exhi-

DEDICATORIA.

Exhibes amico scriptum , sed simul amico injungis laborem. postulas Syriaca à me transcribi , vis eadem literis Hebraicis adjectis vocalibus exprimi , latinam à me ex Syriaco versionem cupis addi, textum Græcum vis conjungi, atque ita simul omnia prelo committi. Obstabant quidem muneris mei occupatissimi negocia. Sed vicit meus tum erga te , tum erga hæc literas animus. Et jam causas habes, vir Clarissime, cur hunc tibi foetum demus, qui non magis me quam te parentem habet: quum sine te nec in manus meas incidisset, nec apud me edendi animum invenisset. Si quas igitur mihi ob hunc laborem gratias deberi posteritas judicabit, earum magnam partem tibi dari volo, ex cujus præscripto egi omnia, & cujus consilio multum me adjutum fateor. Vtinam vero supremum illud numen superstitem nobis eum esse voluisset, qui idem hoc, quod ego, præstitisset libenter, & multo quam ego præstitisset melius. Magnum illud dico linguarum Orientalium

* 3 talium

E P I S T O L A

talium decus Thomam Erpenium, quem communi luctu ereptum nobis dolemus ambo. sæpe enim te eum præceptorem agnovisse memini: mihi sane præceptorem fuisse profiteor palam. Multa hic habuimus communia: communem præceptorem dum viveret: communem luctum, quum extinctus esset: imo & communem ejus erga nos amorem, quem vel moribundus testatus est. te enim, quem, quum valeret, in pectore gestaverat, etiam animam efflans in ore habuit. me verò, quem, quum doceret, auditorem viderat libenter, animam agens consolatorem animæ & fidei suæ testem habere voluit, & habuit. Memini, vir Clarissime, quum tristis illa lues, quâ & magnus iste vir, quem dixi, nobis ereptus est, hanc nostram urbem exerceret, tuque absens, & de tuo Colonio, id est, de corde tuo, de animo tuo sollicitus, Hagâ-comitis ad me literas dares (ad quem enim scripsisses potius, quum is nemini quam mihi charior esse vel possit vel debeat? utpote quem mihi natura fecerit

Avun-

D E D I C A T O R I A.

Avunculum, educatio præceptorem & patrem) memini, inquam, eundem illum fuisse atrum istum & funestum diem, quo magnus ille Erpenius è medio sublatuſ luctuoſiſſimã mihi ad te literarum materiam ſuppeditaverit: in quibus lætum nihil, niſi quod præclaræ fidei & beatæ mortis teſtem me dicerent. Ab eo tempore luxit Academia, & qui Hebræa tractarent deſideravit. Tu primus prodis, qui per tuum Ariſtarchum de fonte Hebræo bibendum nobis præbeas: memor illius à magno Hillele dicti, במקום שאין אנשים, חסדל להיות איש, *In loco ubi non ſunt viri, fac te virum præbeas*. Vir ſane fuit Erpenius, non אדם ſed איש. Is defecit, tu ſuccedis, non in ipſius munus, ſed eruditionem. & quia me habere voluiſti pediſſequum, ad hæc incitaſti. habes ſectatorem, cui nihil quam à te diſcere, & tecum Orientis literas promoveri gratius. Et vel hoc nomine hunc meum laborem tibi acceptum fore ſpero ac confido. Te ſane patronum ſibi exoptavit maxime, ut qui, qua es eruditione, de hiſ literis judi-

EPISTOLA DEDICATORIA.

judicare possis, & quo es candore, erratis
ignoscere velis, & qua es apud omnes ex-
stimatione ingenti, adversus malevolos &
invidos tueri queas. Vale, illustrissime vir,
utque diu Academiae, Ecclesiae ac nobis su-
perstes maneat, summis votis à Deo Opt.
Max. contendo: à te vero, ut, quod facis, me
amare pergas. Lugduni Batav. vigesimo
die Martii, cło lccxxvii.

PRAEFA-

P R Æ F A T I O

Ad

candidum LECTOREM.

ENEVOLE ac studiose Lector, libellus hic Syriacus, quem edimus, è Bibliotheca nostra publica petitus est, ubi inter multos alios præclaros libros, à Cl. Viro Josepho Scaligero Academia nostra legatos, hæcenus latuit. libellus est in octavo, charta densa, tersa ac polita, quaque à pergamena parum distet, conscriptus manu eleganti ac vere Syriaca, sed ab hoc nostro charactero satis discrepanti. Maronitarum manus videtur, qua in scribendis epistolis utantur, ubi ceteriores, magisque compactas, & sæpe implexas sibi invicem literas adhibeant. Vocales additas non invenimus: nisi paucis in locis, ubi expressas reperies. Versuum distinctiones libellus iste proprie habet nullas, ne nec capitum, nisi quæ à lectore quodam, nescio quo, nostris numeris adscripta fuerunt. Sententiarum tamen distinctiones habet varias, quarum quædam longiores, aliæ breviores periodos discernere videntur, quas nos hic non gravate omisimus, tum quia typographus in carabat, tum quia & nos certum earum usum non deprehendebamus. aliquando enim tota pagina habet nullam, interdum una multas, ac nonnumquam etiam sine ulla sententia distinctione solius elegan-

★★

tia

P R Æ F A T I O

tia causa accumulatas. priores, quatuor punctis rubris, circulum nigrum ovali forma constantem, quadrangularem forma continentibus: posteriores, quatuor solummodo punctis, duobus rectis rubris, aliis transversis nigris, pinguntur. alia etiam aliter insigniuntur. reliquas autem incisorum ac membrorum periodi distinctiones quantum potuimus observavimus. Esse autem hanc Syriacam è Græco translationem, nullus dubito, & cuius phrasin conferenti, id facile liquebit. unde factum, ut quum Syri articulo emphatico careant, qui Græcorum articulo præpositivo \omicron , ι , η respondeat, quem Hebræi per suum הַיְיָקוֹר exprimunt felicissime, hic noster, potius quam ut emphasin articuli græci omiserit, pronomen tertiæ personæ הוּוֹסָ, vel וֹסָהוּ, passim substituerit, quæ alioqui proprie valent עָנִי, vel אֲנִי. in quo quidem noster hic libellus longe luxuriat magis, quam qui antehac è novo testamento editi fuerunt. Authorem versionis ignoramus; scriptoris vero nomen in calce libri reperimus, ubi se Cassarum nuncupat natum ܡܝܚܢܐ ܕܥܣܪܐ . tempus vero scriptiōis subtercet. De antiquitate huius versionis nihil statuere ausim. Mirum sane, quum Novum Testamentum ab Ignatio Patriarcha Antiocheno per Moysen Meridinaum è Mesopotamia sacerdotem in Occidentem mitteretur, & in Syriam reportandum, imo in gratiam Syriacarum Ecclesiarum Vienna anno 1555 imprimeretur, Apocalypsin una cum secunda Epistola Petri,

AD LECTOREM.

Petri, secunda ac tertia Johannis, nec non Epistola Iudæ defuisse. fortasse, quod ut olim, ita & tum apud omnes Orientis Ecclesias istæ S S. Scripturarum partes communiter nondum receptæ essent. extitisse tamen certum est. Sic enim VVidmanstadius in editione Viennensi, in præfatione ad epistolas canonicas, quas ab ipso vulgatas habemus: Reliquæ, inquit, S S S. Petri, Johannis, & Iudæ epistolæ, una cum Apocalypsi, etsi extent apud Syros, tamen in exemplaribus quæ sequuti sumus defuerunt. Et in epistola quæ toti operi subnectitur, ait, Mo- sen istum Meridinaum, qui cum una opera plurimum studique consumserat, & jam in Mesopotamiam denuo abierat, reversurum, ac reliquas S S S. Petri, Iohannis, & Iudæ epistolas una cum apocalypsi allaturum. allatæ fuerunt deinde, & nescio qua incuria aut invidia earum impressio orbi Christiano denegata fuerit hætenus. testatur Possevinus in apparatu, libros eos qui editioni Viennensi ac Regiæ Antverpiensi desunt, in codicibus Orientalium extare, & per Maronitas acceptos à Balthazare Etzelio Iesuita Latinos factos, quos etiam, excepta Apocalypsi, nobis videre contigit. Ex Apocalypsi autem verba quedam capituli septimi citata invenimus à Georgio Michaële Amira Edeniensi è monte Libano Maronitam, qui luculentam scripsit Grammaticam Syriacam, Romæ an. 1596. editam. In quo opere pag. 241. ostensus pronomina اِنْفِ اِنْفِ fere semper esse patientia,

P R E F A T I O

tientia, id est accusativi casus, citat hæc verba ex
cap. 7. **أَعْيَيْهِ أَقْهَلًا بِحَسَبِ هَذِهِ آيَةٍ**.
ذِكْرُ حَسَبِ وَامْدِنَا. quæ in hoc libello vers. 14. prorsus
eodem modo sese habent. suspicaberis fortasse lector, ab
ipsis Maronitis, postquam Pontificiam religionem (quod
teste Setho Calvisio factum anno 1182) amplexi fuerunt,
hos demum libros factos esse Syriacos. quod certe de hac
Apocalypsi statuendum minime censeo: quum & à Græcis,
quæ Pontificii sequuntur, exemplaribus, & à Vulgata
versione latina, quam illi authenticam fecerunt, passim
multum abeat. Iam vero, ad laborem nostrum quod at-
tinet, quem celandum minime censeo, textum Syriacum
charactere faciliori, qui typographo notus esset, descripsi.
eundem literis Hebraicis, additis vocalibus, (quod ante
nos alii in libris fecerant Tremellius & Fabricius Bode-
rianus) in gratiam tyronum expressi. versionem latinam,
servata quantum potui phrasi Syra, addidi. atque ut hæc
cum textu authentico conferri quam facillime possent,
græcus quoque ut adesset curavi. Textum Syriacum fi-
deliter descripsi, descriptum contuli, reliquis etiam men-
dis quæ occurrebant, quæ tamen, ne lector alicubi offen-
deret & haberet, huiusmodi signo † notavi, & in cha-
ractere Hebræo ad idem signum, nisi fallor, emendavi.
quod doctiorum iudicio libenter submitto, à quibus hic
reprehendi neutiquam erubescam. Ubi verba quadam ad
sensum

AD LECTOREM.

sensum perficiendum deessent, id hujusmodi signo, [] spatio aliquo vacuo relicto, indicavi, & in caractere Hebræo ex Græco supplevi. Non est autem dissimulandum, in ipsius autographi margine errata varia à lectore quodam nescio quo, sed alia manu, alio atramento emendata conspici: item, verba quedam in autographo occurrere redundantia aut bis scripta, quæ manifesto sensum vitarent, quæ nos è textu rescuimus: quæ tamen singula, ne quid fraudis commisisse videamur, in animadversionibus nostris suis locis observabimus. Utinam vero alia quedam exemplaria cum quibus hoc nostrum conferre potuissemus, ad manum fuissent. errata exactius corrigere, ac defectus melius supplere potuissemus. quo auxilio quum destitueremur, præstitimus quod potuimus, & ut neque textui Syro quicquam derogaretur, neque circa rectum ejus sensum scrupulus relinqueretur, operam dedimus. Quem laborem etsi negocia muneris nostri fugerent, libenter tamen postulatu magni viri Danielis Heinsii suscepimus, opera pretium existimantes, si ad eos novi Testamenti libros quos Cl. Vir Albertus VVidmanstadius impressit primus, quique tanto cum applausu ab orbe Christiano excepti fuerunt, hæc etiam scripturæ pars, quæ hætenus defuit, labore nostro accederet. neque enim quicquam à munere nostro alienum nos facere arbitrabamur, si ea, quæ ipsi Servatori nostro ejusque discipulis vernacula fuit lingua, sacrarum literarum cognitionem

Digitized by Google

AD LECTOREM.

liarissimum est. & sexcenta alia quae hic adferri possent. Restat ut, quum supra Tremellii ac Fabricii Boderiani, qui ante nos libros Novi Testamenti vocalibus notarunt, mentionem fecerimus, causas in medium proferamus, cur ab ea quam illi secuti sunt punctandi ratione in multis discedamus. Visum illis magnis viris fuit, quum Syriaca literis ac vocalibus Hebraeis proferrent, leges quoque linguae Hebraeae in punctando multum sequi, praesertim quum & quae apud Danielem & Esdram sunt Chaldaica, & ipsa Thargumim easdem passim leges sequantur. quod nobis linguam non Hebraeam, aut Thargumicam, sed pure Syriacam tradentibus minus probatur. hinc est quod sub ך ם ן in fine vocum post vocales longas more Hebraeorum adhibeant pathach futurum, ut in ך׃ passim. & in ך׃ Rom. 8. 5. quum Grammatici fateantur Syros id pathach non agnoscere, & libri Syri literas istas gutturales in fine omni vocali destitutas relinquant. Ita in initio dictionum ante literas בוס׃ more Hebraeorum legunt ך ם, quod Syriace esset ם, nulla nixi Grammaticorum auctoritate, & contra codicum fidem, qui hoc ם ut & omnes literas serviles vocali destituunt, hoc est per scheva efferunt, nisi sequens litera ipsa quoque vocali destituatur, sive per scheva sit efferenda, tum enim ך ut & aliae serviles pathach habent: ut ם׃ ם׃ ם׃ & homines: ubi tamen ex lege Hebraeorum esset legendum ם׃. solent etiam sub literis

P R Æ F A T I O

teris gutturalibus, ubi est Syri vocati nudane, chatoph
pashach & chatoph-segol Hebræorum more adhibere. non
simplex tantum schewa adhibemus, quia Syri nullum
brevissimarum vocalium discrimen agnoscunt. Et me-
mini me ex Clar. Kira D. Erpenio audire, habere se
ex ore doctissimi cujusdam Maronita, nullis præceptis
Grammaticis, ac vix viva voce doceri posse, quem so-
num schewa habeat apud Syros, præsertim sub gutturali-
bus, sub quibus soleat proxime præcedentis vocalis sonus
continuari, siue ea sit a, siue e, siue i, siue o, siue u.
Soleat Bodonianus nomen Dei scribere Hebræorum more
יהוה. ac Georgina Amira scribit דאיה, & recte, nam
præmissis literis servatis, non licet legere יהוה, יהוה
sed legendum יהוה, יהוה ut Joan. 10. 36. & alibi
passim videre est. Sic ex Chaldaismo desumserunt, quod
in affixum tertiae personæ masc. gen. sing. num. faciend
mappikatum, ut עברה servus ejus. nos mappik id omit-
mus, quia Syri simpliciter scribunt עברה sine
puncto vel in, vel infra, vel supra. At in feminini gena-
ris affixo מ Syrorum habet punctum supra se, מ, quod
quia proprie valet mappik Hebræorum, nos hic
mappik retinentes legimus עברה. Majus autem est, quod
nos dagech tum lene, tum forte omittimus, quum illi
utroque creberrime utantur. Causa est, quod quævis
Syri

AD LECTOREM.

Syri punctum quoddam habeant, quod nunc vocatur
 ܐܢܬܐ lenitas, nunc ܐܢܬܐ durities, tamen
 illud ܐܢܬܐ literam non geminat, ut dageſch forte apud He-
 braeos, ſed ſolummodo literis ܒܢܚܟܐ ſuperimpoſitum affi-
 rationem ab illis tollit, ܐܢܬܐ durius pronunciari vult; ut
 contra idem punctum infra eaſdem literas poſitum, ܐܢܬܐ
 tum ܐܢܬܐ dictum, affirationem illis relinquit ܐܢܬܐ mollius
 efferendas eſſe docet. adeo ut ܐܢܬܐ nihil aliud ſit quam
 dageſch lene Hebraeorum: ܐܢܬܐ vero, Hebraeorum raphe.
 ut Amira diſerte tradit Grammatica ſua pag. II. ܐܢܬܐ ne
 quidem mentionem ullam facit puncti geminantis. Ita-
 que cenſendum non eſt, verba quæ apud Hebraeos ſecun-
 dam radicalem geminant in piel, idem facere in pael Sy-
 rorum: aut defectiva prima Nun, quum illud amittunt,
 compenſare amiſſionem per geminationem ſecunda, ut ſit
 apud Hebraeos. fateor quidem, ſi ſecunda radicalis ſit
 ex literis ܒܢܚܟܐ, eam durius tum ſine affiratione pro-
 ferri, ſed geminari negabat doctiſſimus Erpenius, nega-
 mus ܐܢܬܐ nos, freti potiſſimum hac ratione, quod omnes
 Grammatici, etiam ipſe Maſius, qui tamen ܐܢܬܐ ge-
 minandi vim aliquando tribuit, fateantur ܐܢܬܐ
 tantum in literis ܒܢܚܟܐ locum habere. ſecus ſane apud
 Hebraeos ſe habet dageſch forte. ſi ergo, exempli gratia in
 ܐܢܬܐ præcepit, ܐܢܬܐ occidit, ܐܢܬܐ debent

 gemi-

P R A E F A T I O

geminari, quia sunt pael, quo quæso signo geminationem illam Syri designant, quum litera illa puncti ܡܦܐ capaces non sint? Hinc est quod Amira p. 30. quum verbum ܡܦܐ polluit, quod pael est, latinis literis exprimit, scribat, etama, unico tantum m. Est p. 38. citans verba hæc ex Psal. 117. ܡܠܝܚܐ ܡܠܝܚܐ laudate Dominum, latine scribit sciabahh Imorio. ܡܠܝܚܐ habet ܡܦܐ, ideo durius pronuntiat per b non per u, sed non geminat. quum itaque alia sit ratio & dagesch apud Hebræos, quam & ܡܦܐ apud Syros, omittere illud potius visum fuit, quam ut nimium ad Hebraismum accedentes à Syriasmō recederemus. Monendus quoque es, lector, (quod apud Tremellium & Boderianum non invenies) literas quasdam in medio dictionis à me relinqui absque ulla vocali, etiam absque scheva. factum id, ut docerem, eas literas plane occultandas, & in pronuntiatione prætereundas. ut ܡܠܝܚܐ tu legendum at. ܡܠܝܚܐ uxor athto. ܡܠܝܚܐ ecclesia ito. ܡܠܝܚܐ novus bhatho. ܡܠܝܚܐ dedit jaf. ܡܠܝܚܐ urbs meditho. Sic in initio dictionis ܡܠܝܚܐ alius bhrino. ܡܠܝܚܐ postremus bhrojo. ܡܠܝܚܐ homo noscho. sic in fine ܡܠܝܚܐ à me mev. ܡܠܝܚܐ mecum am. ܡܠܝܚܐ ceciderunt nephal. sicut supra ܡܠܝܚܐ Amira legit sciabahh, & similia ubi ante, & ܡܠܝܚܐ posuimus, ut doceremus literas illas in pronuntiatione celandas: post scheva enim

AD LECTOREM.

enim pronuntiarī non possunt. quae omnia non tantum
Azira nos docuit, sed ipsi quoque Syrorum libri, ubi
 haec semper sunt vocalibus scribuntur. Ubi tamen
 & diphthongescunt, pronuntiarī eas eam praecedenti
 vocali volumus, quamvis nullam eis motionem ad-
 damus. ut *אֵי* sicut *אֵיב*. *אֵיב* *מֵאֵיב*. mors.
מֵאֵיב prima *kadmōito*. Interdum quoque adhibe-
 mus Hebraeorum *maccaph*. non quod ea virgula in
 usu sit apud Syros, sed quia melius exprimere non po-
 tuimus, quando duae voces pronuntiatione in unam
 coalescunt. ut *אֵיב־אֵיב* legunt, *omarno*, & in *אֵיב־אֵיב*
 plane occultato, & syllaba *אֵיב* cum *אֵיב* coalescente. sic
אֵיב־אֵיב legunt *ithawmo*, occultantes *אֵיב* ex *אֵיב־אֵיב* & *אֵיב*
 ex *אֵיב* ac si scriberetur *אֵיב־אֵיב*. nolim tamen putet quis-
 quam, parvi propterea faciendum aut Tremellium, aut
 Boderianum. putet id, qui precipuam eruditionis lau-
 dem in legendi ratione sitam arbitratur: quod nos qui-
 dem non existimamus, sed in prompta ac recta scripto-
 rum intelligentia, qua nos ab illis multis parasangis su-
 perari fatemur libenter, ut qui plures forte libros Syros
 legerint, quam nobis vel videre contigerit. nec ea
 mens nobis est, ut hic nostra punctatione doctis prae-
 scribamus quicquam. rudiores docemus & praemus. do-
 ctioribus autem si hic quaedam displicent, non id metuo,

2

sed

P R Æ F A T I O

sed ut moneant opto, quippe qui non tam ut alios erudiam quam ut ipse ab eruditioribus discam hæc suscepi. Velle enim hic & posse discere, eruditionis mihi aliquis gradus videtur. Jam vale, lector humanissime, & laboribus nostris fructu, ex quibus si quid fructus capis, totum illud Opt. Maximoque Deo acceptum referatur, cujus unius gloriam hic spectamus, cuique laus & honor debetur in sempiternum. Amen.

الحمد لله

חלומה ונבואה חד במסכת אהרן בלשון
 בן אלהים בפלגיה בן אלהים
 האמנות לה' בן נחום
 סגור :

גלינה ודורא על יוחנן אנגליסטא מן אלהים
 בפסאסון גורחא ראשחדי לה מן
 בארץ קיסר :

H O C E S T ,

R E V E L A T I O

qua facta est super

I O H A N N E M E V A N G E L I S T A M

à Deo, in Pathamun insula, in quam eiectus fuit
 à Nerone Césare.

A

קפלאח א

מלחמה ב

יִשׁוּעַ לִיכְנֹא דִישׁוּעַ

וְחֹו מְשִׁיחָא חֹו

וְיִתֵּב לִיה אֱלֹהִים

לְמַחְוִי לְעִבְרָא דִילֵה

הֵנִיךְ דְּרוּק לְמַהֲוֵה

בְּעַגְלֵי שׁוֹרֵעַ כִּד שְׁלַח

כִּיד מְלֹאכָה דִילֵה

לְעִבְרָא דִילֵה וְיִחְנֹן

חֹו רֵאסְהֹר לְמִלְחָמָה

וְאֱלֹהֵא וְלִסְהֹרֹתָה

דִישׁוּעַ מְשִׁיחָא כְּלִהֹן

דְּחֹוֹהֵא. ³ טוֹבְחָנָה

חֹו חֹן דְּקִרָה וְהֵנִיךְ

וְשִׁמְעֹן לְמִלָּה ר

דְּנִבְיָתָא הִרָא וְנִטְרִין

וְיִשׁוּעַ לִיכְנֹא דִישׁוּעַ

וְיִתֵּב לִיה אֱלֹהִים

לְמַחְוִי לְעִבְרָא דִילֵה

הֵנִיךְ דְּרוּק לְמַהֲוֵה

בְּעַגְלֵי שׁוֹרֵעַ כִּד שְׁלַח

כִּיד מְלֹאכָה דִילֵה

לְעִבְרָא דִילֵה וְיִחְנֹן

חֹו רֵאסְהֹר לְמִלְחָמָה

וְאֱלֹהֵא וְלִסְהֹרֹתָה

דִישׁוּעַ מְשִׁיחָא כְּלִהֹן

דְּחֹוֹהֵא. ³ טוֹבְחָנָה

חֹו חֹן דְּקִרָה וְהֵנִיךְ

וְשִׁמְעֹן לְמִלָּה ר

דְּנִבְיָתָא הִרָא וְנִטְרִין

~~~~~

CAPVT I.

K E Φ. Α'.

¹ REVELATIO Iesu Christi, quam dedit ipsi Deus ad indicandum servis suis ea quæ oportet fieri cito, & manifestavit, quî misit per angelum suum, servo suo Iohanni. ² Qui testatus est verbum Dei, & testimonium Iesu Christi, omnia quæ vidit. ³ Beatus est qui legit, & illi qui audiunt verba prophetiæ hujus, & servant

¹ Α' ΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃν ἰδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, δοῦναι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δὲ γρηγορεῖν ἐν ταῖς πληγαῖς καὶ ἐσημασμένους ἀποκάλυψεν αὐτῷ τὰς πληγαὶς αὐτοῦ τὰς πληγαὶς αὐτοῦ ἰσχυρῶς. ² Ὁς ἐμαρτύρησεν τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τι εἶδεν. ³ Μακάριος ὁ ἀναγιγνώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τὰς λέξεις τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰς

וְעָבַד לִי מִלְכוּתָא :
 כְּתִיבָא לֵאלֹהֵא וְאֵבֶר
 דִּילָן וְלֵה חֲשֹבֵנוּחָא
 וְאִתְּרִינָה לְעֵלְמָא
 דְּעֵלְמָא אֲמִין . חָא
 אֲחֵה עִם עֵנְנָה
 וְנַחֲוִינֵיהּ כָּל עֵינָה
 וְאִף אֲנִשֵּׁן חֲנִן
 דְּדִקְרוּחֵי וְנִרְקֵן ע
 עֲלוּחֵי כָּל שְׂרָבְחָה
 דְּאַרְעָא אִין אֲמִין .
 אֵבֶר אֵיחִי אֵלִף אִף
 חֹא אֲמִר מְרִיא אֵלֹהֵא
 חֹו דְּאֵיתְחוּי וְחֹו
 דְּאֵיתְחוּי-חֹוֹה וְחֹו
 דְּאֵתָא חֹו אֲחִיד כָּל .

6 Et fecit nos regnum sacerdotale
Deo & patri suo, cui gloria & po-
tentia in secula seculorum, Amen.
7 Ecce venit cum nubibus, & vi-
debunt eum omnes oculi, etiam ho-
mines illi qui confoderunt eum, &
plangent super ipso omnes tribus ter-
rarum. Etiam. Amen. 8 Ego sum
Aleph & Thau, dicit Dominus Deus,
qui est, & qui erat, & qui venit,
qui potest omnia.

6 Καὶ ἵπνισιν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἰε-
ρεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτῶ· αὐτῶ ἡ
δύναμις καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰώνας
πάντων αἰώνων. ἀμήν. 7 Ἰδὼν, ἔρχεται
μετὰ τοῦ νεφέλου, καὶ ἔσται αὐτοῦ πᾶς
ὀφθαλμὸς, καὶ οἴπιναι αὐτοῦ ἐξεκίνη-
σαν· καὶ κρύβονται ἐκ αὐτοῦ πάντα τὰ
φυλάκια τῆς γῆς. ναὶ, ἀμήν. 8 Ἐγὼ
οὐκ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος,
αἰὶν καὶ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ
ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

9 E'ṣṣ

אֲנִי יוֹחָנָן בֶּן
 אֶחָדָה וְשֹׁחָדָה
 דִּלְכָן בְּאֶלְפִינָה
 וּבְסִיבֵרְנָהּ דְּבִישׁוּת
 מְשִׁיחָא חוּיָּח בְּגוֹרְחָא
 דְּמַחְקֵינָה פְּסָאמֶן
 מְסַל מְלָחָא וְאַלְהָא
 וּמְסַל מְתוּחָא דִּישׁוּת
 מְשִׁיחָא. ⁹ הוּיָּח
 בְּרוּחָא בְּיוֹמָא מ
 מֵאֲרֵינָא וְשִׁמְעָה מִן
 בְּמַחְדָּא דִּילִי קִלְיָה
 רְבָא אֵיךְ שִׁיפּוּרָה
 וְאַמְרִי"הוּ מֵאֲדִיחָה
 אֲנִי כְּחֵב בְּכִתְבָה
 וְשִׁדְרָ לְחִלּוֹן שְׁבַע

אֲנִי יוֹסֵפֶס בֶּן
 מֵעֵלָּא וּמְכַפֵּי. בְּאֶלְפִינָה
 מְחַבְּבֵינָא וְחַבְּבֵי
 מְעִיבֵי. וְסִמְלָא חֵי וְזֵל
 וּמְכַבְּבֵינָא פְּלִימָא מְכַבְּבֵי
 מְכַבְּבֵי. וְכִסְיָא : מְכַבְּבֵי
 וְסִמְלָא וְעֵבֶר מְעִיבֵי.
¹⁰ וְסִמְלָא בְּיוֹמָא. חַבְּבֵינָא
 מְכַבְּבֵי : מְעִיבֵי מְכַבְּבֵי
 חַבְּבֵינָא וּבְכַבְּבֵי מְכַבְּבֵי אֲמִר
 מְעִיבֵי. וְאַמְרִי : " וְסִמְלָא
 וְכִסְיָא אֲנִי מְכַבְּבֵי.
 מְעִיבֵי וְחַבְּבֵי מְכַבְּבֵי

~~~~~

⁹ Εἰ γὰρ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν,
 καὶ συγγενὴς ἐν τῇ γλώσσῃ καὶ ἐν τῇ
 βασιλείᾳ καὶ ὑπομαρτυρῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 ἐξηκουσέν ἐν τῇ νήστῳ τῇ καλαμίνῃ Πατ-
 ρος. ¹⁰ Εἰ γὰρ ἔτι λέγει τὸ Θεὸν καὶ λέγει τὴν
 μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ¹⁰ Εἰ γὰρ ἔτι
 ἐν Πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ
 ἔκτισται ὅπου με φωνῶν μακάριον ὡς
 σάλπιγξ. ¹¹ Λεγέτω· Εἰ γὰρ εἶμι τὸ Α
 καὶ τὸ Ω, ὁ παρῶν ἐὶς ἕνα καὶ ὁ
 βλέπων καὶ εἰς βιβλίον, καὶ πύμψον

⁹ Ego Iohannes, ille frater vester,
 & focus vester in afflictione & in
 tolerantia, quæ in Iesu Christo est,
 fui in insula quæ vocatur Patamun,
 propter verbum Dei, & propter tes-
 timonium IESU CHRISTI.
¹⁰ Fui in Spiritu, in die Domini-
 co, & audiui à tergo meo vocem
 magnam, tanquam tubam, quæ
 diceret. ¹¹ Hoc quod vides scibi
 be in libro, & mitte illis septem
 A 3 Eccle-

מִסֻּחַ אִם חֲכָמָה מִסֻּחַ אִם
 לֵבָא סִחְתָּא וּמַחֲסֵא אִם
 מַחֲסֵא מִסֻּחַ וּמִסֻּחַ. " סִחְתָּא
 וּמַחֲסֵא וּמִסֻּחַ חֲכָמָה
 וּמַחֲסֵא אִם וּחֲכָמָה.
 מִסֻּחַ וּמַחֲסֵא אִם מִסֻּחַ
 וּמַחֲסֵא מִסֻּחַ. " סִחְתָּא
 חֲכָמָה וּמַחֲסֵא וּמִסֻּחַ
 חֲכָמָה מִסֻּחַ. סִחְתָּא חֲכָמָה
 וּמַחֲסֵא : מִסֻּחַ מִסֻּחַ וּלְמִסֻּחַ
 חֲכָמָה מִסֻּחַ וּנְחֵם. " סִחְתָּא
 וּמַחֲסֵא : אִם מִסֻּחַ מִסֻּחַ.
 חֲכָמָה וּמַחֲסֵא. " סִחְתָּא מִסֻּחַ

חורין איך עמרי
 חורא איך חלמא וּמִסֻּחַ
 וּלְמִסֻּחַ איך שלחביתא
 וּנְחֵם וּנְחֵם וּנְחֵם
 וּמִסֻּחַ לְמִסֻּחַ
 לְמִסֻּחַ וּמִסֻּחַ וּמִסֻּחַ
 וּמִסֻּחַ וּמִסֻּחַ וּמִסֻּחַ
 איך קלא וּמִסֻּחַ סִחְתָּא
 " וּמִסֻּחַ לֵבָא בְּמִסֻּחַ
 וּלְמִסֻּחַ וּמִסֻּחַ כּוּכְבָּא
 שְׂבָעָא וּמִסֻּחַ מִסֻּחַ
 וּלְמִסֻּחַ מִסֻּחַ חֲכָמָה
 וּחֲכָמָה מִסֻּחַ וּנְחֵם
 וּמִסֻּחַ וּלְמִסֻּחַ איך
 שְׂבָעָא מִסֻּחַ בְּחִילָא
 וּלְמִסֻּחַ. " וּכְרִי וּחֲכָמָה

λαμπρὴ ὡς αἶθρ' αἰὲς λαμπρὴ, ὡς ἥλιος ὡς
 ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φάλαξ πυρρῆς. ¹⁵ Καὶ
 οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς μοῖραι χαλκοῦ βόθρου, ὡς
 εἰς κεραμεῖα πεπυρωμένα· καὶ ἡ φωνὴ αὐ-
 τοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν. ¹⁶ Καὶ
 ἔχουσιν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χρυσὸν ἑπτὰ
 ἰσθμῶν· καὶ ὡς ἡ σέξτα αὐτοῦ ἰσθμῶν
 δ' ἑστὶ μῶν ἑξήκοντα ὀκταεὶς μῶν· καὶ ἡ
 ὄψις αὐτοῦ ὡς ἡ δόξα φαίνει αὐτὴν τῇ δό-
 ξῃ αὐτοῦ. ¹⁷ Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν,

albi sicut lana alba, sicut ignis, & o-
 culi ejus sicut flamma ignis. ¹⁵ Et
 pedes ejus similes erant libanico flam-
 manti tanquam in fornace, & vox
 ejus tanquam vox aquarum multa-
 rum. ¹⁶ Et sunt ipsi in manu ejus
 dextera stellæ septem. & ex ore ejus
 gladius acutus duorum eorum ensis.
 & facies ejus sicut sol lucet in ro-
 bore suo. ¹⁷ Et quando vidi eum,
 cecidi

נפלה † לוח רגלוחי
 איך מיתא וסם עלי
 אידה דמיתא כו
 אסר לא תדחל אנא
 איחי חו קדמיא וחו
 אחריא. ¹⁸ והו רחי
 ורחות מיתא והא
 חיה איחי לעלמא
 ועלמא אמין † ואת
 לי קליתא דמותא
 דסיוול. ¹⁹ כחב
 חביל דו סא דחיות
 וחליק דאחיותה וחליק
 דעחיון למיהא בתר
 חליק. ²⁰ לראון
 ושבעא כוכביא

נפלה † חסלס קי חססה
 אמר מעל. סממל חכב אבס
 ומעמל חכב. לא? מבל.
 אלא אמל סס סממל ססס
 אמל. ¹⁸ ססס וממ ססס סמל
 ממל סס סמל אמל
 חתמל וחתמל אמל.
 † סמל חכב סמל סמל
 סממל. ¹⁹ חסלס סמל
 סס סל? סמל: ססל
 ? אמל סס סל? חלבי?
 חסס סל? סל? סל?
²⁰ חלאו וממל חסלס

cecidi ad pedes ejus, tanquam mortuus. & posuit super me manum suam dexteram, dicens: ne time, Ego sum ille primus & ille ultimus. ¹⁸ Et qui vivus sum & qui fui mortuus, & ecce vivus sum in secula seculorum. Amen. Et sunt mihi claves mortis & inferni. ¹⁹ Scribe igitur quod vidisti, & ea quæ sunt, & ea quæ futura sunt post hæc, ²⁰ Mysterium septem stellarum

† ποσει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρὸς καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέγων μοι· Μὴ φοβῆ. Ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. ¹⁸ Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐβλήμην νεκρὸς, καὶ ἰδοὺ ὤν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν. καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ θανάτου. ¹⁹ Γράψον ὁ εἶδός, καὶ ὁ εἶς, καὶ ὁ μέλλων γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. ²⁰ Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων.

וְיִסְכְּכָא . ² נְבִי אִבְרָהָם וְדִתְרָכָא . ² יֵדַע אֲנָא
 חֲקִיבָא וּבִכְרִי . סִכְחִיבָא
 סִכְחִיבָא נִמְלָא וּבִכְרִי סִנְלָא
 מִבְּרָא אֵלֵּךְ חֲסִיבָא חֲקִיבָא .
 סִנְחִיבָא חֲסִיבָא וְאִסְחִיבָא
 סִנְחִיבָא חֲסִיבָא . סִנְלָא אִסְחִיבָא .
 סִנְחִיבָא אִנְשִׁי וְחִיבָא . ³ סִנְלָא
 סִנְחִיבָא נִמְלָא אִבְרָחָם . סִנְלָא
 סִנְחִיבָא מִבְּרָא וּבִכְרִי סִנְלָא .
⁴ [חֲסִיבָא חֲקִיבָא . סִנְלָא]
 [אֵלֵּךְ אִנְשִׁי] לִי עֲלִיבָא
 סִנְלָא [חֲסִיבָא] וְיִסְכְּכָא
 וְהוּא קִרְיָא וְשִׁבְכָא .
⁵ אֲדִיכְרִי הַכִּיל סִנְ

aureorum. ² Novi opera tua, & laborem & tolerantiam tuam, & quod non potes ferre malos. & tentatores, qui dicunt ipsi se Apolitoles esse, & non sunt, & invenisti eos mendaces. ³ Et tolerantia est tibi, & tulisti propter nomen meum, & non fatigatus es. ⁴ Sed est mihi contra te, propter charitatem tuam illam priorem quam dereliquisti. ⁵ Recordare igitur,

τῶν χρυσοῦν. ² Οἶδόν τε ἔργα σου, & τὸν κόπον σου, & ὅτι πλὴν ὑπομονῆς σου, καὶ ὅτι ὁ δούλος βαστάσει κακούς. καὶ ἐπέσπυν σου φάρμακους αὐτῶν ἀποστόλους, καὶ οὐκ ἔστι καὶ δίπλος αὐτοῦ ψαλδύς. ³ Καὶ ἰβάντιστος, καὶ ὑπομονὴ ἔχεις, καὶ ἔδωκεν τὸ ὄνομα μου παρρησίαν, καὶ ὁ κέρματός. ⁴ Ἀλλ' ἔχεις κατὰ σου, ὅτι πλὴν ἀγάπης σου πλὴν ἀπολείπεις ἀφ' ἡμέρας. ⁵ Μνημονεύεις οὖν τοῦ

למחש הוא דין עתיד
 אכלקדצא למרסיו
 מנכח בבית נשורחא
 איכנא דחחנסון ונהו
 לכו אולצנא יומא
 עסרנא חו ממיסנא
 עדמא לסותא ואחל
 לך כלילא דחיא.¹¹ הו
 דאית לה אדנא נשסע
 סנא אמר רוחא
 לעדתא הו דוכא לא
 נחעול מן סותא הו
 חנינא.¹² ולמלאכא
 הוועדתא דכפרנסוס
 כחוב הליו אמר הו
 דאית לה ספא הו

~~~~~

παράγει· ἰδὲ, μέγα βαλὼν ἐξ ὑμῶν ὁ
 διάβολος· εἰς φυλακὴν, ἵνα παραδῇ-
 τί· καὶ ἔξειτε θλίψιν ἡμερῶν δέκα· γί-
 νησι πρὸς ἄρξιν θανάτου, καὶ δόσω σοι
 τὸν σάβανον τῆς ζωῆς.¹¹ Ὁ ἔχων ὄρα,
 ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
 κλησίαις· Ὁ νικῶν ἔμνη ἀδικηθῆναι ἐκ τοῦ
 θανάτου τοῦ δευτέρου.¹² Καὶ τὸ ἀγγέ-
 λον τῆς ἐκ Περγάμου ἐκκλησίας γράψον·
 Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν

rus es. ecce enim futurum est ut
 Diabolus injiciat ex vobis in domum
 custodiæ, ut probemini: & erit
 vobis afflictio dies decem. Sis fide-
 lis usque ad mortem, & dabo tibi
 coronam vitæ.¹¹ Qui habet aures,
 audiat quid dicat Spiritus Ecclesijs.
 qui vincit, nihil perverſi patietur à
 morte illa secunda.¹² Et Angelo
 illi Ecclesiæ quæ Pergami est scribe.
 Hæc dicit ille qui habet gladium illum

B 3 acutum

חַיִּים וְחַיִּים מִתְּחִילָה .
 13 יְדַע אֲנִי לֵעֲבֹדָה .
 וְיָדָךְ וְאֵיכָא עֲמִיר
 אֲנִי אֵיכָא וְכֹדֶשֶׁתִּי
 וְסִטְנָא וְאֵחִיד אֲנִי
 בְּשֵׁמָא דִּילִי וְלֵא
 כְּפִדָּה בְּחִיטְנִיתָה
 וְיָדָךְ בְּיוֹמָתָא דְּלִין
 וְאֵחִידָתִּי הוּא סְחֹרָה
 וְיָדָךְ הוּא סְחִיטְנָא דִּילִי
 הוּא דְּאֵחִידָתִּי לְחִיטְנָה
 אֵיכָא דְּעֲמִיר סִטְנָא .
 14 אֵלֹהִי אֵינִי לִי עֲלִידָה
 וְעֹרָא אֵינִי לִךְ חֶסֶן
 וְאֵחִידָתִּי לְמִלְפְּנֵי
 וְכִלְעָתִּי הוּא דְּאֵלִי

acutum duorum orum. 13 Novi ope-
 ra tua, & ubi habitas, ubi thronus Sa-
 tanæ est. & retines nomen meum, &
 non abnegasti fidem meam, in die-
 bus illis quibus spectaculum factus
 est ille testis meus, ille fidelis meus
 qui occisus est apud vos ubi habi-
 tat Satanæ. 14 Sed habeo con-
 tra te paululum. Habes ibi qui re-
 nent doctrinam Balaam, qui docuit

τὴν διδασκαλίαν τοῦ Βαλαάμ· 13 Οὐδὲν
 ἔργον (τὸ) πρὸς τὸν θρόνον τοῦ σα-
 τάνᾳ τὸ ἐπιμένειν τῷ ὀνόματι μου, &
 οὐκ ἀρνήσῃς τὴν πίστιν μου, ἐν
 ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ τοῦ μαρτυρίου
 μου ὁ πρὸς τὸν θρόνον τοῦ σα-
 τάνᾳ ὁ πιστὸς ὁ ἀληθινὸς τῶν
 ἔργων μου ὁ μαρτυρῶν· 14 Ἀλλ' ἔχω
 κατὰ τὸν πῶλον, ὅτι ἔχεις ἐν σοὶ
 τοὺς διδασκὰς τῆς Βαλαάμ, οἱ

Βαλαάμ

אָנא לֹה בְּכָרָם
וְלַחֲלוֹז וְגִירֹז עֲמָה
בְּאִלְעֲנָה רְבָא אֵין לֹה
בְּחַחוּז מִן עֲבָדָה
דִּילָה . ²³ וְלִבְנִיָּה
דִּילָה אֶקְטוּל בְּמוֹתָה
וְנִדְעֹן כְּלַחֲזִין עֲרֵתָה
דִּאָנָה אִיתִי הוּ דְּבִעָה
כּוֹלִיתָה וְלִבְחֵתָה וְאֵתֵל
לְכוּן לְכָל חַד אֵין
עֲבָדָה דִּילְכוּן . ²⁴
לְכוּן דִּין אֶסְרֵה אָנָה
לְחֲלוֹז דְּשִׁרְכָה ד
רְבַתְּאוּסִירִם כְּלַחֲזִין
הִנֵּן דִּלִּיתָ לְהוּן מ
מִלְּפִנְתָּה הִרָא הִנֵּן

אִבְּא חֵס חֲבֵהָ . חֲסֵהָ
וְעֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ
וְחֵהָ לֹה לֹה לֹה לֹה
וְחֵהָ . ²³ חֲסֵהָ וְחֵהָ
אֶלְהָה חֲסֵהָ . חֲסֵהָ
חֲסֵהָ חֵהָ . וְאִבְּא חֲסֵהָ
וְחֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ .
וְחֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ
חֲסֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ
חֲסֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ
חֲסֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ

cio eam in ventrem, & eos qui mor-
chantur cum eâ, in afflictionem ma-
gnam si non resipiscunt ab operibus
ipsius. ²³ Et filios ejus occidam mor-
te. & cognoscent omnes Ecclesiae, quod
ego sum ille qui scrutatur renes & cor-
da. & dabo vobis unicuique secundum
opera vestra. ²⁴ Vobis autem dico, illis
reliquis qui Thivatræ sunt, omnibus
illis qui non habent doctrinā hanc, illis

αὐτῶν εἰς κλίβανον, καὶ τοὺς μοιχαλίδας
μετ' αὐτῆς, εἰς θλίψιν μεγάλην,
ἐὰν μὴ μετανόησιν ἐκ τῶν ἔργων αὐ-
τῶν. ²³ Καὶ τοὺς τέκνα αὐτῆς ἀποκτε-
νῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσονται πάντες αἱ
ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐρῶν ὑμῶν νεφρὺς
καὶ καρδίαν· καὶ δώσω ὑμῖν ἕκαστος κατὰ
τὰ ἔργα ὑμῶν. ²⁴ Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ
λοιποῖς τοῖς ἐξ Θυατείροις, ὅσοι οὐκ
ἔχουσιν τὴν διδασκαλίαν ταύτην, καὶ οἱ-

τινες

אֲנִשׁוּן וְלֹא יִדְעוּ
עֲמִיקָתָא דְּמִשְׁנָא אִיךְ
דְּאַמְרֵנָּן לֹא רָמָא
אַנָּה עֲלִיכִת אַחֲרֵנָּה
יִוְקֵרָה. ²⁵ בְּרִם
זֶה רֵאשִׁית לְכֹחַ אֲחֹתֵי
עֲדָמָא דְּאַחָא-אַנָּה.
²⁶ וְהוּ דִּזְכָּא וְהוּ
דְּנִשְׁטֵר עֲדָמָא לְשׁוּלָמָא
לְעִבְרָא דִּילִי אַחֵל לָהּ
שׁוּלְטָנָא עַל עַמָּמָא.
²⁷ וְנִרְעָה יִמְנֹן
בְּחוּטְרָה דְּפִרוּזָלָה
וְאִיךְ מֵאַנָּה דְּפִחְרָה
נִשְׁחַקֵּן אִיךְ דְּאִיךְ
אַנָּה נִמְכַּח מִן אֲבָא

~~~~~

οἱς εὖτε ἔγνωσαν τὰ βάθη τῆ σαλῶν,
ὡς λένυσιν· ὁ βαλὼν ἰφ' ὑμᾶς ἄλλο βα-
ρύνει. ²⁵ Πάλιν ὁ ἔρχεται, κατεστήσεται
ἄρχης ὅτι οὐκ ἔχω. ²⁶ Καὶ ὁ νικῶν, καὶ
ὁ τηρῶν ἄρχεται τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω
αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν. ²⁷ Καὶ
ποιμανεῖ αὐτὰς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς
παυλὴν τὴν κρομμυκὴν συντελεσθῆναι,
ὡς καὶ ἐγὼ εἰληφά τὸν πατέρα

hominibus qui non norunt profundi-
tates Satanæ, sicut diximus, non injicio
in vos aliud onus. ²⁵ Verum quod ha-
betis tenere usque dum venio. ²⁶ Et
ille qui vincit, & ille qui servat usque ad
finem opera mea, dabo illi potestatem
super populos. ²⁷ Et pascet eos vir-
gâ ferreâ: & sicut vasa figuli commi-
nueruntur, sicut etiam ego accepi à patre
meo.

וְכָל : 28 וְהָיָה חֵס
 לְכֹכְבֵּי הַיָּם : 29 וְהָיָה
 וְהָיָה חֵס אֲדָמָה
 וְהָיָה חֵס אֲדָמָה : 30

קְפֹלֶה : 31
 וְהָיָה חֵס : 32
 וְהָיָה חֵס : 33
 וְהָיָה חֵס : 34
 וְהָיָה חֵס : 35
 וְהָיָה חֵס : 36
 וְהָיָה חֵס : 37
 וְהָיָה חֵס : 38
 וְהָיָה חֵס : 39
 וְהָיָה חֵס : 40

mc. 28 Et dabo ei stellam illam matutinam. 29 Qui habet aures audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

CAPVT III.

1 Et Angelo illi qui est Sardibus scribe. hæc dicit ille qui habet illos septem Spiritus Dei, & illas septem stellas. novi opera tua: quod nomen habes quod vivas & mortuus es.

μυ. 28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὴν ἀστὴρ τὴν πρωτίνην. 29 Ὁ ἔχων ὦτα, ἀκούτω τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

K E O. Γ.

1 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν Σαρδείοις ἐν-
 αγγέλιον· Τὰς ἀστέρας ἔχων
 ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὰς ἐκκλησίας· ὁ
 λέγων· ὁ ἔχων ὦτα, ἀκούτω τὸ πνεῦμα
 λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

2 Γίνε

2 אַתחזיר וסר לחלין
 וישרבא חנוך וסחידין
 הוו יסמיר לה
 גר אשכחא לעבדא
 וילך וספלין קדם
 אלהא דילי. 3 אחר כך
 חביל איכנא נמכר
 ושפעה וסר ואחר הוא
 ואת חביל לא חזעיר
 אתא עליך איך נבא
 ולא חדע אידא שפעה
 אתא עליך. 4 אלה
 את לך קליל שפעה
 † במדרים חנוך וילא
 שישו ללבושא ל
 וילחון ונחלכון עמי
 2 אַתחזיר וסר לחלין
 וישרבא חנוך וסחידין
 הוו יסמיר לה
 גר אשכחא לעבדא
 וילך וספלין קדם
 אלהא דילי. 3 אחר כך
 חביל איכנא נמכר
 ושפעה וסר ואחר הוא
 ואת חביל לא חזעיר
 אתא עליך איך נבא
 ולא חדע אידא שפעה
 אתא עליך. 4 אלה
 את לך קליל שפעה
 † במדרים חנוך וילא
 שישו ללבושא ל
 וילחון ונחלכון עמי

~~~~~

2 ὅτι γεγραπὸν, καὶ εἰσὶν παλαι-
 αὶ καὶ μέλαινα δοκίμαι· καὶ ὁ ὄρατος (ὅς
 παύει) πεπληρωμένος ἐστὶν τοῦ Θεοῦ.

3 Μνησθῆναι οὐκ ἔστιν ἀλλοτρίως τῆς ἡγε-
 ρας, καὶ τῆς, καὶ μετάνοιαν. Ἐάν οὐκ
 μὴ γεγραπὸς, ἔξω ἐπὶ σε ὡς κλέπτῃς,
 καὶ ὅ μὴ γινώσκῃς πότεν ἔσται ἡ ἐπί-
 σε. 4 Ἐχῇς ὀλίγα ἀνόμωτα καὶ ἐν
 Σάρδεις, ὅσα ἐβόλευσαν πρὸς ἡμέρας
 αὐτῶν, καὶ ἀνταπλήσῃς μετ' ἐμῶν

2 Expergiscere, & serva eos qui re-
 liqui sunt, qui parati sunt mori. non
 enim inveni opera tua perfecta coram
 Deo meo. 3 Memento igitur quomo-
 do acceperis, & audiveris, & serva, &
 respice. & si igitur non evigilaveris,
 veniam contra te sicut fur, & non scies
 quā hora veniam contra te. 4 Sed habes
 pauca nomina Sardibus, quæ non pol-
 luerunt vestimenta sua, & ibunt mecum

C 3

in

בְּחֹרֵא מְטֵל וְדִשּׁוֹן
 אִיתִיתוּ. ' חוּ וְזָכָא
 חֲכֵנָה מְחַטֵּף ב'
 בְּלִבָּשָׁא חֹדָא וְלֹא
 אֲלֵחָא שְׂמָא דִּילְחֹן
 מִן כְּתָבָא הוּ דְחִינָה
 וְאוּדֵא בְּשֵׁמָא דִּילְחֹן
 קֹדֶם אֲבָא דְרִילִי וְקֹדֶם
 מְלָאכָא דִּילָה. ' הוּ
 דְאִית לֵה אֲדִנָּא נְשִׁטְמָה
 מִנָּה רוּחָה אָמַר
 לְעִדְחָא. ' וְלִמְלָאכָא
 הוּ דְעִדְחָא וְכַפּוּיֹדְלָפִיא
 כְּחוּב וְחִין אָמַר הוּ
 קְרִישָׁא הוּ שְׂרִירָה
 הוּ דְאִית לֵה קְלִירָה

כִּי יִהְיֶה מֶלֶךְ וְיִשְׁתָּבֵשׁ
 אֱלֹהִים. ' וְהָיָה וְזָכָא
 מֶלֶךְ חֲכָמָה מְחַטֵּף ב'.
 וְלֹא אֲלֵחָא שְׂמָא וְכִסֵּי מַלְאָכָא
 כֹּהֵל וְהָיָה וְשִׁתָּה. סוֹסִין
 חֲכָמָה וְכִסֵּי מִמֶּנּוּ אֲבָא
 † וְכִסֵּי : מִמֶּנּוּ מְלָאכָא
 וְכִסֵּי. ' וְהָיָה וְאֱלֹהִים אֲבָא
 נִשְׁתָּבֵשׁ מִכָּל זֶה מֵאֲחֵי
 חֲכָמָה. ' מֶלֶךְ מֶלֶךְ וְהָיָה
 וְכִסֵּי וְכִסֵּי מִמֶּנּוּ כֹהֵל
 שִׁתָּה אֲחֵי וְהָיָה מִמֶּנּוּ. וְהָיָה
 מִמֶּנּוּ. וְהָיָה וְאֱלֹהִים מֶלֶךְ

in albis, propterea quod digni sunt.
 5 Qui vincit, sic tegetur vestibus al-
 bis, & non delebo nomen eorum
 è libro illo vitæ, & confitebor no-
 men eorum coram patre meo, & coram
 Angelis ejus. 6 Qui habet aures,
 audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.
 7 Et Angelo illi Ecclesiæ quæ est Phi-
 delphiæ scribe, hæc dicit ille san-
 ctus, ille verus, qui habet clavem

τῶν θύρῶν ὅτι αἱ εἰσὶ εἰσὶν. 5 Ὁ νικῶν,
 ὁ ἐν ἁλβίοις ἐστί, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς, καὶ ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. 6 Ὁ ἔχων ὦτες, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. 7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῇ Φιλαδέλφειᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἄγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα

וְדוֹדִיד הוּ דַּפְחַח וְלֹא-
 אָנֹכִי אֶחָד וְאֶחָד וְלֹא-
 אָנֹכִי פָחַח. ⁸ יָדַע-
 אָנָּה לְעִבְרָה דִּילָךְ
 וְהָא יִחְבַּד קְדִמְךָ
 חֲרָעָא פְחִיתָּהּ הוּ
 דְלֵה-אָנֹכִי סָצָה
 לְמַאֲחִדָּה מְשִׁלְרָקְלִיל
 אִיחָ לָךְ חִילָא וְנִשְׁתַּח
 לְמִלְחָה דִּילִי וְלֵה
 בְּפִרְתָּ בְּשָׂמָא דִּילִי.
⁹ הָא יִתְב-אָנָּה מִן
 בְּנוֹשְׁתָּא דְמִשְׁנָא מִן
 תְּנִין דְּאִמְרִין חֲנִין
 לְהִין דִּיהוּדִיָּה א
 אִיחִיהִין וְלֹא אִיחִיהִין

~~~~~

τῷ Δαβὶδ· ὁ ἀνοίγει, καὶ ὁ δὲ κλείει·
 καὶ κλείει, καὶ ὁ δὲ ἀνοίγει· ⁸ Οἶδ' οὖν
 τὰ ἔργα· ἰδὲ δὲ δόξα σου ἐν ὅρα
 ἀποκάλυψιν, καὶ ὁ δὲ δύναμις κλεί-
 σαι αὐτὴν· ὅτι μικρὸν ἔχεις δύναμις,
 καὶ ἐτήρησάς με τὸ λόγον, καὶ εὖκ ἡ-
 γήσω τὸ ὄνομα μου. ⁹ Ἰδὲ, δίδωμι ἐκ
 τοῦ συναγωγῆς τῇ σατανᾷ τῶν λεγόντων
 ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ εὖκ εἰσὶν,

Davidis, qui aperit, & nemo clau-
 dit, & claudit & nemo aperit. ⁸ No-
 vi opera tua: & ecce, dedi ante te
 portam apertam, quam nemo potest
 claudere: quia paululum habes po-
 testatis, & servasti verbum meum, &
 non abnegasti nomen meum. ⁹ Ec-
 ce do ex Synagoga Satanæ, exijs qui
 dicunt ipsi se Iudæos esse, sed non sunt,
 fed

וְלֹא אֵפֶה † נִפְתָּח חֲכָמָא
 וּמִכָּר . 12 . וְיִחָא
 אֲחִיכִימָסִי חֲמִשָּׁה אַ חֲסִימָא
 וְכִסְיָא וְכִבִּי . וְכִבִּי †
 נִפְתָּח † אֵפֶה . מֵאֲחֵיכִי
 חֲסִימָא עֲמָא וְכִסְיָא
 וְכִבִּי . וְאִסְתַּחֲמֵר עֲמָא
 וְנִסְתָּא מִדֶּחַ עֲמָא מִכָּר
 לְכִסְיָא וְכִבִּי . מֵאֲחֵיכִי
 וְכִבִּי אִסְתַּחֲמֵר . 13 . וְאֵפֶה
 חֲסִי אִתָּא נִפְתָּח עֲמָא
 וְעֲמָא אִתָּא לְכִבִּי . 14 . מֵאֲחֵיכִי
 אִסְתַּחֲמֵר וְכִבִּי עֲמָא

ולא אפֿה † נִפְתָּח חֲכָמָא
 וּמִכָּר . 12 . וְיִחָא
 אֲחִיכִימָסִי חֲמִשָּׁה אַ חֲסִימָא
 וְכִסְיָא וְכִבִּי . וְכִבִּי †
 נִפְתָּח † אֵפֶה . מֵאֲחֵיכִי
 חֲסִימָא עֲמָא וְכִסְיָא
 וְכִבִּי . וְאִסְתַּחֲמֵר עֲמָא
 וְנִסְתָּא מִדֶּחַ עֲמָא מִכָּר
 לְכִסְיָא וְכִבִּי . מֵאֲחֵיכִי
 וְכִבִּי אִסְתַּחֲמֵר . 13 . וְאֵפֶה
 חֲסִי אִתָּא נִפְתָּח עֲמָא
 וְעֲמָא אִתָּא לְכִבִּי . 14 . מֵאֲחֵיכִי
 אִסְתַּחֲמֵר וְכִבִּי עֲמָא

~~~~~

μηδὲς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. 12 Ὁ
 νικῶν, ποιῶμαι αὐτὸν στήλην ἐν τῷ ναοῦ
 τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω ὃ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ναοῦ
 ὡς ἔξω ἐκ τοῦ ναοῦ μου. 13 Ὁ ἔχων ὤτι
 ἀκούσῃ τὸ πάλαιος τοῦ Θεοῦ μου τῆς φωνῆς
 τῆς ἱεροσολύμων, ἡ ἡραβαντὸς οὐρα ὡς ἐξ-
 ἔλθῃ τοῦ Θεοῦ μου, ἐκ τοῦ ναοῦ μου τὸ πάλαι-
 ον. 14 Ὁ ἔχων ὤτι, ἀκούσῃ τὸ πάλαιος
 μου λέγει τῆς ἐκκλησίας. 14. Καὶ
 τὸ πάλαιος τῆς ἐκκλησίας Λαδὶκεῖον

nemo accipiat coronam tuam. 12
 Qui vincit, faciam eum columnam
 in templo Dei mei, & foras non
 exibit amplius. & scribam super ip-
 sum nomen Dei mei, Hierosoly-
 ma nova, quæ descendit à cælo à
 Deo meo, & nomen meum illud no-
 vum. 13 Qui habet aures audiat quid
 Spiritus dicat Ecclesijs. 14 Et An-
 gelo illi Ecclesiæ quæ Ladiceæ est,
 D scribe.

כחוב חליץ אִמֶּר הוּא
אִמֵּן הוּא סְחָדָא הוּא
סְחִימָנָא הוּא שְׂרִירָא
הוּא רִישָׁא וּבְרִיחָא
וְאַלְחָא. " יֵעֶ-
אֲנָא לַעֲבֹדָא וְיִלָּךְ
וְלֹא חֲסִימָא [וְלֹא
קִרְיָא אֵיחִיד] † לִי
קִרְיָא הַיּוֹת אִו
חֲסִימָא. " 16 הִכְנָא
רַפְשִׁירָא אֵיחִיד וְלֹא
חֲסִימָא וְלֹא קִרְיָא
רַעְחִיד-אֲנָא אֵיחִיד
מִן פּוֹמָא וְיִלִּי. " 17 סָטֵל
רֵאמֶר אֲנִי וְעֹתִידָא
אֵיחִי וְעֹתִידָא וְלֹא עַל

חַלְסִי. וְסִכְכִּי אִפְדִּי וְסִי
אִכְכִּי. וְסִי מַחְסִינִי. וְסִי
מַחְסִימִנִי. וְסִי עֵינִי. וְסִי
זִמְכִּי וְכִנְיִי וְכִסִּי. " 15
אִבִּי חֲחִימִי וְכִכִּי וְלֹא
בִּנְיִמִי]

† כִּי עֵינִי וְסִימִי אִו
בִּנְיִמִי. " 16 סִכְכִּי
וְכִכִּי אִמֶּר סִי בִּנְיִמִי
סִי עֵינִי. וְכִכִּי אִבִּי אִמֶּר
מִי כִכִּי וְכִכִּי.
17 מִיכִי וְכִכִּי אִבִּי וְכִכִּי
אִמֶּר וְכִכִּי סִי חֲחִי

scribe. hæc dicit ille Amen, ille testis, ille fidelis, ille verus, illud principium creaturæ Dei. 15 Novi opera tua, quod non calidus [*neque frigidus es*] utinam frigidus es, aut calidus. 16 Sic quia tepidus es, neque calidus, neque frigidus, evomiturus sum te ex ore meo. 17 Quia dicis tu, dives sum, & ditatus sum, & non super

γράφον. Τάδε λέγει ὁ Ἀγγέλῳ, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ὁ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ. 15 Οὐδὲ σὺ τοὺς ἔργα, ὅτι ἢ τε ψυχρὸς εἶ, ἢ τε ζεστός· ὁφείλων ψυχρὸς εἶναι ἢ ζεστός. 16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ ἢ τε ψυχρὸς ἢ τε ζεστός, μέλλω σιγῆσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. 17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ ἔδω-

סד חכל ותחנא .
 וזאקסח על חרעא .
 וקוש ידך נאנש
 שסע לקלא דילי
 תפוח חרעא אעול
 ליתח ואחשם עמוד
 חד עמי .
 וקא איל לה למחב
 עמי על כודסיה דילי
 איכנא דאף אנא
 זכית ויתב עס אכא
 דילי בכודסיה דילי .
 וזאית [לה]
 אנא נשע סנא
 רוחא אכר לעירחא

וזאית [לה]

amicus ergo sis, & respicec. ²⁰ Ecce
 steti ad portam, & pulsabo. si quis au-
 dit vocem meam, & aperiet portam,
 intrabo ad illum, & coenabo cum il-
 lo, & ille mecum. ²¹ Et qui vincit,
 dabo ei sedere mecum super thronum
 meum, sicut etiam ego vici, & se-
 di cum patre meo in throno ipsius.
²² Qui habet aures, audiat quid Spi-
 ritus dicat Ecclesijs.

וזאית [לה]

KEΦ.

ה : חלפתה :

קפלאח ד

זא : וסלכע מנא . סול

לזא : פאמא חמא .

סמא חמא : ופאמא

אמא חמא : ופאמא

חמא : סאמא : סול :

לזא : סאמא חמא : ופאמא

וואמא חמא : ופאמא

מאמא חמא : ופאמא

סול חמא : ופאמא

סול חמא : ופאמא

פאמא חמא : ופאמא

זא : ופאמא : ופאמא

בחר הלין חזיר

והא חרשא פחיתא

בשמיא וקלא ברמיא

וה רשמיא חזיר

שיפורא : ופאמא

נמי נאמר והא חזיר

לחרכא : ופאמא

הניח ודקן למרוא

בחר הלין .² מחרא

חזיר ברוא ופאמא

כורשא סים-חזיר

בשמיא ועל כורשא

יחב-חזיר .³ ופאמא

דחב רשא לחזיר

Κ Ε Φ . Δ'.

CAPVT IV.

¹ Μετὰ ταῦτα εἶδον, ὅτι ἰδὼν, ἤκουον ἡχοῦ
ἐν τῇ ἔρειπῃ, ὅτι ἡ φωνὴ ἡ ἀκούουσα μου ἔ-
μεινεν, λέγουσα· Ἀνάβαινε ὧδε, καὶ δείξω σοι
ὅσα δεῖ γενέσθαι· καὶ εὐθέως ἐπα-
νέμην ἐν πνεύματι· ὅτι ἰδὼν, ἤκουον ἡχοῦ
ἐν τῇ ἔρειπῃ, καὶ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καθήμενος·
² καὶ ὁ καθήμενος ὡς ὁμοειδὲς

¹ Post hæc vidi, & ecce porta aper-
ta in cælo, & vox prima quam audivī
erat tanquam tuba loquens mecum, &
dicebat, ascende huc, & ostendā tibi ea
quæ oportet fieri post hæc. ² Statim fui
in spiritu, & ecce thronus positus erat
in cælo, & super thronū sedebat quædam.
³ Et qui sedebat, similis erat aspectui

D 3 lapidis

וְהוּא רִאשׁוֹנֵי-הָיָה
 וְהוּא רִאשׁוֹנֵי וְהוּא
 רִאשׁוֹנֵי . וְאִמְחִי
 דְּנִתְּלָן הִלֵּךְ חַיְיָתָא
 חֲשִׁבְתָּתָא וְאִיקְרָא
 וְקִיבֵל שְׂבִיבְתָא לְהוּ
 דִּיחַב עַל תְּרִינוֹס לְהוּ
 דְּחִי לְעֵלְמָא דְעֵלְמִין .
 10 נִפְלִין חֲנוּן עֶסְרִין
 וְאַרְבַּעַן קְשִׁישָׁא
 קִדְם הוּא דִּיחַב עַל
 תְּרִינוֹס וְחֲסִנְרָן לְהוּ
 דְּחִי לְעֵלְמָא דְעֵלְמִין
 וְנִרְמָן כְּלִילָא הִילָחֵן
 קִדְם תְּרִינוֹס בְּרִי
 אֲמִתָּן .

~~~~~

καὶ ὁ αὐτὸς ὁ ἐρχόμενος . 9 Καὶ ὅταν
 δάσωσι τὰ ζῷα ἀλλήλους καὶ πάλιν καὶ
 ἀλλήλοισιν τῶν κατὰ τὸν θρόνον αὐτοῦ
 ναὶ τῶν ζῶντων ἐκ τῶν αἰώνων τῶν αἰώνων .
 10 Πιστεύουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι σαρρεὶς πεν-
 βήκοντες ὁσῶπιοι τῷ κατὰ τὸν θρόνον ἱσθῶσι
 ναὶ καὶ ἀποστασύνουσιν τῶν ζῶντων ἐκ τῶν
 αἰώνων τῶν αἰώνων , καὶ βαλῶσι τὰς σι-
 φάνας αὐτῶν ἐπὶ τὸν θρόνον . λέγουσιν

& qui est, & qui venit. 9. Et quando
 dabunt illa animalia gloriam & ho-
 norem, & acceptionem gratiae, ei qui
 sedet super thronum, ei qui vivit in
 secula seculorum, 10. Cadent illi vi-
 ginti & quatuor seniores ante eum qui
 sedet super thronum, & adorabunt
 eum qui vivit in secula seculorum,
 & projicient coronas suas ante thro-
 num, dicentes:

E

11 Dignus.

2 וְחִזְיוֹ מִלֵּאכָה 2
 חִלְחָלָהּ וְסִכְחָהּ בְּקֵלָה
 רַבָּה מִנּוֹ אִיחֻזֵּי
 דְּשׁוּרָה לְמַפְתָּחָהּ
 לִכְתֹּבָהּ וּלְמִשְׁרָהּ
 לְמַכְנֵא דִּילָהּ 3 וְלֹא
 אָנֹכִי סֹחֲסָא חֲוָה
 בְּשִׁמְיָהּ לַעַל וְלֹא עַל
 אֲרֻעָהּ וְלֹא לְחַחָהּ מִן
 אֲרֻעָהּ לְמַפְתָּחָהּ לִכְתֹּבָהּ
 וְלֹא לְמַחֲוִיָּהּ 4 וְכִבְּרָה
 חַיִּית מִנִּי סִטְלָהּ דִּלָּא
 אָנֹכִי אֲשַׁחֲכֶה דְּשׁוּרָה
 לְמַפְתָּחָהּ לִכְתֹּבָהּ וְלֹא
 לְמַחֲוִיָּהּ 5 וְיַחַד מִן
 חֲנִין קָשִׁישָׁא אָמַר לִי

~~~~~

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα
 φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἐστὶν ἄξιος ἀνοῖξαι
 τὸ βιβλίον, καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐ-
 τῷ; 3 Καὶ ἑδὲς ἠδυνάτο ἐν τῇ ἑρ-
 οῦ, ἑδὲ ἐπὶ τῇ γῆς, ἑδὲ ὑποκάτω τῆς
 γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, ἑδὲ βλέπειν
 αὐτό. 4 Καὶ ἔγωγε ἔκλαιον πολύ. ὅτε
 ἑδὲς ἄξιον εὐρέην ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶ-
 ναι τὸ βιβλίον, ἔτι βλέπειν αὐτό. 5
 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι·

2 Et vidi Angelum fortem prædican-
 tem voce magna: quis est dignus a-
 perire librum, & solvere sigilla ejus?
 3 Et nemo poterat in cælo sursum,
 neque super terram, neque subter ter-
 ram, aperire librum, neque videre
 eum. 4 Et flebam multum, propter-
 ea quod nemo inventus esset dignus
 aperire librum neque videre eum. 5 Et
 unus ex illis senioribus dixit mihi,

E 2

nc

**וְהָיָה קָשִׁישָׁא בְּפִלּוֹ
וּסְגִירוֹ :**

[illegible]

קבל את ז

: a. various

וְנִחַיְתָּ כָּל פְּרִיץ

אמרא לחר מן שבעא

טבעא ושמעת לחורא

מִזְחָלִיז אַרְבַּע חַיִּוֹתָא

דאסרא איך קלז

דַרְעֵמָא [תָא] וַחֲזִי .

² זַחֲזִית וְהוּא סוֹסִיא

חובה והו ריתב עליו

איה לה קשתא

וְאָמִידָב לֵה כִּלְלֵם

וַיִּנָּפֶק כֹּהֵל וְזָכָה

איכנה רנוכה

[illegible]

می فعدا بقدا : ۵۰ فعدا

حسباً ما تكلم افدى

معتقه ٢١ وامكننا امر علا وفحصنا

1000 Διευκ. 2. 1000 [ ]

සූර්යා මහාදිව්‍යය . ෨෨

דלגלגל דלגלגל

ഫലം. പട്ടണകടം 210

م + اخ + احبا ورحبا .

& illi seniores ceciderunt & ador-
runt.

CAPIT VI.

Et vidi, quum aperuisset Agnus unum ex septem sigillis, & audiui unum ex illis quatuor animalibus dicens tanquam vocem tonitru[veni] & vide.

2 Et vidi, & fuit equus albus. & qui sedet super eum, habet arcū, & data est ei corona, & exiit vincens ut vinceret.

καὶ οἱ ἐκκοπήσαντες πρὸς βύσσους ἔπ-
σαν, καὶ ἐπεσπυήσαν ζῶντες ἐν τοῖς αἰθ-
ράς τοῦ αἰῶνος.

Κ Ε Φ. 5'.

¹ Καὶ εἰδοὺσι τὴν οἶκον τὸ δόρυ ἐν μέσῳ
ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσαν ἐνὸς ἁ-
πλῶν προσάγειν ζῶαν λίγαν· ὡς φη-
σὶν βροτῆς· Ἐρχε καὶ βλέπε. ² Καὶ εἶ-
πον, ἔτιδ' ἴσως λούκας· καὶ ὁ κηρύττης
ἐπ' αὐτὰ, ἔχον τιζόν· καὶ εἰδὼν αὐτὰ
στῆσαν, καὶ ἐξῆλθεν ἰκανῶς, ἔτινα τοκήσῃ.

3 Kay

וְכִדְפָחוּ לְשִׁבְעָה
 הוּא חֲרִינָה שְׁמַעְתָּ
 לְחִיּוּתָה חֲרִינִיתָה
 דְּאִמְרָתָה. * וְנִפְקָה
 אַחֲרֵינָה מוֹסֵיָה
 מוֹמָקָה וְלֵהוּ דִּיתָב
 עֲלֵהוּ אֲחִיָּהֵב לָהּ
 לְמַסַּב שִׁינָה מִן אֶרְעָה
 וְאִיכְנָא לְחֻדְרָא נִכְסוּן
 וְאֲחִיָּהֵב לָהּ סִיפָה
 רַבָּא. * וְכִדְפָחוּ
 לְשִׁבְעָה הוּא חֲלִיטִיָּה
 שְׁמַעְתָּ לְחִיּוּתָה
 חֲלִיטִיָּתָה דְּאִמְרָתָה
 וְחֻזִּי וְחֻזִּית וְהָה
 מוֹסֵיָה אֲוִיכְמָה וְהוּ

3 Καὶ ὅτι κῦοις τῶν δούτερον σφραγι-
σθαι, ἥκουσα τῶν δούτερον ζῶς λήσαντες.
Ἐρχου βλεπ. 4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος
ἰσχυρὸς πυρρός· καὶ τὸ κρητὶς ἐπ' αὐ-
τὸν ἰδὼν αὐτὸν λαβεῖν τὴν εἰκόνα διὰ
τῆς ἡσ, καὶ ἵνα ἀγγέλως σφάξαι· καὶ ἰδὼ-
ν αὐτὸν μάρτυρος μεγάλη. 5 Καὶ ὅτι
κῦοις πῦρ τῆς τῆς σφραγιδός, ἥκουσα
τῶν τῆς ζῶς λήσαντες. Ἐρχου βλεπ.
Καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδὼν, ἰσχυρὸς μίλλας, καὶ

3 Et quum aperuisset sigillum illud secundum, audiui animal secundum dicens, veni. 4 Et exivit alius equus rufus, & ei qui sedebat super eum, datum est ei auferre pacem à terra, & ut se mutuo mactent. & datus est ei gladius magnus. 5 Et quum aperuisset sigillum illud tertium, audiui animal tertium dicens: veni & vide. & vidi, & ecce equus niger, & ille
F qui

E

qui

עליו שמה ליה
 מותה ושיל נקפא
 בחרה ואחיהב ליה
 שולטנה על ר
 רובעה וארעה ל
 למקטל במיפה
 ובכפנה ובמותא ובז
 חיה שנה וארעה.
 9 וכר פתח לשבעא
 הו חמישיה חזית
 לחזית מן מרכנה
 לנפשחא דהנח ר
 דנכסין מטל מלתא
 דאלחנה ומטל ס
 מהדוחא דאמרא ה
 ראיה חזרה לחזן .

~~~~~

ἐπαύω αὐτῶ ὄναρ αὐτοῦ ὁ ἀνάσσει·
 καὶ ὁ ἄθης ἀναλυσθεῖ μετ' αὐτῶ· καὶ ἐδύ-
 γη αὐτοῖς ἐξουσία δάσκαλῶν ἐπὶ τὸ πᾶ-
 ρος τοῦ γῆς, καὶ ἐξουσίαν καὶ ἐπὶ τῶν ζώων
 καὶ ἐπὶ πάντων, καὶ ἐπὶ τῶν θηρίων τῆς γῆς.
 9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὸ πνικτὶλον σφρα-
 γίδας, εἶδον ὑποκείμενους ὑποστασθεῖν τοῖς
 ψυχαῖς τῶν ἐσθαρμύρων ἀλλ' ἢ λέγειν ὅ
 τοῦ, καὶ ἀλλὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

super eum, nomen illi mors, & infer-
 nus sequitur post eum. & data est ei
 potestas super quartam partem terræ,
 ad occidendū gladio, & fame, & mor-
 te, & ab animali dentis terræ. 9 Et quū
 aperuisset sigillam illud quintum, vi-
 di subter altare animas eorum, qui ma-
 ctati erant propter verbum Dei, & pro-
 pter testimonium Agni quod habebāt.

F 2

10 Et

אֵיךְ רָאָה הַנֶּזֶן. ¹² אִם וְאֵל תִּסְמָךְ. ¹² וְחַיִּית בְּרִפְתַּח לְטַבְעָא
 חַו שְׁתִּיחִיא וְדַמָּה
 רְבָא הוּא וְשִׁמְשָׁא
 הוּא אוֹכְמָה אֵיךְ
 סָקָא דְסַעְרָא וְסוֹהֲרָא
 כִּלְה הוּא אֵיךְ דַּמָּה.
 וְכֹכְבָא דְשָׁמַיָא ¹³
 נִפְלוּ בְּאַרְעָא אֵיךְ
 חֲתָא דְשָׁרְיָא פִּקְרָעָא
 דִּילָה כֹד מִן רוּחָא
 רְבִתָּא סַחֲחִיעָא. ¹⁴
 וְשָׁמַיָא אֶחָפְרָשׁוּ אֵיךְ
 כְּחָבָא סַחֲכִרְךְ וְכָל
 טוֹרָא וְגִזְרָתָא מִן
 דִּוְכִיתָא דִּילְהֹן א

~~~~~

ὡς καὶ αὐτοί. ¹² Καὶ εἶδον ὅτι ἦνοιξεν
 τὸ σφραγισθὲν τῇ ἑκτῇ, καὶ ἰδὲ σφ-
 σφος μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγί-
 νητο μέλας ὡς σάκκος σείχην, καὶ ἡ
 σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα. ¹³ Καὶ οἱ
 ἄστροις ἐῤῥαντο ἐπὶ τὴν γῆν, ὡς
 συκὴ βάλλει τὰς ἐλπίδας αὐτῆς, καὶ μι-
 γρᾶν ἀνέμω σφοδρῇ. ¹⁴ Καὶ οἱ ὀὐρανοὶ
 ἀπῆλθον ὡς βιβλίον ἐλισσόμενον, καὶ
 πάντες ὄρη καὶ ὕψος καὶ τὰ τόπων αὐτῶν

sicut etiam ipsi. ¹² Et vidi quum ape-
 ruisset sigillum illud sextum, & sanguis
 multus factus est, & sol factus est niger
 ut saccus pilorum, & luna tota facta
 est ut sanguis. ¹³ Et stellæ cœli ceci-
 derunt in terram, sicut ficus quæ abji-
 cit grossos suos, quando a vento ma-
 gno commoveretur. ¹⁴ Et cœli sepa-
 ratum sunt, sicut liber involvitur, &
 omnes montes & insulæ è locis suis

F 3 motæ

אַחֲחִיזֵעוּ. ¹⁵ וּמַלְכָּא
 דְּאַרְעָא וּדְרֻבְכָּא
 וּרְשִׁנֵּי אֶלְפִיאוֹתֵיהֶרָא
 וְחִילָחֵנָא וְכָל עֲבָדָא
 וְכָר חֲאָרָא שְׁשִׁי
 הִנֵּן לָחוּץ בְּמַעְרָא
 וּבְשׁוּעָא דְטוֹרָא .
¹⁶ וְאַסְרִין לְטוֹרָא
 וּלְשׁוּעָא פִּלּוּ עֲלִין
 וְשִׁשׁוּ לִן מִן פֶּרְצוּפָא
 דְּהוּ דִּיחֵב עַל חֲרוֹנוֹס
 וּמִן רִתּוּהָ דְאַמְרָא .
¹⁷ מֶטֶל דְּאַחֲרָא
 יוֹסֵא הוּ רִבָּא דְרִתּוּזָא
 דִּילָחוּץ וּמִנּוּ מִצָּא
 לְמַקָּם :

15 מַלְכָּא וְאַחֲחִיזֵעוּ .
 16 וְאַסְרִין לְטוֹרָא
 17 מֶטֶל דְּאַחֲרָא

~~~~~

motæ sunt. ¹⁵ Et reges terræ & mag-
 nates , & duces millenorum , & di-
 vites , & fortes , & omnis servus &
 liber , abdiderunt ipsi se in speluncis ,
 & in petris montium , ¹⁶ Et dicunt
 montibus & petris , cadite super nos ,
 & abscondite nos a facie ejus qui se-
 det super thronum , & ab ira agni .
¹⁷ Propterea quod venit dies ille
 magnus iræ eorum , & quis potest
 stare ?

ἐκκλήσεις . ¹⁵ Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆ γῆς
 & οἱ μαγιστῶνες , καὶ οἱ πλῆστοι , & οἱ χιλιάρ-
 χαι , καὶ οἱ δυνατοί , & πᾶς δούλος καὶ πᾶς
 ἐλεύθερος ἐκρύψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπη-
 λαὶ καὶ εἰς τὰς πέτρας τοῦ ὄρους . ¹⁶ Καὶ
 λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις· Πέ-
 στετε ἐφ' ἡμῶν , καὶ κρύψατέ ἡμᾶς ἀπὸ
 προσώπου τοῦ καθήμενου ἐπὶ τῷ θρόνῳ , καὶ
 ἀπὸ τῆ ὀργῆς . ¹⁷ Ὅτι ἦλθεν ἡ
 ἡμέρα ἡ μέγιστη τῆ ὀργῆς αὐτοῦ· & τίς δύ-
 νηται ὑποσχεῖσθαι ;

ΚΕΦ.

חַיִּים. מִן שְׂרָכָהָ
 וְדוּבִיל חֲרָסָר אֶ
 אֶלְפִיָּא. מִן שְׂרָכָהָ
 דְּגַר חֲרָסָר אֶלְפִיָּא.
 ' מִן שְׂרָכָהָ דְּאֶשִׁיר
 חֲרָסָר אֶלְפִיָּא.
 מִן שְׂרָכָהָ דְּנַפְתָּלִי
 חֲרָסָר אֶלְפִיָּא. מִן
 שְׂרָכָהָ דְּמִנְשֵׁה
 חֲרָסָר אֶלְפִיָּא. ' מִן
 שְׂרָכָהָ דְּשִׁמְעוֹן
 חֲרָסָר אֶלְפִיָּא. מִן
 שְׂרָכָהָ דְּלֵוִי חֲרָסָר
 אֶלְפִיָּא. מִן שְׂרָכָהָ
 דְּאִשָּׁכָר חֲרָסָר אֶ
 אֶלְפִיָּא. ' מִן שְׂרָכָהָ

~~~~~

ἑσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ῥουβὶν, ἰβ'
 χιλιάδες ἑσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Γαδ,
 ἰβ' χιλιάδες ἑσφραγισμένοι. ' 6 Ἐκ
 φυλῆς Ἀσέρ, ἰβ' χιλιάδες ἑσφραγισ-
 ται ἐκ φυλῆς Ναφθαλείμ, ἰβ' χι-
 λιάδες ἑσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Μαν-
 ασσήν, ἰβ' χιλιάδες ἑσφραγισμένοι. 7 Ἐκ
 φυλῆς Σιμεὼν, ἰβ' χιλιάδες ἑσφραγισ-
 ται ἐκ φυλῆς Λεβὶ, ἰβ' χιλιάδες
 ἑσφραγισμένοι. ἐκ φυλῆς Ἰσάακ, ἰβ' χιλιάδες ἑσφραγισμένοι. 8 Ἐκ φυλῆς

obsignata. ex tribu Rubil duodecim
 millia. ex tribu Gad duodecim mil-
 lia. 6 Ex tribu Afer duodecim millia.
 ex tribu Naphtali duodecim millia. ex
 tribu Menasse duodecim millia. 7 Ex
 tribu Simeonis duodecim millia. ex
 tribu Levi duodecim millia. ex tribu
 Isachar duodecim millia. 8 Ex tribu

Zebu-
 G

וְזִבְלוֹן חֲרָעֶסֶר אֶ
 אֶלְפִּיָּא . מִן שְׂרָבְחָא
 דְּיוֹסֵף חֲרָעֶסֶר אֶלְפִּיָּא
 מִן שְׂרָבְחָא דְּבִנְיָמִין
 חֲרָעֶסֶר אֶלְפִּיָּא .
 ' כֵּתֵר הָלִין חַיִּית וְהָא
 כְּנֶשֶׁא סְגִיָּאָה הִו
 וְלִסְמִנִּיהָ לֹא-אֵנֶשׁ
 מִצֵּא-הוּא מִן כָּל
 עַמָּא וְעַמָּא וְשְׂרָבְחָא
 וְלִשְׁנָא דְּקוֹמִין קִדְּם
 חֲרוֹנוֹם וְקִדְּמוֹהִי ד
 דֹּאמְרָא כֹּד סַעֲטָפִין
 אֶסְטִילָא חוֹרְתָא
 וְדִקְלָא בִּאִידִיָּה ד
 דִּילְהִין . ¹⁰ וְקִעִין
 וְזִבְלוֹן חֲרָעֶסֶר אֶ
 אֶלְפִּיָּא . מִן שְׂרָבְחָא
 דְּיוֹסֵף חֲרָעֶסֶר אֶלְפִּיָּא
 מִן שְׂרָבְחָא דְּבִנְיָמִין
 חֲרָעֶסֶר אֶלְפִּיָּא .
 ' כֵּתֵר הָלִין חַיִּית וְהָא
 כְּנֶשֶׁא סְגִיָּאָה הִו
 וְלִסְמִנִּיהָ לֹא-אֵנֶשׁ
 מִצֵּא-הוּא מִן כָּל
 עַמָּא וְעַמָּא וְשְׂרָבְחָא
 וְלִשְׁנָא דְּקוֹמִין קִדְּם
 חֲרוֹנוֹם וְקִדְּמוֹהִי ד
 דֹּאמְרָא כֹּד סַעֲטָפִין
 אֶסְטִילָא חוֹרְתָא
 וְדִקְלָא בִּאִידִיָּה ד
 דִּילְהִין . ¹⁰ וְקִעִין

~~~~~

Zebulon duodecim millia. ex tribu Io-
 seph duodecim millia. ex tribu Ben-
 jamin duodecim millia. ⁹ Post hæc
 vidi : & ecce turba multa , quam nu-
 merare nemo poterat , ex omni gen-
 te , & populis , & tribubus , & lin-
 guis , stantes ante thronum , & ante A-
 gnum , amicti vestibus albis , & palmæ
 in manibus eorum . ¹⁰ Et clamantes

Ζαβουλων , ιβ' χιλιάδες ἱσφραγισμένοι·
 ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ , ιβ' χιλιάδες ἱσφρα-
 γισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμίν , ιβ' χι-
 λιάδες ἱσφραγισμένοι . ⁹ Μετὰ ταῦτα
 εἶδον , καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολλός , οἱ δὲ θρόνον καὶ
 αὐτοὶ ἔδεις ἡδυνάμενοι , ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ
 φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν , ἱστῶτες ἐνώ-
 πιοι ὧς ἵππων καὶ ἐνώπιοι ὧς ὄρνιθας , ὡς βε-
 βλημένοι σπῆρας λείπας· καὶ φοίνικας ἐν
 ταῖς χειρσὶν αὐτῶν . ¹⁰ Καὶ κροτοῦντες
 φωνῇ

קפלאח ח

מלחמי ב :

וְכִרְפָּתָח לְטִבְעָא
 וְזו שְׂבִיעִיָּא חוּרָא
 שְׁחָקָא בְּשִׁמְיָא אִיךְ
 † פִּלְגֻחַ שְׁעָרָא .
 † וְחֻזִּיחַ לְהִלִּיךְ שְׂבִעָא
 כְּלֵאכָא חֲנֹךְ וְקָדָם
 אֱלֹהֵי קִיסִין - חֲח
 וְאֲחִיחֲבוּ לְהִתְּן שְׂבִעָא
 שִׁיפּוּרָא . † וְאַחֲרָנָא
 כְּלֵאכָא אֲחָא † וְקָם
 עַל מִדְּבַחָא וְאִירַת
 לֵה פִירְסָא וְדִחֲבָא
 וְאֲחִיחֲבוּ לֵה בְּסִמָּא
 סְנִיָּאָא אִיכְנָא דְנִחַל

סִימָן פֶּלֶא מִלְּחָמָא וְזו
 עֲבִיעִיָּא . סִימָן עֲלֵה
 חֲמִשָּׁה . אִיךְ † פִּלְגֻחַ
 עֲלֵה . † סִימָן חֲסִיכֵי
 עֲבִיחַ קִלְכָּא . סִימָן וְסִימָן
 חֲסִי חֲמִשָּׁה סִימָן
 סִימָן חֲסִי עֲבִיחַ
 עֲבִיעִיָּא . † סִימָן מִלְּחָמָא
 † סִימָן חֲסִי חֲמִשָּׁה .
 סִימָן חֲסִי חֲמִשָּׁה וְסִימָן
 סִימָן חֲסִי חֲמִשָּׁה
 חֲמִשָּׁה . אִיכְנָא וְנִחַל

CAPUT VIII.

ΚΕΦ. Η'.

¹ Et quum aperuisset sigillum illud septimum, factum est silentium in caelo, tanquam dimidio horz. ² Et vidi illos septem Angelos, qui ante Deum stabant, & datae sunt ipsis septem tubz. ³ Et alius Angelus venit, & stetit super altare, & habet thuribulum aureum, & dati sunt illi suffitus multi, ut daret

¹ Καὶ ὅτι ὡς ἐξῆς τὸ σφραγίδος τῆς ἐσχάτης, ἐλθόντες οἱ ἐν τῷ ἔργῳ ὡς ἡμῶν. ² Καὶ εἶδον τοὺς ἐπὶ τῶν ἁγίων, οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἑστῆσσι καὶ ἰδοὺσαν αὐτοὺς ἐπὶ τὰς σάλπιγγας. ³ Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν, καὶ ἑστῆκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λίβανον πολλόν, ὡς δώσῃ τοῖς

אֲכַנָּה וְנִכְבַּח . אֲכַנָּה וְנִכְבַּח .
 7 וְהוּא קִדְמָא יִכְב
 וְהוּא בִרְדָּא וְנִכְבָּה
 וְפִתְחִינָּה בְּמִנָּה ו
 אֲחֻרְמִי בְּאֲרֵעָה
 וְהוּלָחָה וְאֲרֵעָה יִקְד
 וְהוּלָחָה וְאֲרֵעָה יִקְד
 וְכָל עֲמִירָה וְיִרְקָה
 יִקְד . וְהוּא חֲרִיבָה
 מִלֵּאכָה יִכְב וְאֲדָה
 שׁוּרָה רְבָה כֹּד כְּנוֹה
 יִקְד אֲחֻרְמִי בְּמִנָּה
 וְהוּלָחָה אֶף תּוֹלָחָה
 רִימָה רְמָה . וְהוּלָחָה
 וְהוּלָחָה וְהוּלָחָה וְהוּלָחָה
 וְהוּלָחָה וְהוּלָחָה וְהוּלָחָה

ut clangerent. 7 Et ille primus clauxit,
 & facta est grando & ignis, mixta a-
 quis, & projecta sunt in terrā, & tertia
 pars terræ usta est, & tertia pars arborū
 usta sunt, & omne gramen viride ustu
 est. 8 Et ille secundus Angelus clan-
 xit, & tanquam mons magnus, quando
 igne arsit, projectus est in mare, & facta
 est etiam tertia pars maris sanguis. 9 Et
 mortua est tertia pars omnium crea-
 turarum quæ in mari sunt, quæ ha-

τῆς θαλάσσης (i. 7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄν-
 γελος ἐπέλαυνεν, καὶ ἐβρέχθη χάλαζα καὶ
 πῦρ μεμιγμένον αἰμάτι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν
 γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων ἀπετίθηεν,
 καὶ πάντες οἱ ἄγροι ἐξηράθησαν. 8 Καὶ
 ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐπέλαυνεν, καὶ ὡς ὅτε
 ὄρος πῦρ ἐκείνην ὥστε ἐβλήθη εἰς τὸ πλά-
 τος αὐτοῦ καὶ ἐβρέχθη τὸ τρίτον τῶν θαλάσ-
 σης, αἷμα. 9 Καὶ ἀπὸ θανάτου τὸ τρίτον
 τῶν ζώων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχον-
 τα ψυ-

חלחלה ושמענה
 וחלחלה וספורה
 וחלחלה וכרכבה
 אנכבא רנחשך חלחלה
 וילחוק וחשכו ויהסא
 לא נבחר חלחלה דילח
 וללוא בהברסמחא.
 וחיות ושמעה לנשרא
 חר רפרח בסעענה
 ודונבא ודסא איה לה
 כר אמר בקלא רבאני
 וי לחמך ועסרין על
 ארעא סך קלא ושרכא
 ושיפוחא ורתנן
 חלחלה סלאבא חנוך
 נעמירין לסביר

חלחלה ושמענה
 וחלחלה וספורה
 וחלחלה וכרכבה
 אנכבא רנחשך חלחלה
 וילחוק וחשכו ויהסא
 לא נבחר חלחלה דילח
 וללוא בהברסמחא.
 וחיות ושמעה לנשרא
 חר רפרח בסעענה
 ודונבא ודסא איה לה
 כר אמר בקלא רבאני
 וי לחמך ועסרין על
 ארעא סך קלא ושרכא
 ושיפוחא ורתנן
 חלחלה סלאבא חנוך
 נעמירין לסביר

~~~~~

tertia pars solis, & quarta pars lune, &
 tertia pars stellarum, ut obscureretur
 tertia pars earum, & obscureretur
 sunt, [6] dies non laceret tertia parte
 sui, & non eadem similitudine. 13 Et
 vidi, & audiui aquilam unam volan-
 tem in medio cauda, quae sanguinem
 habet, dicentem voce magna, vae vae
 ijs qui habitant super terram à vocibus
 reliquarum tubarum, illorum trium
 Angelorum qui clangent.

το τρίτον ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ τρίτον τῆς α-
 ἡμέρας καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων ἵνα
 σκουρῶν τὸ τρίτον αὐτῶν. καὶ ἡ ἀ-
 κὴ μὴ φωνῇ τῇ τρίτῃ αὐτῶν, καὶ ἡ
 τοῦ ἡμέρας. 13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκου-
 σα ἑνὸς ἀγέλου πετομένου ἐν μεσση-
 νίᾳ, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ
 οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ τῇ
 λαοῦ φωνῇ τῆς ἀλλοτρίας τῇ τρίτῃ
 ἀγέλου τῇ μελλόντων σάλπιγγι.

ΚΕΦ.

1000 : 4100

শ্রীমৎ মহাশয়

உதாரணம்:

برقلا من عطفك يا ابي

ਮਲਕ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ

2. 1-500000?

حاجزہ و مونس . مہجہ .

ازدواجی حالات . امر

[illegible]

○ ۱۰۰ ○

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ . ٣٥

باب الموقوفات

لا فدا. + لا فدا

~~~~~

קפולאן: ט

זהו חמושי

וְכָא יֵבֵב וְחִוִּית

בְּנֵי דִנְיָה מִן

70 71 72

יִיבָה לֵה קְלִיָּדָה

וְרָא דַּתְהוּמָא

THE

מִשְׁכַּן אֱלֹהֵינוּ

דעם זאגן

זר שמשא וממך

תננא דבארץ.

זמן תנא נפיקו

צַדִּיק לֹא־רָעָה .

אֶתִּיכָב לַחֵץ שׁ

Κ Ε Φ. Θ'.

CAPVT IX.

¹ Καὶ ἡ πῆλη· ὁ ἄγγελος ἐπέλεπε, καὶ ἔδωκεν ἐστὶν οὐκ ἔξ ἑαυτοῦ πενήτη· ὅς τις πτωχὸς, καὶ ἰδοὺ αὐτοῦ ἡ χάρις· ὃ φρεσὶν τοῦ ἄβυσσος. ² Καὶ ἡ λυγρὴ πόφειρος τοῦ ἄβυσσος· καὶ ἀνέβη κεκρυμένη ἐκ τοῦ ὕδατος· ὡς κεκρυμένη μετὰ τοῦ ὕδατος· ὁ ἄγγελος ἐπὶ αὐτῆς ἡ χάρις· ὃ φρεσὶν τοῦ ἄβυσσος. ³ Καὶ ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξήλθεν ἄκρατος ἐκ πτωχῶν, καὶ ἰδοὺ αὐτῶν

¹ Et ille quiatus Angelus clauxit, & vidi stellam quæ cecidit è cælo super terram, & data est illi clavis putei abyssi. ² Et aperuit puteum abyssi, & ascendit fumus ex puteo tanquam fumus fornacis accensæ. & obtenebratus est Sol, & aer ex fumo putei. ³ Et ex fumo exierunt locustæ in terram. & data est illis

H 2 pote-

שולשנא איך דאזר
 להזי לעקרנא על
 ארעא. ⁴ ואתאמר
 להזי וכל נחרת
 לעמירא דארעא ולא
 לכל יורקא אפלא
 לכל אילנא אלא אז
 לבנינשא הנזן אילן
 דלזר להזי חתמא
 דאלחא על בית עינא
 דילחז. ⁵ ואתחנב
 להזי איכנא וכל
 נקטלות אנזן אלא
 דנשתנקת ירחא חמשא
 וחשניקא דילחז איך
 חשניקא דעקרנא :

על כל ארץ ואכל חסם
 חסם כל ארץ .
 + וכל ארץ חסם ולא חסם
 חסם : אכל כל ארץ
 אלא אכל חסם חסם אכל
 וכל חסם חסם חסם
 כל חסם חסם חסם .
 + וכל ארץ חסם
 אכל ולא נכלח ארץ .
 אלא וכל חסם חסם חסם
 חסם חסם חסם . ארץ
 חסם חסם חסם :

potestas, qualem habent scorpij super terram. 4 Et dictum est illis, ut non nocerent gramini terræ neque ulli viridi, neque ulli arbori, nisi solum hominibus illis qui non habent sigillum Dei super domicilium oculorum suorum. 5 Et datum est eis, ut non occidant eos, sed ut cruciantur menfes quinque. & cruciatus eorum, sicut cruciatus scorpij,

ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἑξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. 4 Καὶ ἐρρίθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χλόρον τῆς γῆς, ἑδὲ πᾶν ἡλωρὸν, ἑδὲ πᾶν θύον· ἢ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὸ σφραγισθῆναι τῷ Θεῷ ἐπὶ τῶν ματιῶν αὐτῶν. 5 Καὶ ἰδὼν αὐτοὺς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μελέας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν

אֶתְחִי וְחִמְמָא לְאַנְשִׁי .
 וְכִיּוֹמָתָא הָנֹחַן נִבְעֵחַ
 בְּנִינְשָׁא לְמִתָּה
 וְלֵא נִשְׁכַּחְנִירֵי
 וְנַחְרֵגְרֵן לְמִסַּח
 וְנַעְרֹק מִתָּחַ מִנְהֹן .
 7 וְדוֹמִיָּה דְהֵנֹן
 קִסְצָא דְמִן אִיד
 † דְמוֹתָא דְרִכְשָׁא
 דְמִטְבִּיחַ לְקִרְבָּא וְעַל
 רִישָׁא דִילֵהֹן אִיד
 כְּלִילָא דְמוֹתָא
 דְדִהָבָא וּפְרָצוּפָא
 דִילֵהֹן אִיד פְּרָצוּפָא
 דְבְנִינְשָׁא . 8 וְאִיחַ
 חוּא לְהֹן סַעְרָא אִיד

אִמְלֵא וְלִמְלֵא לֵאנֵא .
 סַחֲמֵא וְסִמְסֵא וְסִמְסֵא
 חֲתִמֵּא חֲמֵא וְסִמְסֵא
 נַעֲמֵא נַעֲמֵא וְסִמְסֵא
 חֲמֵא . סַחֲמֵא וְסִמְסֵא
 מִנְסֵא . 7 וְסִמְסֵא וְסִמְסֵא
 קִסְצָא . וְסִמְסֵא אִיד † וְסִמְסֵא
 וְסִמְסֵא וְסִמְסֵא חֲמֵא .
 סַחֲמֵא וְסִמְסֵא וְסִמְסֵא אִיד
 חֲמֵא וְסִמְסֵא וְסִמְסֵא .
 סַחֲמֵא וְסִמְסֵא : אִיד
 סַחֲמֵא וְסִמְסֵא .
 8 וְסִמְסֵא וְסִמְסֵא אִיד

ἔταν πῆσι ἀνθρώποι. 6 Καὶ ἐν ταῖς
 ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσι οἱ ἄνθρω-
 ποι τὴν θάλασσαν, καὶ οὐκ εὕρουσιν αὐτήν·
 καὶ ἐπιθυμήσουσιν ὀλοῦσθαι, καὶ φεύξα-
 ται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν. 7 Καὶ τὰ
 ὄμοιάματα τῶν ἀκροῶν ὄμοια ἵπποις
 ὑπομνηστέον· εἰς πόλεμον καὶ ἐπὶ τοῖς
 κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὄμοιοι χρυ-
 σοί, καὶ τὰ προσώπα αὐτῶν ὡς σφραγι-
 σμένοι ἄνθρωποι. 8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς

quum percusserit hominem. 6 Et in
 diebus illis quaerent homines mor-
 tem, & non invenient eam, & desi-
 derabunt mori, & fugiet mors ab il-
 lis. 7 Et similitudo illarum locustarum
 hac est, similes sunt secundum si-
 militudinem equorum paratorum ad
 proelium, & super capita earum
 est tanquam corona similitudinis auri,
 & facies eorum sicut facies homi-
 num. 8 Et habebant capillum sicut

H 3

capil-

סַעֲרָא וְנִשְׂאָה וְשֵׁנָה
וְיִלְחֹזֶן אֵיךְ וְאִרְיֹהָהָ
אִתְיִחוּדֵי הַיּוֹי. 9 וְאִתְּ-
חֵזָא לִזְנוֹן שְׂדֵיכָא אֵיךְ
שְׂדֵיכָא דְפִרְהֵלִיא וְקֵלָא
וְנִפְאֵר יִלְחֹזֶן אֵיךְ קֵלָא
וְסִרְכְּבָהָ וְנִכְשָׁה
סְגִיָּא וְרִחֲשִׁין ל
לְקִרְבָּה. 10 וְאִתְּ
לִחוֹן וְנִבְחָא וְדִמִּין
לְדַעֲקִרְבָּא וְעוֹקְסָה
וְכִרְוִנְבִיחָה וְיִלְחֹזֶן
אִיִּתְּ לִחוֹן שֶׁלִּשְׂנָה
לְמַחֲרוֹ לְכִנְיֻשָּׁה
יִרְחֵא חֲסָא. 11 וְאִתְּ
לִחוֹן מֶלֶךְ עֲלִיחוֹן

הַדָּן וְתֵבָה. סִפְרָא וְכִסֵּי
אִרְיֹה וְאִרְיֹה אִתְּמַסֵּה וְסִפְרָא.
סִפְרָא וְסִפְרָא חֲסִי עֲתִמָּה.
אִרְיֹה עֲתִמָּה וְכִסֵּי. סִפְרָא
וְתֵבָה וְכִסֵּי אִרְיֹה
וְכִסֵּי חֲסִי וְכִסֵּי + חֲסִי
וְכִסֵּי חֲסִי. 10 סִפְרָא
חֲסִי וְכִסֵּי וְכִסֵּי
חֲסִי חֲסִי. סִפְרָא
סִפְרָא חֲסִי וְכִסֵּי אִרְיֹה
חֲסִי וְכִסֵּי חֲסִי
חֲסִי חֲסִי חֲסִי. 11
סִפְרָא חֲסִי וְכִסֵּי חֲסִי.

capillum mulierum, & dentes earum
sicut leonum erant. 9 Et habebant lori-
cas sicut loricas ferreas, & sonitus ala-
rum earū, sicut sonitus curruum equo-
rum multorū currentium ad praelium.
10 Et habent caudas similes scorio-
nū, & aculeos, & in caudis suis habent
potestātē nocendi hominibus menses
quinque. 11 Et habent regem supra se,

τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς
λεόντων ἦσαν. 9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς
θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτε-
ρυγῶν αὐτῶν ὡς φωνὴ ὤρχουσαν, ἰππο-
πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. 10 Καὶ
ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς ἀνθρώπων, καὶ
κίνησαν ἐν τοῖς ὕδασι αὐτῶν· καὶ ἡ
ἐξουσία αὐτῶν ἀδικήσαντι τοῖς ἀνθρώποις
μήνας πέντε. 11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν
βασι-

על נהרא רבא פרת .
 15 ואשחריו הנח
 ארבנא מלאכא הלין
 דמטיבין לשעתא
 וליוסא ולירחא ו
 ולשנתא איכנא
 דנקטלון לחולחא
 דבנינשא . 16 וסנינא
 דפלאח דפרשותא
 חרחין רבו רבן
 שמעח סנינא וילחח .
 17 וכר חזית להלין
 רכשא בחזא ולחנן
 דיהכין עליחח דאית
 שרינא נורניא ו
 ויוקנחיא וכברחיא .

ad fluvium magnum Euphratem . 15
 Et soluti sunt illi quatuor Angeli , qui
 parati sunt ad horam , & ad diem , &
 ad mensem , & ad annum , ut oc-
 cidant tertiam partem hominum . 16
 Et numerus militum equitatus , duo
 myriades myriadam : audiui nume-
 rum eorum . 17 Et quum vidi illos
 equos in visione , & eos qui sedebant
 super ipsos , vidi quod essent lorice
 igneæ , & hyacinthinæ , & sulphureæ .

ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφρα-
 τη . 15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄν-
 γелоι οἱ ἑτοιμασμένοι ἐς τὴν ὥραν καὶ
 ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἔτος , ἵνα ἀπο-
 κτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων . 16
 Καὶ ὁ δρῶντος στρατομάχων ἔ' ἑκα-
 τῶν δύο μυριάδων μυριάδων καὶ ἔκασ-
 ος ἔ' ἑξήκοντα αὐτῶν . 17 Καὶ ὅπως
 εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁρασίῃ , καὶ
 τοὺς καθήμενους ἐπ' αὐτῶν , ἑώρακα ἵππων
 καὶ πτερυγίων καὶ ὑακινθίνων καὶ θειῶν
 καὶ :

† תַּכְסֵּם. וְאֵלֶּיךָ חֲסִי. וְעַל : † לַחֲוֹתָם רֹאשֵׁי
 חֲסִי מִכֵּי. 20 סַמְכָא
 וְחֲתִימָאֵתָם. וְלֹא אֲלֻמָּה
 חֲמִימָה לֹא תִכֶּי. סֵלֶּ אֲחֵ
 מִי חֲקִי וְאִתִּי וְחֲסִי
 אֲחִי וְלֹא יִשְׁעִי חֲמָה :
 סַמְכָא חֲקִי וְיִסְכָּא סַמְכָא
 סַמְכָא סַמְכָא סַמְכָא
 סַמְכָא . סֵלֶּ
 סֵלֶּ אֲחֵ מִכֵּי סֵלֶּ
 חֲמִימָה . 21 סֵלֶּ אֲחֵ
 מִי חֲקִי וְחֲסִי . סֵלֶּ
 מִי חֲמִימָה : סֵלֶּ

serpentibus, habentibus capita per
 quæ nocent. 20 Et reliqui homines
 qui non occisi fuerunt plagis illis, et-
 iam non conversi sunt ab operibus ma-
 nuum suarum, ut non adorarent dæ-
 mones, & idola aurea, & argentea, &
 ærea, & lapidea, & lignea, quæ neque
 videre possunt neque audire. 21 Et
 non conversi sunt ab homicidijs suis,
 neque ab incantationibus suis, neque

ὄφιοι, ἔχοντες κεφαλὰς ἐν αὐτοῖς ἀδ-
 κῆσι. 20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔ-
 πεισθήσαν ἐν ταῖς πληγαῖς αὐτῶν,
 ὥστε μετανοήσαντες ὅτι ἔργον τῶν ἁ-
 νῶν, ἵνα μὴ ἀποσκευασθῶσι τοὺς δαίμονας,
 καὶ εἰδωλὰ τὰ χρυσῶν καὶ τὰ ἀργυρῶν καὶ
 χαλκῶν καὶ τὰ λίθινά καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὐ
 βλέπον δύνασται, ὥστε ἀκούειν, ὥστε πα-
 τείν. 21 Καὶ οὐ μετανοήσαντες ὅτι φόνον
 αὐτῶν, ὥστε ὅτι φαρμακῶν αὐτῶν, ὥστε
 κα

סן ונחתחזן ולא מן
גונבא וילחזן :

סן ונחתחזן ולא מן

סן ונחתחזן ולא מן

קפלאהן

סן ונחתחזן ולא מן

והחזיר אחרנה

סן ונחתחזן ולא מן

מלאכה חילחנה

סן ונחתחזן ולא מן

דנחת מן שמיא

סן ונחתחזן ולא מן

דמעטף עננא וקשחא

סן ונחתחזן ולא מן

דעננא על דישא

סן ונחתחזן ולא מן

דילה ופרצופא דילה

סן ונחתחזן ולא מן

איך שמשא ורגלא

סן ונחתחזן ולא מן

דילה איך עסידא

סן ונחתחזן ולא מן

דנורא. ² ואור לה

סן ונחתחזן ולא מן

באידא כחכונא אפתיחא

סן ונחתחזן ולא מן

וקם רגלח דימינא על

ימא הידיון דסמלא על

~~~~~

ὅτι ἐπεὶ οὐκ ἔστι κλεμ-
μαίτων αὐτῶν.

à scortatione sua , neque à furtis
suis.

Κ Ε Φ. Ι'.

C A P V T X.

¹ Καὶ εἶδον ἄλλοι ἄγγελον ἰσχυρὸν κα-
ταβαίνειν ἐκ τοῦ θύραυ, περιβεβλημένον
νιφίλλῳ· καὶ ἔρας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ· καὶ τὸ
πρῶτον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες
αὐτοῦ ὡς σῦλοι πυρός. ² Καὶ εἶδον ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλακίδα ὡς ἀνογνύμενον·
καὶ ἔγραπτεν ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ διζιδὸν ἐπὶ
τῷ θάλασσῳ, καὶ ἐπὶ τῷ ὕδατι καὶ ἐπὶ

¹ Et vidi alium Angelum fortem de-
scendentem e caelo, amictum nube, &
arcus nubis super caput ejus, & facies
ejus sicut sol, & pedes ejus sicut colum-
na ignis. ² Et habet in manu libellum
apertum, & posuit pedem suum dex-
trum super mare, sinistrum autem super

I 2

ter-

סבבא חססו וסבבא חססו
 ותחבבא . וסו : וכן : חססו
 חססו [ ] חססו
 + חססו : חססו : + חססו
 לא חססו : לא חססו
 : חססו : חססו : חססו
 חססו : חססו : חססו : חססו
 חססו : חססו : חססו : חססו
 חססו : חססו : חססו : חססו
 חססו : חססו : חססו : חססו
 חססו : חססו : חססו : חססו

וסבבא חססו וסבבא חססו
 ותחבבא . וסו : וכן : חססו
 חססו [ ] חססו
 + חססו : חססו : + חססו
 לא חססו : לא חססו
 : חססו : חססו : חססו
 חססו : חססו : חססו : חססו
 חססו : חססו : חססו : חססו
 חססו : חססו : חססו : חססו
 חססו : חססו : חססו : חססו
 חססו : חססו : חססו : חססו
 חססו : חססו : חססו : חססו

~~~~~

6 Καὶ ὁμοῦ ἐν τῷ ζῶντι ἐν τοῖς αἰῶ-
 νας ὁ αἰώνιος, ὁ ἐκείνός τ' ἔρασαν καὶ τὰ
 ἐν αὐτῷ, καὶ τὸν γὰρ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ,
 καὶ τὸν πάλαιον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, ὅτι
 ἡμεῖς ἐν τῷ ἔργῳ ἔσμεν. 7 Ἀλλὰ ἐν ταῖς
 ἡμέραις τῆς φωνῆς τῷ ἔβδμου ἡμέρας,
 ὅταν μίαν πελπίζη, καὶ πελπίζη τὸ
 μυστήριον τῷ Θεῷ, ὡς ὁ ἡμέρας τῶν
 αὐτῶν δούλοις τοῖς ὁμοῦ. 8 Καὶ ἡ
 φωνὴ ἡ ἡμεῖς ἐν τῷ ἔργῳ, πάλιν
 λαλοῦμεν μετ' ἐμῶ, καὶ λέγουμεν ὅτι παρὰ,

6 Et juravit per eum qui vivit in secula
 seculorum, qui creavit cœlum & ea
 quæ in eo sunt, & terram, & ea quæ in ea
 sunt, & mare & ea quæ in eo sunt, quod
 tempus nō amplius futurū esset: 7 Nisi
 in diebus vocis Angeli septimi, quando
 futurū est ut clangat, & quod consum-
 matū esset mysteriū Dei, sicut eange-
 lizavit servis suis illis Prophetis. 8 Et
 vox quam audiui è cœlo hac erat, rur-
 sus loquens mecum, & dicens, Abi,

סב לכתבונא חו
 רפחית באידוד ו
 רמלאכא חו וקאם
 על יסא דעל ארעא
 וזולת לוח מלאכא
 כד אפר-אנא לה
 למחל לי לכתבונא
 ואמר לי סב ואכוליו
 ונמר לך כרסך אלא
 בפומא דילך נחויא
 חליא איך רבשא
 ונסכת לכתבונא
 מן אידוד רמלאכא
 ואכלתה ואיתחיה
 ותא בפומא דילי איך
 רבשא חליא וכד

סב לכתבונא חו
 חאבית ומלאכא חו וקאם
 על יסא דעל ארעא
 וזולת לוח מלאכא
 כד אפר-אנא לה
 למחל לי לכתבונא
 ואמר לי סב ואכוליו
 ונמר לך כרסך אלא
 בפומא דילך נחויא
 חליא איך רבשא
 ונסכת לכתבונא
 מן אידוד רמלאכא
 ואכלתה ואיתחיה
 ותא בפומא דילי איך
 רבשא חליא וכד

accipe libellum illum apertum in ma-
 nu Angeli illius qui stat super mare, &
 super terram. 9 Et ivi ad Angelum, di-
 cens ipsi, ut daret mihi libellum, & di-
 xit mihi, accipe, & ede eum, & amarum
 reddet tibi ventrem tuum, sed in ore
 tuo erit dulcis sicut mel. 10 Et accepi
 libellum e manu Angeli, & edi eum, &
 erat in ore meo sicut mel dulcis, & qui

λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἑνὶ τῇ
 χειρὶ τοῦ ἁγγέλου ἐστὶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. 9 Καὶ ἠγγέλην αὐτὸς ὁ ἄν-
 γελος, λέγων αὐτῷ· Δός μοι τὸ βιβλαρί-
 διον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε· καὶ ἐσθί φάρα αὐ-
 τὸ· καὶ πικρὰν εἴη ἡ κοιλία σου, ἀλλ' οὐ τὸ
 στόμα σου ἔσται γλυκύ ὡς μέλι. 10 Καὶ
 ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ
 ἁγγέλου, καὶ ἐσθί φάρα αὐτὸ· καὶ ἡ γῆς
 καὶ τὸ ὕψος μου ὡς μέλι, γλυκὺ· καὶ ὅτε
 ἔφα-

אֶכְלֹחַ מִדָּח כְּרֶמֶס׃

וְיָלִי׃¹¹ וְאָמַר לִי זֶרֶק

לְךָ חֹב וְלִמְחַנְבִּי עַל

עֲמִמָּה וְעַל אֲמֹחָה

וְרִישָׁנָה וְסִלְכָּה׃

וְסִנְיָאָה׃

וְקִפְלָאָה׃

וְחִתְיָה׃

וְדָמָה׃

וְקָאֵם חֹוָה מִלֵּאכָה

כִּד אָמַר קוֹם וּמִשׁוּחַ

לְחִיכְלָה וְאֵלֶּהָ

וְלִמְדִּיחָה וְלִהְלִיךְ

וְסִנְיָנָה׃

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

אֶכְלֹחַ מִדָּח כְּרֶמֶס׃

וְיָלִי׃¹¹ וְאָמַר לִי זֶרֶק

לְךָ חֹב וְלִמְחַנְבִּי עַל

עֲמִמָּה וְעַל אֲמֹחָה

וְרִישָׁנָה וְסִלְכָּה׃

וְסִנְיָאָה׃

וְקִפְלָאָה׃

וְחִתְיָה׃

וְדָמָה׃

וְקָאֵם חֹוָה מִלֵּאכָה

כִּד אָמַר קוֹם וּמִשׁוּחַ

לְחִיכְלָה וְאֵלֶּהָ

וְלִמְדִּיחָה וְלִהְלִיךְ

וְסִנְיָנָה׃

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

וְלִבְרִי מִן הִיכְלָה אֶפֶק

ἔφαρξεν αὐτόν, ἐπιπροβήνῃ ἡ κοιλία μου.

¹¹ Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν ἀναστῆναι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἰδοὺ ἐγγίσταται καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

Κ Ε Θ. Ια.

¹ Καὶ ἰδὼν μοι καὶ ἡ κοιλία μου ἔφραξε καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν ἀναστῆναι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἰδοὺ ἐγγίσταται καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς. ² Καὶ τὴν αὐτὴν τὴν ἕξιν τῶν ἑβραίων

ediflem eum, amarus fuit venter meus.

¹¹ Et dixit mihi: oportet te adhuc etiam prophetare apud populos, & apud nationes & principes, & reges multos.

CAPVT XI.

¹ Et datus est mihi calamus sive virga, & stabat Angelus, dicens, surge, & metire templum Dei, & altare, & eos qui adorant in eo. ² Et atrium quod extra templum est, ejice foras

מִן לִבְר וְלֹא חֲמִשָּׁה
מִסְרָא וְאַחֲזִיבְתָּ לִי
לְעִמָּא וְלִמְרִינְתָּ
קְרִישְׁתָּא נְדוּשָׁא
וְרִחָא אֲרֻבְעִין וְחָרִין.
וְאַחֲלִי לְחָרִין סְהֵרָא
רִילִי וְנִחְנֵכִין יוֹמָא
אַלְפָא וּמֵאחֲרֵי וְשִׁחִין
כִּר מִתְעַשְׁפִּין סְקָא.
וְהִנֵּן אֵימִתִּיחֻן חָרִין
וְיִחָא וְחָרִין מִנְרָתָא
חֲלִין וְקֻדֹם סְרָח
וְאַרְעָא קִיסִין. וְאַחֲ
אֲנִשׁ לְהוֹן צִבְיָא
לְמִכְיוֹ נִרְא נִפְקָא
מִן פּוֹמָא רִילִחֻן

מִן לִבְר וְלֹא חֲמִשָּׁה
מִסְרָא וְאַחֲזִיבְתָּ לִי
לְעִמָּא וְלִמְרִינְתָּ
קְרִישְׁתָּא נְדוּשָׁא
וְרִחָא אֲרֻבְעִין וְחָרִין.
וְאַחֲלִי לְחָרִין סְהֵרָא
רִילִי וְנִחְנֵכִין יוֹמָא
אַלְפָא וּמֵאחֲרִי וְשִׁחִין
כִּר מִתְעַשְׁפִּין סְקָא.
וְהִנֵּן אֵימִתִּיחֻן חָרִין
וְיִחָא וְחָרִין מִנְרָתָא
חֲלִין וְקֻדֹם סְרָח
וְאַרְעָא קִיסִין. וְאַחֲ
אֲנִשׁ לְהוֹן צִבְיָא
לְמִכְיוֹ נִרְא נִפְקָא
מִן פּוֹמָא רִילִחֻן

foras, & ne metire illud : quia datum est gentibus, & civitatem sanctam conculcabunt menfes quadraginta & duos. ³ Et dabo duos testes meos, & prophetabunt dies mille & ducentos & sexaginta, amicti faccis. ⁴ Hi sunt quæ oleæ, & duo candelabra illa quæ ante domium terræ stant. ⁵ Et si quis eos velit lædere, ignis exit ex ore eorum,

ἔξω, καὶ μὴ αὐτὸν μετρήσῃς, ὅτι ἰδοὺ ἡ τοῖς ἔθνεσιν καὶ τῷ πόλει τῷ ἁγίῳ πατήσῃ, μύριας ποσὸς ἑκατὸν δύν. ³ Καὶ δώσω τοῖς δύο μαρτύροις μου, καὶ σωφροσύνης ἡμέρας χιλίας διψυχροσίας ἐξουσίᾳ, πεντήκοντα τέσσαρες. ⁴ Οὗτοι εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαί αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς ἐκκλησίας. ⁵ Καὶ οἱ περ αὐτὰς θέλη ἀδικήσωσι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ

וְאֵלָּא לְבַעַלְדָּבָא
 וְיִלְחֹץ וְאֶת־אִנְשֵׁי
 לְהוֹן עֲבָדָא לְמִכְיוֹ
 הִכְנָא זֶדֶק יִרְהִי
 לְמַחְקָטְלוֹ. ' הֵנֹה
 אֵיחָד לְהוֹן שׁוֹלְטָנָא
 וְנִאחֲדוּת לְשִׁמְיָא
 אֵיכְנָא וְלֹא מְטָרָא
 נִמְטָר בְּיוֹמָתָא הֵנֹה
 וְשׁוֹלְטָנָא אֵיחָד לְהוֹן
 עַל מִיָּא וְנִהַפְכוֹן
 אֲנֹן לְדִמָּא וְלְמַסְחָא
 לְאַרְעָא בְּכָל מַחוּתָא
 כְּמָא זְכִנִּיז דְּאֵן נִצְבוֹן.
 ' וְאַמְחִי וְנִשְׁלֵמֹן
 מַחוּדוּתָא וְיִלְחֹץ וְיִחִיֹּת

וְאֵלָּא לְבַעַלְדָּבָא
 וְיִלְחֹץ וְאֶת־אִנְשֵׁי
 לְהוֹן עֲבָדָא לְמִכְיוֹ
 הִכְנָא זֶדֶק יִרְהִי
 לְמַחְקָטְלוֹ. ' הֵנֹה
 אֵיחָד לְהוֹן שׁוֹלְטָנָא
 וְנִאחֲדוּת לְשִׁמְיָא
 אֵיכְנָא וְלֹא מְטָרָא
 נִמְטָר בְּיוֹמָתָא הֵנֹה
 וְשׁוֹלְטָנָא אֵיחָד לְהוֹן
 עַל מִיָּא וְנִהַפְכוֹן
 אֲנֹן לְדִמָּא וְלְמַסְחָא
 לְאַרְעָא בְּכָל מַחוּתָא
 כְּמָא זְכִנִּיז דְּאֵן נִצְבוֹן.
 ' וְאַמְחִי וְנִשְׁלֵמֹן
 מַחוּדוּתָא וְיִלְחֹץ וְיִחִיֹּת

~~~~~

καὶ κατασθί τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν· καὶ οἱ
 υἱοὶ αὐτῶν θέλη ἀδικῆσαι, ἔτι δὲ αὐ-
 τὸν δαπαναυθύνει. ⁶ Οὐτοὶ ἔχουσιν
 ἐξουσίαν κλείσαι τὸν ἔρανον, ὥστε μὴ βρέ-
 χη ὑετός ἐν ἡμέραις αὐτῶν· ὡς περὶ
 τῆς· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑ-
 δάτων, εἰσφέρειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ
 παταίξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὡ-
 σείκεις ἰαὺ θάλασσαν. ⁷ Καὶ ὅταν τι-
 λίσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θη-

& devorat inimicum eorum: & si quis
 eos velit lædere, sic oportet eum
 occidi. ⁶ Hi habent potestatem,
 ut claudant cælum, ut pluvia non
 pluat in diebus illis, & potestatem
 habent super aquas, ut vertant eas in
 sanguinem, & ut percutiant terram
 omni plagâ, quocunque vicibus
 voluerint. ⁷ Et quando absolve-
 rint testimonium suum, tum animal

K dentis

עַל שִׁיקָא פְּחִיָּא וְשִׁלְדָא דִּילְהוֹן
 וְסִינְחָא וְהִי רִבְחָא וְהִי אִידָא
 דְּמִסְחָרָא וְיִחְנָאִיר סְרוּס
 וְסִצְרִין אִיכָא דְּאָף מְרִיא
 דִּילְהוֹן אֶצְטִלְבִּי וְחִוִּין מִן
 עַמְמָא וְשִׁרְבְּתָא וְאַסְחָרָא
 וְלִשְׁנָאֵל שִׁלְדָא וְיִלְהוֹן
 יוֹסְחָא חִלְחָא וּפְלִיגָא וְלִשְׁלִדָא
 דִּילְהוֹן לֹא נִשְׁבָּקוֹן לְמִסְחָרָא

מִן אֶת וְהִלְחָא מִן אֶת
 לִבְיָם חֲמִשָּׁה מֵיָּם
 סֹלֶבָא אֶת . . . מִלְּבָא
 וְכִסְסֵּי חָא עֲמֵבָא פִּלְמָא
 וְכִסְסֵּי אֶת וְכִסְסֵּי אֶת אֶת
 וְכִסְסֵּי אֶת מִלְּבָא מִמְּסֵר
 סִמְכֵי רֵם . אֶת וְאֶת מִלְּבָא
 וְכִסְסֵּי אֶת לִבְיָם . סִמְכֵי
 מִן חֲמִשָּׁה מֵיָּם אֶת מִלְּבָא
 סִמְכֵי חֲמִשָּׁה מֵיָּם .
 מִלְּבָא אֶת אֶת סִמְכֵי .
 סִמְכֵי אֶת וְכִסְסֵּי
 נִשְׁבָּקוֹן חֲמִשָּׁה מֵיָּם

dentis quod ascendit ex abyfso, faciet
 cum illis prælium, & vincere eos. ⁸ Et
 cadavera eorum erant super vicum la-
 tum urbis illius magnæ, illius quæ vo-
 catur spiritualiter Sodom & Ægyptus,
 ubi etiam dominus illorum crucifixus
 est. ⁹ Et videbunt ex populis, & tribu-
 bus, & nationibus, & linguis cadave-
 ra eorum per dies tres & dimidium e-
 jus, & cadavera eorum non fient poni

εἶλον τὸ ἀναβαίνειν ἐκ τῆ ἀβύσσου πρὸς τὴν
 πόλιν, καὶ πολεμεῖν αὐτοὺς, & θάψαντες αὐτούς. ⁸ Καὶ τὰ πτώματα
 αὐτῶν ἐπὶ τῇ πλατείᾳ πόλεως τῆ μεγά-
 λης, ἥτις καλεῖται πτωματώδης Σόδομος
 καὶ Αἴγυπτος, ἐπὶ τῇ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυ-
 ρώθη. ⁹ Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ
 φυλῶν & γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα
 αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ
 πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφίσουσιν τι θάψαι

שְׁמִיָּא דְאִמֵּר לְהוּן
סְקוּ לְהִרְכָּא וְסִלְקוּ
לְשִׁמְיָא בְּעִנְנָא וְחוּז
אִנּוּן בְּעִלְדִּכְבָּא ד'
דִּלְהוּן. ¹³ וְכֹהִי
שְׁעָתָא הוּא וְזֵעָא רְבָא
וְחַד מִן עֶסְרָא ד'
דְּמַדִּינְחָא נָפִל ו'
וְאִתְקַטְּלִי בְּזֵעָא
שְׁמִיָּא דְּבִנְיָשָׁא
אֲלֵפִיא שְׁבַעָא. וְהִנּוּן
דְּשִׁרְכָא דְּחִילָא הוּא
וְיִהְיִי תְּשִׁבּוּחָהּ
לְאֱלֹהָא. ¹⁴ הוּא וְיָא
תְּרִינָא אֵזֶל הוּא חוּז וְיָא
חִלְחִיָּא אִתָּא עָגֵל.

[מַחְסֵה
לְחִסְכָּא. סַחְסַח מַחְסֵה
חַחִיָּא : סַחְסֵה אִמֵּי
חַחְכֵּה חַחֵה וְחַחֵסֵה .
¹³ סַחְסֵה מַחְסֵה וְסַחֵה וְסַחֵה
וְחַחֵה . סַחְסֵה מַחְסֵה וְחַחֵה
נַחֵה וְחַחֵה חַחֵה חַחֵה
מַחְסֵה וְחַחֵה חַחֵה
מַחְסֵה . סַחְסֵה מַחְסֵה
וְחַחֵה סַחְסֵה : סַחְסֵה
מַחְסֵה מַחְסֵה לְחַחֵה . ¹⁴ וְסַחֵה
סַחֵה לְחַחֵה וְסַחֵה . סַחֵה
לְחַחֵה לְחַחֵה .

~~~~~

caelo, dicentem ipsis] ascendite huc. & adscenderunt in caelum in nube, & viderunt eos inimici ipsorum. ¹³ Et in illa hora factus est motus terra magnus, & una ex decem partibus urbis cecidit, & occisa sunt in terra motu nomina hominum, millia septem. & qui reliqui fuerunt, timidi facti sunt, & dederunt gloriam Deo. ¹⁴ Illud v. secundum abiit. ecce illud v. tertium venit cito.

Ἐὐρανοῦ, λέγουσιν αὐτοῖς· Ἀνάβητε ἄνω. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν ἕρανον ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἑώρασαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. ¹³ Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ τρίτον τῶν πόλεως ἔπεσε, καὶ ἐπελάττωσαν ἐν τῷ σῆματι οὐρανῶν· ἀνθρώπων ἑξακίδδοντες ἑκάστη· καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι ἐγενήθησαν, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τῷ ἑρανοῦ. ¹⁴ Ἡ ὥρα ἡ τρίτη ἐγένετο ταχὺ. ¹⁵ Καὶ

וַיִּשְׁמַע אֶל-מִבְּנֵי הָעָם וַיֹּאמֶר
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם . וְסִסּוּ
 חֲמֵלָהּ סִסְמָהּ סִסְמָהּ . וְסִסְמָהּ
 סִסְמָהּ וְסִסְמָהּ .

וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם :

וַיִּשְׁמַע אֶל-מִבְּנֵי הָעָם וַיֹּאמֶר
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם . וְסִסְמָהּ
 סִסְמָהּ וְסִסְמָהּ . וְסִסְמָהּ
 סִסְמָהּ וְסִסְמָהּ . וְסִסְמָהּ
 סִסְמָהּ וְסִסְמָהּ . וְסִסְמָהּ
 סִסְמָהּ וְסִסְמָהּ . וְסִסְמָהּ

וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם

וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם :

וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם
 וְכִסּוּ בְּכִסְיָהֶם

καὶ ὡφθη ἡ κιβωτός ὁ ἀρχαῖος αὐτοῦ
 ἐν τῷ ναοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ
 φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ μέλαινα
 μεγάλῃ.

Κ Ε Φ . ΙΒ'.

¹ Καὶ ἐφάνη μέγας ὡφθη ἐν τῷ ναοῦ
 αὐτοῦ· ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ
 βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ μέλαινα
 μεγάλῃ.

² Καὶ ὡς ἔσπευκεν, καὶ ἔσπευκεν.

& visa est arca foederis ejus in templo
 ejus, & facta sunt fulgura, & tonitrua,
 & voces, & terra motus, & grando
 magna.

C A P V T XII.

¹ Et signum magnum visum est in
 caelo, mulier amicta sole, & luna sub
 pedibus ejus, & super caput ejus coro-
 na stellarum duodecim. ² Et quum in
 vêtre haberet, clamabat & parturiebat.

&

וּמִשְׁחַנְקָא לְמַאֲלֵד.
וְהַחֲחִיחַ אַחֲרָהּ
אֶחָא בְשֵׁמִיָּהּ וְהָיָה
תְּנִינָא דְנוּרָא רַבָּה
דְּאִדָּר לִדָּהּ רוּשָׁה
שִׁבְעָא וּקְרִנְתָּהּ עֶסֶר
וְעַל רוּשָׁהּ חֵילִית
שִׁבְעָא תִּגְמָא³ וְדִוְנָבָא
דִּילָהּ גִּזָּא לְחֹלְתָהּ
דְּכֹכְבָא דְשֵׁמִיָּהּ וְאַרְמִי
אֲנוּן בְּאַרְעָהּ וְחוּ
תְּנִינָא קָאֵם חֻוָּא קָדָם
הָיָה אֲנַחְתָּהּ הָיָה דְעַתִּידָא
לְמַאֲלֵד אִיכְנָא דְאַמְתִּי
דְחַאֲלֵד נָא כְּלִיוֹהִי לִ
לְבָרָא דִּילָהּ.⁴ וְיִלְדָּהּ

וּמִשְׁחַנְקָא לְמַאֲלֵד.
וְהַחֲחִיחַ אַחֲרָהּ
אֶחָא בְשֵׁמִיָּהּ וְהָיָה
תְּנִינָא דְנוּרָא רַבָּה
דְּאִדָּר לִדָּהּ רוּשָׁה
שִׁבְעָא וּקְרִנְתָּהּ עֶסֶר
וְעַל רוּשָׁהּ חֵילִית
שִׁבְעָא תִּגְמָא³ וְדִוְנָבָא
דִּילָהּ גִּזָּא לְחֹלְתָהּ
דְּכֹכְבָא דְשֵׁמִיָּהּ וְאַרְמִי
אֲנוּן בְּאַרְעָהּ וְחוּ
תְּנִינָא קָאֵם חֻוָּא קָדָם
הָיָה אֲנַחְתָּהּ הָיָה דְעַתִּידָא
לְמַאֲלֵד אִיכְנָא דְאַמְתִּי
דְחַאֲלֵד נָא כְּלִיוֹהִי לִ
לְבָרָא דִּילָהּ.⁴ וְיִלְדָּהּ

& cruciabatur ad pariendum. ³ Et
visum est aliud signum in cælo, & ec-
ce, draco ignitus magnus, habens ca-
pita septem, & cornua decem, & super
capita sua septem diademata. ⁴ Et cau-
da ejus trahit tertiam partem stella-
rum cæli, & projecit eas in terram. &
ille draco stabat ante illam mulierem,
quæ paritura erat, ut quando peperit

καὶ βασανιζομένη τέκεν. ³ Καὶ ἄφῃ
ἄλλο σημεῖον ἐν τῇ ὕραυ, καὶ ἰδὲ δρά-
κων μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς ἐπὶ
καὶ κέρατα δέκα. καὶ ἐπὶ τοῖς κεφαλαῖς
αὐτοῦ διαδήματα ἐπὶ. ⁴ Καὶ ἡ ὄψις
αὐτοῦ σὺν τῇ τρίτῃ τριτηνὰ τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτὸς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ
δράκων ἕστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς ὅ-
τι μὴ ἴσῃς τέκεν, ἵνα ὅταν τέκῃ, τὸ τέ-
κνον αὐτῆς καταφάγῃ. ⁵ Καὶ ἔτασαν
αὐτῆς

חַנִּינָה וְחַנִּינָה י
 וּמִלֵּאכָה דִּילָה א
 אֶקְרֹב . י
 אֶתְּבָאוּ וְלֹא דִרְכֶתָּה
 דִּילָתֶן אֶשְׁחַכֶּחַת חֹב
 בְּשִׁמְיָא . י
 הוּ חַנִּינָה רַבָּא הוּ
 חֲוִיָּה עֲחִיקָה הוּ
 דְמַחְקֵרָא מִרְמִינָה
 וּסְטָנָה הוּ דְמִטְעָא
 לְפַתְעִמְרִינִתָּא כְּלָה
 אֶתְחַרְמִי עַל אֶרְעָה
 וּמִלֵּאכָה דִּילָה עִסָּה
 אֶתְחַרְמִי . י
 קְלָא רַבָּא בְּשִׁמְיָה
 דְּאֶסְרֵי הָשָׁנָה הַזֹּאת

לֵבִי לֵבִי סִקְלָא
 וּמַחְסֵי אֶבְרָהָם : י
 סִקְלָא וּמַחְסֵי אֶבְרָהָם
 לֵבִי כְּמִיָּה . י
 סִקְלָא לֵבִי זָכָא : י
 חֲמִיָּה . י
 מִכְּמִיָּה סִקְלָא . י
 וּמַחְסֵי אֶבְרָהָם
 כְּלָה . י
 אֶבְרָהָם . י
 חֲמִיָּה לֵבִי וּמַחְסֵי . י
 וּמַחְסֵי אֶבְרָהָם
 וּמַחְסֵי אֶבְרָהָם . י
 אֶבְרָהָם . י
 חֲמִיָּה לֵבִי וּמַחְסֵי . י
 וּמַחְסֵי אֶבְרָהָם . י

dracone, & draco & Angeli ejus præliati sunt. ⁸ Et non prævaluerunt: & locus eorū non inventus est amplius in cælo. ⁹ Et projectus est ille draco magnus, ille serpens antiquus, qui vocatur impostor & Satana, qui seducit orbem habitabilem totum, projectus est in quatuor super terrā, & angeli ejus cum eo projecti sunt. ¹⁰ Et audiui vocem magnam in cælo, dicentem: nunc facta est

ἡ δράκων, & ὁ δράκων ἐπολέμησεν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. ⁸ Καὶ οὐκ ἔχυσεν, ὅτι τὸ πᾶν τὴν γῆν ἐπὶ τῇ ἐρανῇ. ⁹ Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλέμενος ὁ σαβώτ, καὶ ὁ σαβώτ, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν. καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. ¹⁰ Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῇ ἐρανῇ. Ἄρτι ἐγένετο ἡ σω-

פִּוּרְקָנָה וְחִילָה
 וּמִלְכוּתָה דְּאֵלֹהֵי
 דִּילָן וְשׁוּלְטָנָה ד
 דְּמִשְׁיָחָה דִּילָן
 מִשְׁלָא דְּאַחְחֵרִי הֵן
 מְקַטְרִנָּה דְּאֵלֹהֵי
 דִּילָן הֵן דְּמִקְטֵרִי
 הֵן לְהֵן קְרִים אֵלֹהֵי
 דִּילָן אִיסְמָא וְלִילָא.
 11 וְהֵן זְכָאֵרֵי מִשְׁלָא
 דְּמֵן דְּאַמְרָא וְשִׁמְלָא
 מִלְחָה דְּמִחְדוּתָה
 דִּילָן וְלֵא אַחְבֵּו
 לְנַפְשָׁא דִּילָן עֲדָמָא
 לְמִנְחָה. 12 מִשְׁלָא
 חֲרָא אַחְבָּסְמֵן שְׁמִיָּה
 פִּוּרְקָנָה וְחִילָה
 וּמִלְכוּתָה דְּאֵלֹהֵי
 דִּילָן וְשׁוּלְטָנָה ד
 דְּמִשְׁיָחָה דִּילָן
 מִשְׁלָא דְּאַחְחֵרִי הֵן
 מְקַטְרִנָּה דְּאֵלֹהֵי
 דִּילָן הֵן דְּמִקְטֵרִי
 הֵן לְהֵן קְרִים אֵלֹהֵי
 דִּילָן אִיסְמָא וְלִילָא.
 11 וְהֵן זְכָאֵרֵי מִשְׁלָא
 דְּמֵן דְּאַמְרָא וְשִׁמְלָא
 מִלְחָה דְּמִחְדוּתָה
 דִּילָן וְלֵא אַחְבֵּו
 לְנַפְשָׁא דִּילָן עֲדָמָא
 לְמִנְחָה. 12 מִשְׁלָא
 חֲרָא אַחְבָּסְמֵן שְׁמִיָּה

~~~~~

ἡ σωτηρία καὶ ἡ δυνάμις καὶ ἡ βασι-
 λεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χρι-
 στοῦ αὐτοῦ. ὅτι κατεβλήθη ὁ κατηγοροῦ-
 τὴν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγοροῦν αὐ-
 τῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡρώδης καὶ
 πυλῆς. 11 Καὶ αὐτοὶ εὐχετόντες ἀν-
 τὶ τοῦ θύματος τοῦ ἁγίου, καὶ λέγοντες
 λέγοντες μαρτυρίας αὐτῶν καὶ ὅτι ἠγά-
 πησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἕως θανά-
 τος. 12 Διὸ τῷδε ἀφ' ἐκείνου οἱ ἄγγελοι

salus, & potentia, & regnum Dei
 nostri, & potestas Christi eius, pro-
 pterea quod projectus est ille accu-
 sator fratrum nostrorum, qui accusa-
 bat eos coram Deo nostro die & no-
 cte. 11 Et ipsi vicerunt eum, propter
 sanguinem Agni, & propter verbum
 testimonij ipsorum, & non dilexe-
 runt animam suam usque ad mor-
 tem. 12 Propterea hilares estote coeli.

L. 2.

&

וְחָנוּן וְדָהוּן שְׂרִיתִי
 לְאַרְעָא וְלִימָא מַסְלָא
 וְנַחַת מִרְמִינָא לְוַחְתִּין
 דְּאִיתִּי לִרְחַתְמָא
 רַבְתָּא כְּדִידַע וְקִלְקִיל
 זִבְנָא אֵיתִי לֵהּ. " וְכִר
 חוּזָא הִוּוּ חֲנוּנִי
 דְּאַחְחֲרִמִּי עַל אֲרֻטָּא
 רִדְף לְאַנְחָתָא דְּחַי
 אִידָא רִילְדִּח לְבְרָא.
 " וְאַחֲיָחִבוּ לְאַנְחָתָא
 חָנוּן חֲרִין גִּפְּא וְנִשְׁרָא
 הִוּוּ רַבָּא אִיכְנָא
 דְּחִפְרָח לְמִדְּבָרָא
 לְדִרְכָּתָא דִּילָהּ אִיכָא
 דְּמַחְחֲרִמָּא חֲסִין עֲרִנָא

סוֹסֵנִי וְחִסְסֵנִי . ס
 לֹאֲדָן סִכְמָא מַלְלָא וְנִסְמָא
 מִכְּסִיבָא חֶסֶל־כֶּסֶף . ו
 חֶסֶף מִסְכָּא זֶכֶדֶא : כֶּסֶף בְּמִי
 וְמִכְלָא וְחִיבָא אִבָּא חֶסֶף .
 " סִכְּכָא מִבָּן וְסֵם לִנְפִילָא
 וְלִלְלָא זִמְכָּא חֵלָא אִפְחָא . וְיִפ
 לִלְלָא וְסֵם אִמָּא וְמִכְלָא חֵלָא :
 " סֵם לִמְסַחֵס לִלְלָא וְסֵם
 לְעֵם חֵלָא וְנִסְמָא וְסֵם זֶכֶדֶא .
 אִמְכָּא וְלִכְנִיב חֶסֶף חֵלָא
 חֶסֶף חֵלָא וְכִסְסֵנִי אִמְכָּא
 וְמִכְלָא וְנִסְמָא לְמֶסֶךְ . חֵלָא

& qui in ijs habitant. v:z terræ, & mari,
 propterea quod descendit impostor ad
 vos, habens irā magnā, quum noverit
 paululū temporis sibi esse. ¹³ Et quum
 vidisset ille draco, quod projectus esset
 super terram, persequutus est mulie-
 rem illam, quæ peperit filium. ¹⁴ Et
 datæ sunt mulieri illæ duæ alæ aquilæ
 illius magnæ, ut avolaret in desertū, in
 locum suum, ubi alatur ibi per tempus,

καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκευόμενοι. Οὐδὲ τῷ
 ἀποκταῖν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι
 κατίβη ἐν ἀβυσσῷ. ὥστε ἡμεῖς ἔχον
 θυμὸν μέγαν, εἰδόντες ὅτι ὀλίγον χρόνον ἔσται.
¹³ Καὶ ὅτι εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς
 τὴν γῆν, ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἧς ἔτε-
 λε τοὺς ἀγγέλους. ¹⁴ Καὶ ἐδόθησαν τῇ
 γυναικὶ δύο πτερύγες τοῦ αἵτου τοῦ με-
 γάλου, ἵνα πετήται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν
 τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται καὶ χρόνον
 χρόνον

וּמַמְדָּלָא זִסְכָּהּ . וְיִהְיֶה
 וְלִמְסַכְּ חֵסֶם עֵבְרָהּ
 חֲמִשָּׁה וְשָׁלֹשׁ וְחֶמֶס לִקְמֵה .
 וְסִפְּהָּ חֶסֶם וְכִסֵּס
 חֵי וְיִהְיֶה חֵלָּה לִסְוֵה
 חֲמִיִּם חֶסֶם חֶמֶס וְכִסֵּס
 חֲמִשָּׁה חֶסֶם : חֵסֶם חֵי
 וְחֶמֶס חֶסֶם . 7 וְלִמְסַכְּ
 חֵסֶם עֵבְרָהּ חֲלָלָהּ
 חֲמִיִּם חֶסֶם חֶסֶם וְכִסֵּס .
 וְלִמְסַכְּ חֵסֶם חֲמִשָּׁה
 חֵי חֵי חֶסֶם חֶסֶם חֶסֶם
 חֵי . חֵי חֵי חֵי חֵי חֵי

~~~~~

loquens magna, & convitia, & data
 est illi potestas agendi menses qua-
 draginta & duos. 6 Et aperuit os
 suum, ad convitium adversus Deum,
 ad convitijs afficiendum nomen ejus,
 & tabernaculum ejus, & eos qui in cœ-
 lo habitant. 7 Et data est illi potestas
 super omnia tribum, & gentem, &
 linguam, & nationem, & datum est il-
 li facere prœlium cum sanctis ad vin-
 cendum eos. 8 Et adorabunt eum

λαλῶν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ
 ἰδὼν αὐτὸν ἔξυσία πάλεμον ποιῶσιν μή-
 νας ποσάρετρα ἑβδο. 6 Καὶ ὥσπερ
 τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν αὐτοῦ
 τῷ Θεῷ, βλασφημῶσιν τὸ ὄνομα αὐ-
 τοῦ, καὶ τῶν σκευῶν αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐν
 τῷ ἔρασι ἀκαθάρτας. 7 Καὶ ἰδὼν αὐ-
 τὸν πάλαιον ποιῶσιν μετ' αὐτοῦ, καὶ
 καὶ αὐτοὺς καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἔξυσία
 ἐπὶ πάντων φυλλῶν καὶ γλῶσσας καὶ
 ὄψιν. 8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ

πάντες

מִלֵּךְ חַיִּים . 14 + סְנֵחָל
חֲסִים , וְחֲסִים חֲלָא אִפְדָּא :
חֲסִים , וְחֲסִים חֲסִים חֲסִים
חֲסִים : חֲסִים וְחֲסִים חֲסִים
חֲסִים , וְחֲסִים חֲסִים .
15 חֲסִים חֲסִים חֲסִים חֲסִים
חֲסִים חֲסִים חֲסִים חֲסִים
חֲסִים . חֲסִים , וְחֲסִים
חֲסִים , וְחֲסִים חֲסִים חֲסִים
חֲסִים חֲסִים חֲסִים חֲסִים
חֲסִים חֲסִים חֲסִים חֲסִים
חֲסִים חֲסִים חֲסִים חֲסִים

קִדְּם בְּנִינְשָׁא
14 + וְנִסְעָא לְהִנֵּן
וְעִמְדִין עַל אֶרֶץ
לְמַעַבְדַּת צִלְמָא לְהוּ
חַיִּים שְׁנָא הוּא רִאשָׁא
הוּא לִיה מְחִיתָא
רְפִיפָא וְחַיִּים . 15
וְאִתְּיָהֵב לִיה לְמַחַל
רוּחָא לְצִלְמָא וְהוּ
חַיִּים שְׁנָא וְנִסְעָב
דְּכִלְחָה הִלִּין דָּאן לֹא
נִסְגְּרוּן לִיה לְצִלְמָא
וְהוּא חַיִּים שְׁנָא
נִתְקַטְלָה . 16 וְנִסְעָב
לְכִלְחָה לְעִתִּידָא ו
לְרִירָבָא וְלְעִתִּידָא

ἐνάπιοι τῷ ἀνθρώπῳ. 14 Καὶ πάλιν αὐτὸς
ἐκτίθειν ἐπὶ τῇ γῆς, ἅς τὰς σημεία αὐ-
τοῦ ἐπὶ τῇ πύξῃ ἐνάπιοι τῷ θεῷ· ἀ-
ποδοῦναι τοῖς ἐκτίθειν ἐπὶ τῇ γῆς, ποιῶναι ἐ-
κτίθειν ἐπὶ τῇ γῆς, τὸν πῶντ' αὐτῷ· μα-
χαίρας, ἐκτίθειν. 15 Καὶ ἐκτίθειν αὐτῷ δὲ τὴν
πύξιν ἐπὶ τῇ γῆς, ἵνα ἐκτίθειν
ἐπὶ τῇ γῆς, ἐπὶ τῇ γῆς, ὅσοι αὐτῷ μὴ
ἀποδοῦναι τὴν πύξιν ἐπὶ τῇ γῆς, ἵνα
ἀποδοῦναι. 16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς
μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους

coram hominibus. 14 Et educat eos
qui habitant super terram, ad facien-
dum imaginem illi animalis dentis,
quod habebat plagam gladij, & vi-
xit. 15 Et datum est ei dare spiri-
tum imagini illius animalis dentis,
& faciet ut omnes, quicunque non
adorabunt illam imaginem istius ani-
malis dentis, occidantur. 16 Et faciet
omnes, parvos, & magnos, & divites,
M 2 &

וְלִמְכִנָּה לְבָנִי
 חֲזָא וְלִטְבֹּא אִיכְנָא
 דְּנִחְיָב לְחֹן דְּרִשְׁמָא
 עַל אִירִיָּה וְלִחֹן
 דְּיִמְנָא אִו עַל בֵּית
 עִינָא וְלִחֹן. ¹⁷ אִיכְנָא
 וְלֹא-אִנְשׁ נְחֻמָּעָא
 נֻבֵּן וְנֻבֵּן אִלָּא הוּ
 דְּאִירָא לֹח דְּרִשְׁמָא
 וְרִשְׁמָא וְחֹן חִיתָא
 שְׂנָא אִו מְנִינָא דְּרִשְׁמָא
 וְלִירָא. ¹⁸ וְדִרְכָא
 חֻכְמָתָא אִיחִיָּה הוּ
 דְּאִירָא לֹח דְּרִשְׁמָא
 לְמִנִּינָא וְחֹן חִיתָא
 שְׂנָא מְנִינָא גִיד

& pauperes, & liberos, & servos, ut
detur illis character super manus ipso-
rum dexteras, aut super domicilium oculo-
rum ipsorum. ¹⁷ Vt nemo possit eme-
re, & vendere, nisi qui habet caracte-
rem nominis illius animalis dentis, aut
numerum nominis ejus. ¹⁸ Hic sapien-
tia est: qui habet mentem, computet nu-
merum illius animalis dentis, numerus

καὶ τὰς πλῆξεις· καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ
 τὴν δόξαν, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάριν καὶ
 ἐπὶ τῆς χάριτος αὐτῶν τὸ δεῖμα, ἡ ἐπὶ τῇ
 μετάνοιᾳ αὐτῶν. 17 Καὶ ἵνα μὴ τις
 δοῦνηται ἁρπαγεσθαι ἢ παλῆσθαι, εἰ μὴ ὁ
 ἔχων τὸ χάρισμα, ἡ τὸ ὄνομα τοῦ ἡ-
 γου, ἡ τοὶ δούλοισι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
 18 Ὡς δὲ ἐσφίκα ἐσθλὸν· ἔχων τὸ πνεῦμα,
 φησὶ αὐτοῖς τὸ δεῖμα· ὁ ἡγεὺς δούλων
 αὐτοῦ·

נְשָׂא לֹא אֶחָדֹשׁוֹ
 בְּחֵלָא גִיר אֵיתִיחֹן
 הִנֵּן אֵיתִיחֹן הָלִין
 וְנִקְפֹּהִי לְאֶמְרָה
 לְאִיכָה דָאן אֶחָ
 הִנֵּן כֵּן יִשׁוּעַ אֲזֻדְבֵנו
 מִן כְּנִישָׁא רִישִׁיחָא
 לְאֵלֶּהָ וְלְאֶמְרָה .
 וּבְפִימָה וִילִחֹן
 לֹא † אֶשְׁחַכְתִּי
 וְנִלְחָא דְלֹא מוֹמָא
 גִּיר אֵיתִיחֹן . † וְחִיּוּת
 אַחֲרָנָא מִלְּאכָא כִּר
 פֶּרַח בְּשִׁמְיָא דְבִרְמָא
 אִירָה אֲוִנְגִלִּיּוֹן
 דְּלֵעֵלִים לְמַסְכְּרוֹ

נְשָׂא לֹא אֶחָדֹשׁוֹ
 בְּחֵלָא גִיר אֵיתִיחֹן
 הִנֵּן אֵיתִיחֹן הָלִין
 וְנִקְפֹּהִי לְאֶמְרָה
 לְאִיכָה דָאן אֶחָ
 הִנֵּן כֵּן יִשׁוּעַ אֲזֻדְבֵנו
 מִן כְּנִישָׁא רִישִׁיחָא
 לְאֵלֶּהָ וְלְאֶמְרָה .
 וּבְפִימָה וִילִחֹן
 לֹא † אֶשְׁחַכְתִּי
 וְנִלְחָא דְלֹא מוֹמָא
 גִּיר אֵיתִיחֹן . † וְחִיּוּת
 אַחֲרָנָא מִלְּאכָא כִּר
 פֶּרַח בְּשִׁמְיָא דְבִרְמָא
 אִירָה אֲוִנְגִלִּיּוֹן
 דְּלֵעֵלִים לְמַסְכְּרוֹ

γυναικῶν οὐκ ἐμυλῶθησαν· παρθένοι
 γάρ εἰσι· ὅτι εἰσι οἱ ἀγγελῶντες τῇ
 δυνάμει ἐκ τοῦ παύλου. ὅτι ἡ ἀγγελία
 τοῦ ἁγίου, ἀπαρχὴ τῇ Θεῷ καὶ τῇ
 δυνάμει. ὁ καὶ ἐν τῇ σελήνῃ αὐτῶν ἐκ
 δυνάμει δὲλθῶ· ἅμα γάρ εἰσι οὐά-
 πον ὅτι εἰσι τῇ Θεῷ. ὁ καὶ εἶδον ἄλ-
 λους ἁγγέλους πετρώδεις ἐν μεσσηνίᾳ, ἁ-
 γίου δὲ ἀγγέλους αἰῶνι, ἀγγελίαν

mulieribus non polluerunt se: virgines
 enim sunt. illi sunt ij qui secuti sunt
 Agnum quocunque ierit. illi à Iesu em-
 pti sunt ex hominibus primitiæ Deo &
 Agno. ὁ Et in ore eorum non in-
 ventum est mendacium: sine maculis enim
 sunt. ὁ Et vidi alium Angelū volantem
 in cælo, cum sanguine habentē Euan-
 gelium æternum, ad evangelizandum
 ijs

חֲסֵנִי וְחֲסֵנִי כָּל אֶחָד.
 חֲסֵנִי כָּל אֶחָד וְחֲסֵנִי
 חֲסֵנִי חֲסֵנִי . וְאֶחָד
 חֲסֵנִי וְחֵן . חֲסֵנִי לֵאמֹר
 חֲסֵנִי חֲסֵנִי לֵאמֹר לֵאמֹר
 חֲסֵנִי וְחֵן לֵאמֹר וְחֵן
 חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי
 חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי
 חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי
 חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי
 חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי
 חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי
 חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי חֲסֵנִי

~~~~~

ijs qui habitant super terram, & apud
 omnem nationem, & tribum, & lin-
 guam & gentem. 7 Dicentem voce
 magna, servite Deo, & date illi glo-
 riam, quia venit hora iudicij eius, &
 adorete eum qui fecit cælum, & ter-
 ram, & mare, & fontes aquarum. 8
 Et alius Angelus secundus secutus est
 eum, dicens: Cecidit, cecidit Babel illa
 magna, quæ ex vino excandescit

τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν
 ἔθνος καὶ φυλὴ καὶ γλῶσσας, & λαόν·
 7 Λέγοντος ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Θεοβα-
 ρεῖτε τῷ Θεῷ, καὶ δοτε αὐτῷ δόξαν, ὅτι
 ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ κρῖναι αὐτόν· καὶ προσ-
 κυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ
 τὴν γῆν καὶ τὰ ὕδατα καὶ τὰς ἀβύσσους.
 8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθη-
 σεν, λέγων· Ἐπίσπετε ἐπὶ Βαβυλῶν ἡ πό-
 λις ἡ μεγάλη, ὅτι ἐν τῷ οἶνῳ τῷ θυμῷ
 τῆς

וְנִזְנִיתָ וְיִלְחָא שְׂקִית
לְכֻלְהוֹן עִמָּסָא .
וְאַחֲרָנָא מִלֹּאכָא
וְלִיתָא נִקְף לְהוֹן כֹּד
אִסְר בְּקֻלָּא רִנָּא
אֶז-אִשׁ סִנְר לְהוֹ
חִיחִי שְׁנָא וְלִצְלָמָא
דִּילָא וְנִסְב רֹשְׁמָא
דִּילָא עַל בֵּית עֵינוֹהִי
אוּ עַל אִידָא דִּילָא .
אָף הוּ נִשְׁחָא
מִן חֲמָרָא דְחִמְחָא
וְאִלְתָּא הוּ דְמוֹנ
אֶקְרִטוֹן בְּכַפָּא
דְרִנְזָא דִּילָא וְנִשְׁחָנֵק
בְּנוֹדָא וּבְכִרְתָּא קֹדֶם

~~~~~

τῆς περιήειας αὐτῆς πενήντα πλῆθ' ἴδιον.
9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠγγέλισεν
αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἰ τις
τὸ θηρίον προσκυνοῖ καὶ τὸν εἰκόνα αὐ-
τοῦ, καὶ λαμβάνῃ χαρακτῆρα ἐπὶ τοῦ
πώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τῆς χεῖρος αὐτοῦ,
10 Καὶ αὐτὸς πίνῃ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυ-
μῆ τοῦ θυᾶ, τὸ κακίστον ἔργον αὐτοῦ
ἐν τῇ ποτηρίᾳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ βα-
πτισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον

scortationis suae potandum dedit o-
manibus gentibus. 9 Et alius Ange-
lus tertius secutus est eos, dicens voce
magna; si quis adoraverit illud ani-
mal dentis, & imaginem ejus, & ac-
cipit characterem ejus super domici-
lium oculorum suorum, aut super ma-
num suam. 10 Etiam ille bibet ex
vino excandescenz Dei, quod mix-
tum est merum in poculo irae ejus, &
cruciabitur in igne & sulphure coram

N

Ange-

מלאכה קדושה
וקדם תרונם.¹¹
וחננה דחשניקה
דילהז לעלמה ד
דעלמא נסק חלא
אידא לחז ניוחא
איסמא ולליא לחלין
דסגדיו לחז חיות
שנא ולעלמא דילה.
הרכא מסיכרנותא¹²
דקדושא אחיה חנוז
דנשרין לפוקדניה
דאלהא ולהימנותא
דישוע.¹³ ושמעת
קלא מן שמיא דאמר
כחוב טובחנא אנון

~~~~~

Angelis sanctis , & coram throno.

¹¹ Et fumus cruciatus eorum in secula seculorum ascendit , & non est ipsis quies die ac nocte , ijs qui adorant illud animal dentis & imaginem ejus. ¹² Hic tolerantia sanctorum est , qui servant praecepta Dei , & fidem Iesu. ¹³ Et audiui vocem e caelo , dicentem : scribe , Beati sunt

ἱ ἅγιοι ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. ¹¹ Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βλαστησίου αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰῶνων καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὶς οἱ προσκυνῶντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ , καὶ οἱ τοὺς λαμβανόντες τὸ χάρισμα τοῦ βιβλίου αὐτοῦ.

¹² Ὡς ὑπομνήσῃ ἱ ἅγιοι ἐστὶν ὡς οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ , καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ. ¹³ Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ , λεγούσης μοι , γράψον· Μακάριοι οἱ ποιοῦντες

מִיָּתָם וְכִאֲחֵתָם
 מִיָּתָם מִן הַשָּׂא אִין
 אִסֵּר רִיחָא אִיכְנָא
 רִנְחִיחִיחִין מִן עֲמִילָא
 רִילִיחִין הִנֵּחַ גִּיד עֲבִירָא
 רִילִיחִין נִקְפִּין עֲמִיחִין.
 וְחִיחִין וְחִיחִין עֲנָא
 חִיחִין וְחִיחִין עֲנָא
 יִחֵב וְדִמָּא לִכְרִיָּה
 דְּאִנְשָׁא דְּאִיחִין יֵלַע
 רִישָׁא רִילִיחִין כְּלִילָא
 דְּרִיחִיחִין וְכִאֲדִירָא רִילִיחִין
 מִנִּיל חִיחִיחִין.
 וְאִחִירָא מִלֵּאכָא
 נִפֵּק מִן הִיכְלָא כִּד
 קִעֵרָא כְּקִילָא רִבָּא

morui, qui in Deo moriuntur ab hinc
 etiam, diei spiritus, ut requiescant a
 laboribus suis: ipsa enim opera eorum
 sequuntur eos. ¹⁴ Et vidi, & ecce nu-
 bes alba, & super nubem fedit fimi-
 lis filio hominis, habens super caput
 suum coronam auream, & in manu sed-
 fucem acutam. ¹⁵ Et alius Angelus
 exivit e templo, clamans voce magna

νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ τῆς
 Ναι, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται
 ἐκ τῆς κόπης αὐτῶν· τῇ ἵερᾳ αὐτῶν ἀν-
 λαβὴν μετ' αὐτῶν. ¹⁴ Καὶ εἶδον, & ἰδοὺ νε-
 φέλι λευκὴ, & ἐπὶ τῇ νεφέλῃ καθήμενος
 ὁμοῖος υἱὸ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῇ κεφαλῇ
 αὐτοῦ στεφανὸν χρυσοῦν, & ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
 ὀπίπταιον ἰξὺν. ¹⁵ Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
 ἤλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, κρᾶζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ

mortui, qui in Deo moriuntur ab hinc
 etiam, diei spiritus, ut requiescant a
 laboribus suis: ipsa enim opera eorum
 sequuntur eos. ¹⁴ Et vidi, & ecce nu-
 bes alba, & super nubem fedit fimi-
 lis filio hominis, habens super caput
 suum coronam auream, & in manu sed-
 fucem acutam. ¹⁵ Et alius Angelus
 exivit e templo, clamans voce magna

N 2.

ad

לְהוֹרִיחַ עַל עֵנָא .

¹⁶ וְאֶרֶץ סִגְלָה

וְיָרֵד עַל אֶרֶץ

וְאֶחָדָה אֶרֶץ .

¹⁷ וְאֶחָדָה מִלֵּאכָה

נִפְקַס מִן מִדְבָּחָהּ הִוא

וְכַעֲשִׂיָה דְאִיִּי אֶף

לֹה סִגְלָה חֲרוֹשָׁתָה .

¹⁸ וְאֶחָדָה מִלֵּאכָה

נִפְקַס מִן מִדְבָּחָהּ הִוא

דְּאִיִּי לֹה שְׁלִטְנָה

עַל גִּידָה וְקָעָה

בְּקָעָתָה דְּבָחָהּ לְהוֹ

דְּאִיִּי לֹה סִגְלָה

חֲרוֹשָׁתָה בְּרִי אֶסְדִּי

עֲדָר לִסְגְלָה דְּלִדְרִי

חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא חֵלָא .

¹⁶ הָאֵלֶּיךָ מִיִּלָּא וְנִלְכַּח חֵלָא

אֶחָדָה . הָאֵלֶּיךָ וְלֹא אֶחָדָה .

¹⁷ הָאֵלֶּיךָ מִלֵּאכָה נִפְקַס מִן

סִגְלָה חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא .

וְנִלְכַּח חֵלָא חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא

¹⁸ הָאֵלֶּיךָ מִלֵּאכָה נִפְקַס מִן

מִדְבָּחָהּ . חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא

מִלֵּאכָה חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא . סִגְלָה

חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא

חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא

חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא

חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא חֹסֶה וְנִלְכַּח חֵלָא

-----

ad eum qui sedet super nubem. ¹⁶ Et

projecit falcem suam super terram, &

demessa est terra. ¹⁷ Et alius Angelus

exiit ex templo, quod in caelo est, ha-

bens etiam falcem acutam. ¹⁸ Et alius

Angelus exiit ex altari, habens pote-

statem super ignem, & clamavit cla-

more magno ad eum qui habet falcem

acutam, dicens mitte falcem tuam illam

τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πάμψου

τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρεσον· ὅτι ἔλθῃ

συνεῖσις ἡ γῆς· ὅτι ἐκέραιον ὁ θε-

οῦς μετ' ἐξέου. ¹⁶ Καὶ ἕβανεν ὁ καθί-

μεν ἐκ τοῦ τῆς νεφέλης τὸ δρέπανον αὐ-

τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐβράδυνεν ἡ γῆς. ¹⁷ Καὶ

ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θύ-

λοῦ τοῦ ἁγίου, ἔχων ἑξουσίαν ἐπὶ τῷ πυρὶ καὶ

ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυ-

λοῦ τοῦ ἁγίου, ἔχων ἑξουσίαν ἐπὶ τῷ πυρὶ καὶ

מִן־מַחֲסֵה חֶסֶד
 וְכִמְחֹס וְאֶחָד : מִחֲסֵה
 וְאֶת־חֶסֶד חֶסֶד וְאֶחָד .
 19 וְאֶחָד מִחֲסֵה חֶסֶד
 וְכִמְחֹס וְאֶחָד : מִחֲסֵה
 חֶסֶד וְאֶחָד : וְאֶחָד
 חֶסֶד וְאֶחָד : וְאֶחָד
 וְכִמְחֹס וְאֶחָד . 20 וְאֶחָד
 חֶסֶד וְאֶחָד חֶסֶד וְאֶחָד
 וְכִמְחֹס : וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד

חֶסֶד וְאֶחָד
 לְכִמְחֹס וְאֶחָד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד
 וְאֶחָד חֶסֶד

ἐξ, καὶ τὸν ἄγγελον τὸν βότρυας τὸ ἀμπέλου
 τὸ γῆρας ἡμεῶν αἱ ταφύλαι αὐτῆς.
 19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον
 αὐτοῦ εἰς τὸν γῆρας, καὶ ἐτρυγῆσεν τὸν ἀμ-
 πελον τὸ γῆρας, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν λέναν τὸν θυ-
 μὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μέγαν. 20 Καὶ ἐπα-
 τέθη ἡ λέναν ἐξ ὧν τὸ πῦρ, καὶ ἐβλήθη
 αἷμα εἰς τὴν λέναν ὡς εἰς τὴν λέναν τὸν ἵπ-
 πον, ὡς τὸν ἵππον ὡς τὸν ἵππον ἐξ ὧν τὸ πῦρ.

acutam, & vindemia botros vinez ter-
 rz, quia adoleverunt uvæ terræ. 19 Et
 projecit Angelus falcem suam in ter-
 ram, & vindemiavit vineam terræ, &
 projecit in torcular exandescentiæ
 Dei illud magnum. 20 Et calcaturum
 est illud torcular usque ad frons equo-
 rum, à stadijs mille & sexcentis.

קפלאח יה

פלאח יה

וחיות אחרתא
 אחא בשמיא דבחא
 וחמיהתא פלאכא
 שבקא דאיר להון
 סחוחא שבע הלין
 אחריחא מטל דבחון
 אשחלמא חסחא
 דאלהא. ² וחיות
 איך זמא דזוגותא
 † וחליטא בנודא
 ולהנא דוכו מן וז
 חיות שנא וסן צלמא
 דילה וסן סנינא
 דשסא דילה כר
 קיסין על יסא ד

והחיות אחרת
 אחא בשמיא דבחא
 וחמיהתא פלאכא
 שבקא דאיר להון
 סחוחא שבע הלין
 אחריחא מטל דבחון
 אשחלמא חסחא
 דאלהא. ² וחיות
 איך זמא דזוגותא
 † וחליטא בנודא
 ולהנא דוכו מן וז
 חיות שנא וסן צלמא
 דילה וסן סנינא
 דשסא דילה כר
 קיסין על יסא ד

והחיות אחרת
 אחא בשמיא דבחא
 וחמיהתא פלאכא
 שבקא דאיר להון
 סחוחא שבע הלין
 אחריחא מטל דבחון
 אשחלמא חסחא
 דאלהא. ² וחיות
 איך זמא דזוגותא
 † וחליטא בנודא
 ולהנא דוכו מן וז
 חיות שנא וסן צלמא
 דילה וסן סנינא
 דשסא דילה כר
 קיסין על יסא ד

CAPVT XV.

KEΦ. 15.

¹ Et vidi aliud signum in caelo magnum & admirabile, Angelos septem, habentes plagas septem illas ultimas, propterea quod in illis consummata est excandescentia Dei. ² Et vidi tanquam mare vitreum mixtum igni, & eos qui victoriam reportarunt ab illo animali dentis, & ab imagine ejus, & a numero nominis ejus, stantes super mare

¹ Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς πληρώθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ. ² Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν γυάλινην μιγνυμένην πυρὶ καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἱστῶντας ἐπὶ τῇ θάλασσῃ τῇ

[illegible]

קפלאך יו

מבדא דא :

וְשָׁמַעַת קִלְא רְבָא
 דְּאִסְרָא לְהִנּוּן שְׁבַע
 מִלֵּאכָא וְלוֹ וְאִשּׁוּדוֹ
 לְחִלּוֹן שְׁבַע פִּילֵאס
 וְחִסְחָהּ דְּאִלְהָא
 בְּאַרְעָא .² וְאִזֵּל הוּ
 קְדִמָּיָא וְאִשְׁדָּ לְ
 לְפִילֵאס דִּילְהִיבְאֲרֵעָא
 וְהוּא שׁוֹחֲנָא בִישָׁא
 וְכֹאבְנָא עַל בְּנִינְשָׁא
 וְלִין דְּאִירָא לְהוֹן
 לְרוֹשְׁמָא דְּהוּ חִיִּירָא
 שְׁנָא וְהִנּוּן דְּסַגְדִּין
 לְצִלְסָא דִּילֵהּ .³ וְהוּ
 חִסְנָא מִלֵּאכָא אִשְׁדָּ

מבדא מלא זכא ואכא
 חסיה מבדא מלא זכא וכה
 סאה סאה חסיה מבדא
 חסיה מבדא חסיה מבדא
 באזא .² סאה סאה מבדא
 סאה חסיה מבדא חסיה
 סאה סאה מבדא חסיה
 חסיה חסיה מבדא ואכא
 חסיה חסיה מבדא חסיה
 מבדא חסיה : סאה סאה
 חסיה חסיה מבדא חסיה .
³ סאה סאה מבדא חסיה

CAPVT XVI.

¹ Et audiui vocem magnam dicen-
 tem illis septem Angelis , abite & ef-
 fundite illas septem phialas excan-
 descentiz Dei in terram .² Et ivit ille pri-
 mus , & effudit phialam suam in ter-
 ram : & factum est ulcus malum & do-
 lorificum super homines illos , qui
 habent characterem illius animalis
 dentis , & qui adorant imaginem ejus .
³ Et ille secundus Angelus effudit

ΚΕ Φ. Ις'.

¹ Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης οὐκ ἔ-
 ναυ , λεγούσης τοῖς ἐπὶ τῶν ἀγγέλους Ὑπα-
 γαγε καὶ ἐκκλῆτε τὰς φιάλας τῆς ἑπτὰ τῶν
 Θεῶν εἰς τὴν γῆν .² Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶ-
 τος , καὶ ἐξέχευε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
 γῆν καὶ ἐγένετο ὕλη καὶ κακὸν καὶ πονηρὸν
 εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα
 τοῦ θηρίου , καὶ τοὺς τῇ εἰκονὶ αὐτοῦ προσκυ-
 νῶντας .³ Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχευε
 τὴν

חֲפִילֵּאִין וְיִלֵּחַ בְּיָמָא
 וְחֻוּא דְּמָא אִיד דְּמִתָּא
 וְכָל נַפְשָׁא דְּחַיָּיָא
 מִתִּיחַ חֲלִין דְּבִינָא .
 * וְחֻוּ חֲלִיתָּא מִלֵּאכָא
 אִשְׁר לְפִילֵּאִין וְיִלֵּחַ
 בְּנִהְרֵתָא וּבְמַעֲיָנָא
 דְּמִיָּא וְחֻו דְּמָא .
 * וְשִׁמְעָה לְמִלֵּאכָא
 דְּמִיָּא דְּאִסְר וְדִיקָא
 אִיתִיחַ חֻו דְּאִיתֵּחַ חֻו
 וְחֻו דְּאִיתֵּחַ חֻו
 וְחִמְיָא מִסַּל דְּחִלִּין
 דְּנִתָּ . * מִסַּל דְּמָא
 דְּקִרְיָשָׁא וְדִנְבִיָּא
 אִשְׁרֻו וְדִמָּא לְחֻו וְחִבְתָּ

חֲפִילֵּאִין וְיִלֵּחַ בְּיָמָא
 וְחֻו דְּמָא אִיד דְּמִתָּא
 וְכָל נַפְשָׁא דְּחַיָּיָא
 מִתִּיחַ חֲלִין דְּבִינָא .
 * וְחֻו חֲלִיתָּא מִלֵּאכָא
 אִשְׁר לְפִילֵּאִין וְיִלֵּחַ
 בְּנִהְרֵתָא וּבְמַעֲיָנָא
 דְּמִיָּא וְחֻו דְּמָא .
 * וְשִׁמְעָה לְמִלֵּאכָא
 דְּמִיָּא דְּאִסְר וְדִיקָא
 אִיתִיחַ חֻו דְּאִיתֵּחַ חֻו
 וְחֻו דְּאִיתֵּחַ חֻו
 וְחִמְיָא מִסַּל דְּחִלִּין
 דְּנִתָּ . * מִסַּל דְּמָא
 דְּקִרְיָשָׁא וְדִנְבִיָּא
 אִשְׁרֻו וְדִמָּא לְחֻו וְחִבְתָּ

~~~~~

τῶν φιάλων αὐτῷ εἰς τὴν θάλασσαν,
 καὶ ἐξέχετο αἷμα εἰς περὶ καὶ πᾶσι
 ἡνυχὶ ζωῶν ἀπιδανον εἰς τὴν θάλασσαν.
 4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχευ τὴν
 φιάλῃ αὐτοῦ εἰς τὰς ποταμούς καὶ εἰς
 τὰς πηγὰς τῶν ὕδατων καὶ ἐγένετο αἶ-
 μα. 5 Καὶ ἤκουον τὸ ἄρραλον τῶν ὀ-
 δῶν λέγοντων· Δίκαιον, Κόσμου,
 ὦ, ὦ, καὶ ὁ κύριος, καὶ ὁ ὢς, ἐπὶ τῷ
 ποιήματι. 6 Ὁ πᾶσι μὲν αἵμα ἰδὼν
 φέροι ἐξέχετο καὶ αἷμα αὐτοῖς ἰδὼν

phialam suam in mare, & factus est san-
 guis sicut mortui, & omnis anima vi-
 ventium, mortua sunt quæ in mari e-
 rant. 4 Et ille tertius Angelus effudit
 phialam suam in fluviis, & in fontes
 aquarum, & factæ sunt sanguis. 5 Et au-
 divi Angelum aquarum dicentem, justus es
 ille qui est, & qui erat, & sanctus, pro-
 pterea quod hæc judicasti. 6 Propterea
 quod sanguinē sanctorum & prophetarum
 effuderunt, & sanguinē ipsis dedisti

וְהוּא אֶחָד כָּל. " וְהָא
 אֶחָד-אֶנָּה † אֵין
 גִּבְעָא שׁוֹכְנָא-הוּוּ הוּ
 רְעִיר וְנִשְׂר סָאנָה
 דִּילָא אֵיכְנָא דִּילָא
 עֲרִשְׁלִיאנְהוּלְד וְנִחֻז
 פּוֹרְסִיא דִּילָה. ¹⁴
 וּכְנָשׁוּ אֲנֹן לְדוֹכְתָא
 הִי דִּסְחָקְרִיא עֲבָרִית
 אֲרַמְא גִּדּוֹן. ¹⁷ וְהוּ
 שְׁבִיעִיא אֲשִׁד לְפִילִין
 דִּילָה עַל אָר וְנִפְק
 קִלָּא רְבָא מִן הִיכְלָא
 מִן כּוֹרְסִיא דְאִמֵּר
 הָח. ¹⁸ וְהוּוּ בִּרְקָא
 וְרַעְסָא וְקִלָּא וְזַעַר

τῷ παντοκράτορι. ¹⁵ Ἰδὲ, ἔρχομαι ὡς
 κλέπτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν, καὶ τη-
 ρῶν τὰς ἱμάτιας αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς πι-
 στευθῇ, καὶ βλέπῃ τὴν ἀρχιμυστίνην
 αὐτοῦ. ¹⁶ Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς εἰς τὸ
 τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμα-
 γεδδὼν. ¹⁷ Καὶ ὁ ἑβδομὸς ἄγγελος ἐξ-
 ἔειπεν τοῖς φιάλαις αὐτοῦ εἰς τὴν αἶρα· ἔξελθε
 φωνὴ μεγάλη δὲ τοῦ θύου τοῦ οὐρανοῦ, λέγον-
 τος, λήγετε· Γένηται. ¹⁸ Καὶ ἰχθυοὶ
 φωνῶν καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμοὶ

omnipotentis. ¹⁵ Et ecce venio
 tanquam fur. beatus est qui vigilat,
 & servat vestes suas, ut ne nudus in-
 cedat, & videant ignominiam ejus.
¹⁶ Et congregarunt eos in locum,
 qui vocatur Hebraicè Armageddon.
¹⁷ Et ille septimus effudit phialam
 suam super aërem, & exiit vox ma-
 gna è templo, è throno, dicens, fa-
 ctum est. ¹⁸ Et facta sunt fulgura,
 & tonitrua, & voces, & terra motus
 factus

חַיִּים וְחַיִּים . סֵפֶר חַיִּים
חַיִּים וְחַיִּים . סֵפֶר חַיִּים
חַיִּים וְחַיִּים . סֵפֶר חַיִּים
חַיִּים וְחַיִּים . סֵפֶר חַיִּים

בְּיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
בְּיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
סוֹחָתָא וְכִדְרָא
וְכִדְרָא אִתְּחִיבָא
סוֹחָתָא וְיָלֵא מִן

חַיִּים וְחַיִּים :

קְפִלָּתָא

חַיִּים וְחַיִּים . סֵפֶר חַיִּים
חַיִּים וְחַיִּים . סֵפֶר חַיִּים
חַיִּים וְחַיִּים . סֵפֶר חַיִּים
חַיִּים וְחַיִּים . סֵפֶר חַיִּים
חַיִּים וְחַיִּים . סֵפֶר חַיִּים
חַיִּים וְחַיִּים . סֵפֶר חַיִּים

יָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
שְׂבָעָא מִלֵּאכָא וְיָלֵא
רִאדָא לְהוֹן שְׂבָעָא
פִּילָאס וְיָלֵא עִמִּי
כִּד אִמֵּר חַיִּים אִתְּחִיבָא
לִךְ לְדִעָא דְחַיִּים וְיָלֵא
רִכְתָּא חַיִּים וְיָלֵא עַל
[מִיָּא] מִיָּא
עִם חַיִּים וְיָלֵא מִלֵּא

~~~~~

τὴν ἐπιγνώσκει· καὶ ἐβλυσθησαν οἱ
ἀνθρώποι τὴν ἡμέραν αὐτῆς πολλοὺς
λόγους· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πηγή αὐτῆς
ἐφ' ὅλην.

K E O. 17.

1 Καὶ ἦλθεν ἓξ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἁγγέλων
τῶν ἐλθόντων ἐπὶ τὸ φιάλας, καὶ
ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι· Δεῖ-
ξαι σοι τὸ κλέμας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης.
τῆς καθυμμένης ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς πολ-
εως. 2 Μαθ' ἡς ἐπέριδυσται οἱ βασιλεῖς

homines, & convitijs affecturunt illi
homines Deum ex plaga grandinis.
propterea quod magna erat plaga il-
lius valde.

CAPVT XVII.

1 Et venit unus ex illis septem An-
gelis, qui habent septem phialas, & lo-
cutus est mecum, dicens: veni, osten-
dam tibi iudicium illius meretricis.
magnæ, quæ fedit super aquas mul-
tas. 2 Cum qua scortati sunt reges,

P

terra.

וַאֲרָעָא וְרוּחַ חַיִּית
וְעַסְרִין בָּאֲרָעָא מִן
חֲסִירָא דְזִינוּחָא דְרִיחָה
וְאוֹכְלֵי לִמְדִּירָא
כְּרוּחָא וְחַיִּית לֹאֲנִתָא
כִּד יִחְבֵּא עַל חַיִּית
שָׁנָא מִמָּקָא דְמִלָּה
שְׁמִיָּהּ דְּנִתְפָּא דִּיאִת
לִיה רִישָׁא שְׁבַע
וְקִרְנָא עֶסֶר . * וְהִיא
אֲנִתָּא אֵיתִית הִיא
דְּעֵסְמִיָּהּ אֲרִיִּתָּא
וְחִירִיתָא וְמִדְּחִיָּה
בְּדִרְבָּהּ וּמִכְאֵפָהּ
מִקִּרְתָּא וּמִרְחִיִּתָּא
דִּיאִתָּהּ כֶּסֶף דְּנִתְבָּא

וַאֲרָעָא וְרוּחַ חַיִּית
וְעַסְרִין בָּאֲרָעָא מִן
חֲסִירָא דְזִינוּחָא דְרִיחָה
וְאוֹכְלֵי לִמְדִּירָא
כְּרוּחָא וְחַיִּית לֹאֲנִתָא
כִּד יִחְבֵּא עַל חַיִּית
שָׁנָא מִמָּקָא דְמִלָּה
שְׁמִיָּהּ דְּנִתְפָּא דִּיאִת
לִיה רִישָׁא שְׁבַע
וְקִרְנָא עֶסֶר . * וְהִיא
אֲנִתָּא אֵיתִית הִיא
דְּעֵסְמִיָּהּ אֲרִיִּתָּא
וְחִירִיתָא וְמִדְּחִיָּה
בְּדִרְבָּהּ וּמִכְאֵפָהּ
מִקִּרְתָּא וּמִרְחִיִּתָּא
דִּיאִתָּהּ כֶּסֶף דְּנִתְבָּא

~~~~~

perire, & inebriati sunt qui habitant
in terra e vino scortationis ejus. 3 Et
abduxit me in desertum in spiritu, &
vidi mulierem sedentem super animal
dentis rubrum, plenum nominibus
convitij, habens capita septem, &
cornua decem. 4 Et illa mulier erat
amicta purpurâ & cocco, & inau-
rata auro, & lapidibus pretiosis, &
margaritis, habens calicem aureum

πῆς γῆς, καὶ ἐμβριμένοι ἐσσι τῷ οἶνῳ τῆς
πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.
3 Καὶ ἁπλῶς με εἰς ἔρημον ἐκ τῆς πό-
λεως, καὶ εἶδον γυναῖκα καθήμενάν ἐπὶ
θηρίον κόκκινον, ἔχον ἑπτὰ κεφαλὰς
καὶ δέκα κέρατα, καὶ ἡ γυναῖς ἦ ἀμφε-
βλημένη πορφύρᾳ καὶ κόκκινῳ, καὶ κα-
τεστυρωμένη χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμῆς καὶ
μαργαρίταις, ἔχουσαν χρυσὸν ποτήριον
ἐν τῇ
cū

מִיָּהּ שָׁנָא וְאִתְּחִי-
 וְהָא וְלֹא אִתְּחִי
 זְקִיר. חֲרִיבָא וְחָנָא
 לֹא דִאִתְּחִי לֹא חֲכִמָּתָא
 וְלִין שְׂבָעָא וְיִשְׁנָא
 שְׂבָעָא סִידָא אִתְּחִי
 אִיכָא דְהִי אִתְּחִי
 יִחְנָא עֲלֵיהּ.
 וְסִלְכָא שְׂבָעָא
 אִתְּחִי דְגִין חֲמִשָּׁא
 נִפְלוּ הִוּוּ וְהִי אִתְּחִי
 וְהִי אִתְּחִי לֹא עֲדִיכָל
 אִתְּחִי וְסִידָא דְחִי
 קִלִּיל וְזִק לֹא
 לִמְכַח. וְחִי שְׂנָא
 הִוּוּ דִאִתְּחִי וְלֹא

חיות שנהא ואיתחיו
 וזה ולם איתחיו
 זקיר. חריבא וחנא
 לא דאיתחיו לה חכמתה
 ולין שבועא וישנא
 שבועא סידא איתחיו
 איכא דהי איתחיו
 יחנא עליה.
 וסלכא שבועא
 איתחיו דגין חמשה
 נפלו הוו ויהי איתחיו
 והי איתחיו לא עדכל
 איתחיו וסידא דחיי
 קליל וזק לא
 למכח. וחיי שנא
 הוו דאיתחיו ולא

~~~~~

וְהִי אִתְּחִי וְלֹא
 וְהִי אִתְּחִי וְלֹא
 וְהִי אִתְּחִי וְלֹא
 וְהִי אִתְּחִי וְלֹא
 וְהִי אִתְּחִי וְלֹא
 וְהִי אִתְּחִי וְלֹא
 וְהִי אִתְּחִי וְלֹא
 וְהִי אִתְּחִי וְלֹא

animal deus, quod erat, & non est,
 & ap. iniquavit. Hic mens ei
 qui habet sapientiam. illa sapientia capi-
 ta, & sapientia mones sunt: ubi illa
 matier sedet super eos. Et se-
 ges sapientia sunt. quinquag. occide-
 runt: unus est, alius enim adhuc ve-
 nit, & quando ventur, paululum

oportet ipsum manere. Et animal deus, quod erat, & non est.
 P 3 est,

אֲנִיחֵנוּ חֲנָנָא חֲסִינָא
 אֲנִיחֵנוּ וּמִן שִׁבְעָא
 אֲנִיחֵנוּ וְלֹא בְרִנָּא
 אֲנִיחֵנוּ ¹² וְעַסָּר
 קָצִיטָא חֶלֶק דְּחִזְרָא
 עֲשָׂרָא מְלָכָא אֲמִתְּתִין
 חֲנִין אֲנִשִּׁין דְּמִלְכֻתָּא
 לֹא עֲדִיל נִסְבֹּר אֵלֹא
 שְׁלִטְנָא אֵין מְלָכָא
 חֲדָא שְׁעִתָּא נִסְבֹּק
 עִם הוּ חִיּוּת שְׁנָנָא .
¹³ חֲנִין חֲדָא אֲבִינָא
 אֵין לִמֵּן וְחִילָא
 זְשׁוּלְטָנָא דִּילְחֹק לְחוּ
 חִיּוּת שְׁנָנָא יְהִבִּין .
¹⁴ חֲנִין עִם הוּ אֲמִר

אֲמִר : סִסְוִי לְחִינָא
 אֲמִר : סִסְוִי לְחִינָא
 אֲמִר : סִסְוִי לְחִינָא
¹² סִסְוִי : סִסְוִי לְחִינָא
 חֲסִינָא מְלָכָא אֲמִר
 סִסְוִי אֲנִיחֵנוּ וּמִן שִׁבְעָא
 חֲסִינָא אֲמִר : סִסְוִי לְחִינָא
 אֲמִר : סִסְוִי לְחִינָא
¹³ סִסְוִי : סִסְוִי לְחִינָא
 אֲמִר : סִסְוִי לְחִינָא
¹⁴ סִסְוִי : סִסְוִי לְחִינָא

~~~~~

est, etiam hic octavus est, & ex septem
 est, & in perditionem est. ¹² Hecem
 cornu quæ vidisti, decem reges sunt,
 qui regnum non adhuc acceperunt, sed
 potestatem tanquam reges unâ horâ
 accipiunt cum illo animali dentis. ¹³
 Hi unam voluntatem habent, & po-
 tentiam ac potestatem suam illi anima-
 li dentis dant. ¹⁴ Hi cum illo Agno

est, καὶ αὐτὸς ὄγδοος ἐστὶ καὶ ἐκ τῶν
 ἐπτά ἐστι, καὶ εἰς ἀπώλην ὑπάγει. ¹²
 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βα-
 σιλεῖς ἵσται, οἵτινες βασιλείαν ἔτι λα-
 βούσιν, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν
 ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. ¹³
 Οὗτοι μίαν θέλησιν ἔχουσιν, καὶ τὴν δύ-
 ναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἰαυτῶν τῷ θηρίῳ
 ἀποδοῦναι. ¹⁴ Οὗτοι μετὰ τοῦ θηρίου
 πορεύονται.

בְּכָרְכֶן זֶה אֶמְרָא
 בָּכָא אַתָּן מַסְלִימָא
 דְּמִרְדּוּתָא אִישְׁתַּח
 וּמִלְכָּא וְחִלְקָא וְחִלְקָא
 וְעֵסָה קִרְיָא וְנִבְרָא
 וְסוֹדֵסְנָא וְאֶמְרָא
 לִי מָא וְחִלְקָא וְחִלְקָא
 אִיכְבַּד וְחִלְקָא וְחִלְקָא
 וְיִחְבָּא עֵסָה וְנִבְרָא
 אִישְׁתַּח וְאֶמְרָא
 וְלִשְׁנָא וְעֵסָה קִרְיָא
 חִלְקָא וְחִלְקָא וְחִלְקָא
 שְׁנָא חֵנֶן נִסְנֶן לִי
 וְנִבְרָא וְחִלְקָא וְחִלְקָא
 נִבְרָא וְעֵסָה וְנִבְרָא
 וְכִסְרָא וְלִלָּה נִבְרָא

בְּכָרְכֶן זֶה אֶמְרָא
 בָּכָא אַתָּן מַסְלִימָא
 דְּמִרְדּוּתָא אִישְׁתַּח
 וּמִלְכָּא וְחִלְקָא וְחִלְקָא
 וְעֵסָה קִרְיָא וְנִבְרָא
 וְסוֹדֵסְנָא וְאֶמְרָא
 לִי מָא וְחִלְקָא וְחִלְקָא
 אִיכְבַּד וְחִלְקָא וְחִלְקָא
 וְיִחְבָּא עֵסָה וְנִבְרָא
 אִישְׁתַּח וְאֶמְרָא
 וְלִשְׁנָא וְעֵסָה קִרְיָא
 חִלְקָא וְחִלְקָא וְחִלְקָא
 שְׁנָא חֵנֶן נִסְנֶן לִי
 וְנִבְרָא וְחִלְקָא וְחִלְקָא
 נִבְרָא וְעֵסָה וְנִבְרָא
 וְכִסְרָא וְלִלָּה נִבְרָא

ἡλιμῶν, καὶ τὸ ὄριον περὶ αὐ-
 τῆς, ἐπὶ Κόβητος κυρίου ἐπὶ καὶ βασι-
 λείας βασιλείων καὶ οἱ μισοὶ αὐτῆς, καὶ ἡ
 ἐκκλησία καὶ πιστοί. 15 Καὶ λέγει μοι,
 οὐ δύναται εἶδέναι, ἢ ἡ πόρνη καθίσταται,
 λαοὶ καὶ ἡ γλῶσσά σου, καὶ ἡ πόρνη καὶ ἡ γλῶσσά σου.
 16 Καὶ τὰ δὲ πάντα κέραια αἱ εἶδες ἐπὶ
 τὸ θῆρας αὐτοῦ μισήσου· τὰ πάντα πόρνην,
 καὶ ἡ πόρνη μισήσου· τὰ πάντα αὐτῆς ἐν-
 μύνηται, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται,

præliabuntur, & ille Agnus vincet
 eos, propterea quod dominus domi-
 norum est, & rex Regum, & qui cum
 ipso sunt, vocati sunt & electi, & fide-
 les. 15 Et dixit mihi, aquæ quas vi-
 disti, ubi illa meretrix est sedens, gen-
 tes; & turbæ sunt, & nationes, & lin-
 guæ. 16 Et decem cornua quæ vidisti, &
 illud animal dentis, illi odio habebunt
 istam meretricem, & desertam facient
 eam, & nudam, & carnē ejus comedent,
 &

וְלֹא יִמָּוֶת בְּמִלְחָמָה
 17 אֱלֹהִים גִּיד יִהְיֶה
 מִלְּבָחָם וְיִלְחָצוּ
 לְמַעַבְדּוֹ עַד־בְּרִיּוֹתָם
 יִלְחָצוּ וְלִמְעַבְדּוֹ יִחָוּ
 אֲנֹכָה וְלִמְלָכָם
 מִלְּמַחְמָה וְלִלְחָצוֹ לְחַוּ
 מִיָּד עַבְדָּה עַבְדָּה
 וְנִשְׁחַסְלוּ מִלֹּא הָלִיק
 דְּאֵלֶיהָ. 18 וְאֵלֶיהָ
 וְיִדְחֶנָּה אֶת־יָדָיו
 מִיָּדָהּ וְיִדְחֶנָּה
 הִיא דֹּאֵת לָהּ מִלְּכּוֹתָהּ
 עַל מִלְּכָה דְּאַרְעָהּ.

וְלֹא יִמָּוֶת בְּמִלְחָמָה
 17 אֱלֹהִים גִּיד יִהְיֶה
 מִלְּבָחָם וְיִלְחָצוּ
 לְמַעַבְדּוֹ עַד־בְּרִיּוֹתָם
 יִלְחָצוּ וְלִמְעַבְדּוֹ יִחָוּ
 אֲנֹכָה וְלִמְלָכָם
 מִלְּמַחְמָה וְלִלְחָצוֹ לְחַוּ
 מִיָּד עַבְדָּה עַבְדָּה
 וְנִשְׁחַסְלוּ מִלֹּא הָלִיק
 דְּאֵלֶיהָ. 18 וְאֵלֶיהָ
 וְיִדְחֶנָּה אֶת־יָדָיו
 מִיָּדָהּ וְיִדְחֶנָּה
 הִיא דֹּאֵת לָהּ מִלְּכּוֹתָהּ
 עַל מִלְּכָה דְּאַרְעָהּ.

& cum uent igne. 17 Deus enim de-
 dit in corda eorum, ut facerent volun-
 tatem suam, & facerent unam volun-
 tatem, & darent regnum suum isti a-
 nimali decem, usque dum complebun-
 tur verba hæc Dei. 18 Et mulier illa
 quam vidiſti, eſt urbs illa magna, quæ
 habet regnum super reges terræ.

καὶ αὐτοὶ καὶ αὐτὸς ἐν πυρὶ. 17 Ὁ
 θεὸς ἔδωκεν ἐν τοῖς καρδίαις αὐτῶν
 ποιεῖν τὴν θέλησιν αὐτῶν, καὶ ποιεῖν
 ἓνα θέλημα, & δοῦναι τὸ βασίλειον
 αὐτοῖς ἕως ὅτου πληροῦνται τὰ ῥη-
 ματὰ τοῦ θεοῦ. 18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδον,
 ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἡγουμένη βασιλείας
 ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Κ Ε Θ.

פלאח מן

פלאח מן

בית חילין חיות
אחרתא מלאכא נחת
מן שמיא דאית לה
שולטנא רבא וארעא
נהרת מן השבוחתא
דיליה. וקעה
בקלא חילתנא כד
אמר נפלה נפלה
בכל הי רכתא ותוח
מערות ודיניה ו
ונטורחא וכל אריותא
טמאתה ונטורחא
דכל פרחתא טמאתא
וסניאתא ונטורחא
דכל חיות שנה

בית חילין חיות
אחרתא מלאכא נחת
מן שמיא דאית לה
שולטנא רבא וארעא
נהרת מן השבוחתא
דיליה. וקעה
בקלא חילתנא כד
אמר נפלה נפלה
בכל הי רכתא ותוח
מערות ודיניה ו
ונטורחא וכל אריותא
טמאתה ונטורחא
דכל פרחתא טמאתא
וסניאתא ונטורחא
דכל חיות שנה

ΚΕΦ. ΙΗ.

CAPUT XVIII.

¹ Καὶ ἐπὶ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον
βαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἑνυσίαν
μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐπὶ ὁμοῦ ἐκ τοῦ
δύσους αὐτοῦ. ² Καὶ ἔκραζεν ἐκ ἰσχύος,
φωνὴ μεγάλη, λέγων· Ἐπικύματα
Βαβυλῶνα, μεγάλη, ἡ ἐχθρὸς τῶν
ἀνθρώπων· καὶ φυλάττει πάντας
τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ φυλάττει πάντας
τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ μεμνημένους

¹ Post hæc vidi alium Angelum
descendentem ex caelo, habentem po-
testatem magnam, & terra splenduit à
gloria ejus. ² Et clamavit voce forti, di-
cens, cecidit, cecidit Babel illa ma-
gna, & facta est spelunca dæmonum,
& custodia omnis spiritus immundi, &
custodia omnis avis immundæ & exo-
fæ, & custodia omnis animalis dentis
immun-

Q

טַמְטָמָה וְטַמְטָמָה
מִמֶּלֶךְ וּמִן חֲמָרָה
דְּחִסְתָּה דִּילָה אֲשֵׁחִיו
כִּלְחִין עַמְסָא וּמִלְכָּא
דְּאַרְעָה עַמְרָה זַנִּיו
וְחִגְרָא דְּאַרְעָה מִן
חִילָה דְּאַסְטְרִינִיָּה
דִּילָה עֲתִירוּ * וְשִׁמְעַת
קִלְנָה אַחֲרֵנָה מִן
שְׁמִיָּא דְּאַמֶּר פּוֹקוּ
מִנָּה עַמְסָא דִּילִי אִיכְנָה
דִּלְנָה חֲשִׁחוּמָן ל
לְחֻשְׁתָּה דִּילָה וּמִן
מִחוּתָא דִּילָה דִּלְמָה
חֲסִכּוֹן . מִמֶּלֶךְ
דְּדִבְקוּ חֲשִׁתָּה דִּילָה

וְכָל מַלְאָכָא דְּבִיכְתָּה
אֲלֵהֶם כִּכְסֵי חֲקִמָּה
מִקְלָחָא וְאַחַד חֲמִידִס וְנִבֵּה
וְלֵיכָא וְאַחַד . מִכָּה מִמֶּלֶךְ
וְאַחֲרֵיכָא דְּכִכְסֵי חֲלָוִס .
* מִמִּכְחָא מִלָּא אֲמִינָה מִכָּה
עַמְסָא דְּאַמֶּר . פִּסְסֵה
מִכִּידִס חֲמָלָה וְכָבֵד . אֲמִינָה
וְלֵאמֹר אֲלֵהֶם חֲסִימָה
וְכִכְסֵי : מִכָּה מִכְתָּה וְכִכְסֵי
וְכָל אֲלֵהֶם . מִמֶּלֶךְ
וְכָסֵם מִלָּה וְכִכְסֵי

immundi & exoti. 3 Propterea quod
ex vino excandescenz ejus biberunt
omnes gentes, & reges terræ cum eâ
scortati sunt, & mercatores terræ ex
potentiâ luxur ejus ditati sunt. 4 Et
audivi vocem aliam e cælo, dicen-
tem: exite ex ea, popule mi, ut
non participes fiat peccatorum ejus,
& de plagis ejus ne accipiat. 5 Pro-
pterea quod adhererunt peccata ejus

3 Οὐκ ἐν τῷ οἶνῳ τῷ θυμῷ τῇ πορνείᾳ αὐ-
τῆς πίπτανται πάντες τὰ ἔθνη καὶ οἱ βα-
σιλεῖς τῆ γῆς μετ' αὐτῆς ἐπορεύσονται, καὶ
οἱ ἄνθρωποι τῆ γῆς ἐν ταῖς διαβάσεσιν τῇ
ἐργασίᾳ αὐτῆς ἐπληρώθησαν. 4 Καὶ ἤκου-
σα ἄλλου φωνῆς ἐν τῷ ἔργῳ λέγουσαν·
Ἐξέλθτε ἐξ αὐτῆς ὁ λαὸς μου, ἵνα μὴ
συμμετέχητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς,
καὶ ἵνα μὴ λάβῃτε ἐν τῇ πληγῇ αὐτῆς·
5 Ὅτι ἐκτελέθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι
αἰετῶς.

עֲדָמָה לְשִׁמְיָהּ וְ
 וְאֶחָדָם אֱלֹהִים לְ
 לְעֹלָם דִּילָהּ .
 פֹּרְעוּתָהּ אֵיךְ דָּאִף הִי
 פִּרְעוּתָהּ וְעוֹפֹרָהּ לָהּ
 עֲמִפָּהּ אֵיךְ עֲבָדָהּ
 דִּילָהּ בְּכִסְאָהּ וְדִסְמִינָהּ
 מִזִּבְּחוֹ לָהּ עֲמִפָּה .
 7 כְּמָה רִשְׁפֹּר לָהּ
 לְמַעֲשֵׂרֶיהָ כֹּלָה וְחִנָּה
 חֲבוּ לָהּ חֻבְלָהּ
 וְאֶבְלָהּ מִשָּׁל דְּבִלְכָהּ
 אִמְרָא דִּיחֻכָּא-אִנָּה
 מִלְכָּהּ וְאִרְמִלָּהּ לָהּ
 אִתִּי וְאֶבְלָהּ לָהּ אֲחוּזָה
 8 מִשָּׁל חֲדָא בְּחֹד יוֹמָה

~~~~~

ὅτι ὁ θεὸς ὁμοιωθεὶς ἑαυτῷ, καὶ ἡμεῖς ὁμοιωθῶμεν αὐτῷ. 6 Ἀ' πάλιν αὐτῷ ὡς ἐ
 αὐτῷ ἀπιδύναμι ὡς ἐμῇ, καὶ ὡς ἐμῇ αὐ-
 τῷ ὡς ἐμῇ καὶ τῷ ἱερεῖ αὐτῷ. 7 Ὁ ὅτι ἰδοὺ αὐτῷ ὡς ἐμῇ αὐτῷ
 πάλιν αὐτῷ ὡς ἐμῇ αὐτῷ. 8 Διὸ τὸν αὐτῷ ὡς ἐμῇ αὐτῷ

usque ad cœlum, & recordatus est
 Deus iniquitatum ejus. 6 Reddito ei,
 sicut etiam illa reddidit, & duplicate
 ei duplum secundum opera ejus, in cal-
 lice quem miscuit miscete ei duplum.
 7 Quantum placuit ipsi lascivire, tan-
 tum date ei cruciatum & luctum, pro-
 pterea quod in corde suo dicit, sedeo
 regina, & vidua non sum, & luctum
 non videbo. 8 Propter hoc in uno die

Q 1 veniant.

וקינומון ואומומון
 ובסממנה נדמורון
 וליבאנך וחמרנה
 ומשחנה וסמירה
 וחטאובעירא וערכא
 ודכשא וסרכבתנה
 ופגרה ונפשחנה
 ובנינשא. ¹⁴ ואבכא
 ורנחא ונפשארילכי
 איל מנכי וכליהן
 הלין שמיניחנה ו
 ונעיוחחא אבדון מנכי
 ולח חכ נשכחן
 אנין תגרא דחלית. ¹⁵
 הנן דעמרו מנהן
 רוחקא נקומון מפל

וקינומון ואומומון
 ובסממנה נדמורון
 וליבאנך וחמרנה
 ומשחנה וסמירה
 וחטאובעירא וערכא
 ודכשא וסרכבתנה
 ופגרה ונפשחנה
 ובנינשא. ¹⁴ ואבכא
 ורנחא ונפשארילכי
 איל מנכי וכליהן
 הלין שמיניחנה ו
 ונעיוחחא אבדון מנכי
 ולח חכ נשכחן
 אנין תגרא דחלית. ¹⁵
 הנן דעמרו מנהן
 רוחקא נקומון מפל

¹³ Et cinnamomi, & umumi, & suffituum, & unguenti, & thuris, & vini, & olei, & similit, & tritici, & jumentorum, & ovium, & equorum, & curruum, & corporum & animarum hominum. ¹⁴ Et fructus desiderij animarum tuarum abiit a te, & omnia illa pinguia & splendida perierunt a te, & non amplius inveniant ea mercatores illarum rerum. ¹⁵ Qui ditati sunt ex ea, e longinqua stabunt, propter

¹³ Καὶ κιννάμουρον, καὶ θυμιάματα, & μύρον, καὶ λίβανον, & οἶνον, καὶ ἔλαιον, & σμιδόμελον, καὶ σῖτον, & κλήνην, καὶ ὠθράν, καὶ ἵππων, & μέδων, καὶ σωμαμάτων, καὶ ψυχῶν ἀνθρώπων. ¹⁴ Καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς (ὅτι ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ παύσατο τὰ λυπηρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ὁρατο ἡ μὴ ὀρίσθησις αὐτῆς. ¹⁵ Οἱ ἔμποροι τῶν τούτων οἱ παλιημενιστὲς ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ἐστήσανται, ἀπὸ

וְיַחְלֶנָּה וְשִׁוְנָקָהּ
 וְיִלְהֶה תִּנְכֹּךְ וְ
 וְתַחֲבֹלֶק. ¹⁶ כִּד
 אֶמְרֵן וְיִסְדִּינָחַא
 וְיִרְכָּחַא הִי וְסַעֲטָא
 וְכֹחָא וְדִאֲרֹנָה
 וְדִחִירִיחָא וְסִדְחָא
 בְּדִיכָה וְכֹאֲפָה
 מִיִּקְרָחַא וְסִרְגִּיחָה
 פִּטְל דְּכֹחָא שְׁעָחַא
 חֶרֶב עֹתֶרָה הִי
 וְדֹאֵךְ הֵנָּה. ¹⁷ וְכֹל
 קֹבֶרְנָטָה וְכֹל הִי
 וְלִדְרֹכָא טָאָף וְנוֹטָא
 וְכֹל רִבִּימָא פִּלְחִין
 מִן רִיחְקָה קָמוּ .

וְיַחְלֶנָּה וְשִׁוְנָקָהּ
 וְיִלְהֶה תִּנְכֹּךְ וְ
 וְתַחֲבֹלֶק. ¹⁶ כִּד
 אֶמְרֵן וְיִסְדִּינָחַא
 וְיִרְכָּחַא הִי וְסַעֲטָא
 וְכֹחָא וְדִאֲרֹנָה
 וְדִחִירִיחָא וְסִדְחָא
 בְּדִיכָה וְכֹאֲפָה
 מִיִּקְרָחַא וְסִרְגִּיחָה
 פִּטְל דְּכֹחָא שְׁעָחַא
 חֶרֶב עֹתֶרָה הִי
 וְדֹאֵךְ הֵנָּה. ¹⁷ וְכֹל
 קֹבֶרְנָטָה וְכֹל הִי
 וְלִדְרֹכָא טָאָף וְנוֹטָא
 וְכֹל רִבִּימָא פִּלְחִין
 מִן רִיחְקָה קָמוּ .

τὸν φόβον τῶ βασιλευσιν αὐτῆς, κλαίον-
 τες καὶ πονῶντες. ¹⁶ Καὶ λέγοντες·
 Οὐαί, εἴα, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περι-
 βλημένη βύσσινον καὶ πορφύρεον καὶ κρυσ-
 σάκον, καὶ κτερυσμένον ἐν χρυσῷ, ἡ λίθου
 τιμίᾳ καὶ μαργαρίταις· ἐπὶ μιᾷ ὥρῃ ἠρ-
 γασθῆναι ὁ ποῦντος· ἀλλ' οὐκ. ¹⁷ Καὶ πᾶς
 κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τῷ πλοίου ὁ
 ὀμιλῶν, ἐναυτὴν, καὶ ὅσοι τινὲς ἡλάσ-
 σουν ἐν θαλάσσῃ, ὅσοι μακροῦν ἐστησαν,

timorem cruciatus ejus, & flebunt, &
 lugebunt. ¹⁶ Dicentes, vix, vix, civitas
 illa magna, quæ amicta erat byssino, &
 purpureo, & coccineo, & inaurata au-
 ro, & lapidibus pretiosis, & margaritis,
 propterea quod in una hora vastata
 sunt divitiæ illæ tantæ. ¹⁷ Et omnis
 gubernator, & omnis qui ad locum
 natat, & nautæ, & omnes qui in mari
 negotiantur, è longinquo steterunt.

¹⁸ Et

וְקָעוּ כִּי חָיוּ
לַחֲנָנִי יִקְרָנָה וְיִלֵּלֵהָ
כִּי אֶמְדִּין מִן־יְהוָה
וְיִשְׁמַע לְמִדְּוָתָא וְיִי
בְּחַיָּה. ¹⁹ וְאֵלֶימָה
עֲפֵרָא עַל רֵעֵיהֶן
וְקָעוּ כִּי בִכּוֹר
וְאֶבְלִיז וְאֶמְרִין וְיִ
וְיִ מִדְּוָתָא הוּא רִבְחָא
הוּא דְבָה עֲחָדוֹ כְּלִחָק
וְהִנֵּה רֵאשִׁית לַחֲקֵי אֶלְפָא
בִּישָׁא מִן מִקְדוּשָׁתָא
וְיִלֵּה מִטַּל וְחִכּוּרָא
שְׁעָתָא חֲרִיבָה. ²⁰
אֲחִיבְסָמוּ עֲלֵיהָ שְׁסִיָּא
וּמִלֵּאכָה וּשְׁלִיחָה

[illegible]

⁂ Et clamauerunt videntes fumum in-
cedij ejus, dicentes, quæ est similis
urbi istæ magnæ? ⁂ Et iniecerunt pul-
verem super capita sua, & clamauerunt,
dentes, & lugentes & dicentes, vix, vix,
civitas illa magna, in quâ dirati sunt om-
nes qui habent naves in mari ex pre-
muniare ejus, quæ præcæta quod in una
hora vastata est. ⁂ Hilares estote su-
per eâ sibi, & Angeli, & Apostoli,

8 Καὶ ἔκρινον, ὁρῶντες τὸ κερπύρον
τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· Τίς
ὅμοια τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; 9 Καὶ
ἔβαλον ἄν ἐπὶ τὴν κεφαλὰς αὐτῶν,
κατέκρινον καὶ αὐτοὺς καὶ περὶ πάντας, λέ-
γοντες· Οὐαὶ, εὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
ὃν ἡ ἐκκλησία πάντες εἰς ἔκστασις παροί-
ουσι τῇ ἡλικίᾳ σου τῆς πεμπτῆς! αὐ-
τῆς, ὅτι μὴ ἄρα ἠρμώσῃ. 20 Εὐφρα-
νέει· αὐτὴν κρανὶ, καὶ οἱ ἀγροὶ δαπνοῦνται καὶ

וְבָנִים מִסֵּל דָּדָן
 אֱלֹהִים דִּינָא דִּילִין
 מִנָּה. ²¹ וְשָׁקֵל חֹד
 מִלֵּאכָא בִּאפֵּא אִין
 הִי רִחִיא רִנְחָא
 וְאִרְמִי בִּסְא כְּרִאֲמִר
 הִכְנָה בְּחֵאפֵּא ח
 חֲרִסְמָא בְּכֵל מִדִּנְחָא
 הִי רִנְחָא וְלֵא
 חֲשִׁיכָה חֹב. ²²
 וְקֵלָא דְקִיחִירִידָא
 וְדִסְמִיקְרָא וְדִסְמִרָא
 וְדִשִׁיפִירָא לֹא נִשְׁתָּמֵעַ
 בְּכִי חֹב וְכֵל אִסְמָא
 דְּכֵל אִסְמִנְחָא לֵא
 נִשְׁחִיכָה בְּכִי חֹב.

~~~~~

καὶ οἱ καταφῆται, ὅσα ἔκλεινον ἰ Θεὸς πρὸ
 κλέμα ἡμῶν ἐξ αὐτῆς. ²¹ Καὶ ἤρην
 οὗτος ἄγγελος λίθον ὡς μύλον μέ-
 γαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν,
 λέγων· Οὕτως ὁρμήσεται Βαβυλὼν ἡ
 μεγάλη πόλις, καὶ ἡ μὴ
 ἀριθμῆται. ²² Καὶ φωνὴ κίθαρων
 καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν, ἔ σαλπιγγῶν,
 ἡ μὴ ἀκουσθῆναι σοὶ ἔπ'· καὶ πῶς τέχνη-
 τος πύξης τέχνης ἡ μὴ ἀριθμῆται σοὶ ἔπ'·
 ἔ φωνὴ μύλου ἡ μὴ ἀκουσθῆναι σοὶ ἔπ'.

& Prophetæ, propterea quod iudicat
 Deus iudicium vestrum ab eâ. ²¹ Et
 sustulit unus Angelus lapidem, tan-
 quam illam molam magnam, & pro-
 jecit in mare, dicens: sic cum impetu
 projicietur Babel civitas illa magna,
 & non inveniatur amplius. ²² Et
 vox citharodorum, & musicorum,
 & tibicinum, & tubarum non audietur
 in te amplius: & ullus artifex ullius ar-
 tificii non inveniatur in te amplius.

R

²³ Et

מַלְאָכָיו יִשְׁמְעוּ :

קַפְלֵאֵי יִשְׁ

חַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו
וְחַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו
וְחַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו
וְחַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו
וְחַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו
וְחַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו
וְחַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו
וְחַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו
וְחַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו
וְחַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו
וְחַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו
וְחַוֵּה וְסִכְכֵּה מַלְאָכָיו

בְּחֵר הַלֵּין שְׁמֵעָה
קָלָה דְּבַר וְכִנְשָׁה
מִנִּימָה בְּשִׁמְיָה
דְּאִמְרִין חֲלָלִינָה
פּוֹרְקָנָה וְחִילָה
וְחִשְׁבוֹתָהּ וְאִיקְרָה
לְאֵלֶּהָ דִּילָן . פְּסִל
דְּשִׁרְדִין וְכַאֲנָן דִּינָה
דִּילֵה מְסִל דְּרִין לִנְיָקָה
חִי רִבְתָּהּ חִי אִידָה
דְּחִכְלָה לְאִרְעָה
בְּנִימָהּ דִּילָה וְחִשָּׁה
לִדְמָה דְּעִנְיָה דִּילָה
מִן אִידָה דִּילָה .

K E Θ. 19.

CAPVT XIX.

1 Καὶ μετ' αὐτῆς ἤκουσα ὡς φωνὴν
ἔχουσαν πολλὰ μισθώλλου ἐν τῷ ἔρειπῳ, λέ-
γοντες· Ἀγγελία· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δό-
ξα, καὶ ἡ τιμὴ, & ἡ δυνάμις Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν . 2 Ὅτι ἀλλοθιναὶ καὶ ἀνιστοῦ-
σάμενοι αὐτῇ· ἅπα ἵνα ἐν τῷ πόρνευ-
σιν μισθώλλου, ἧς ἰσχυρὸς τὸν γλῶσσαν
ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξέδιδετο τὸ αἷ-
μα· ὅ δὲ λῶν αὐτῇ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

1 Post hæc audivi vocem magnam
turbæ multæ in cælo, dicentium: ha-
leluia, salus, & potentia, & gloria, &
honor Deo nostro. 2 Propterea quod
vera & iusta sunt iudicia ejus: propter
ea quod judicavit meretricem illam
magnam, illam quæ corripit terram
scortatione sua, & ulcus est sangui-
nem servorum suorum ex manu ejus.

R 2

3 Et

' מִמֶּנֶם אִם עַל וְחַמָּה
 מִיָּעַל . סִימָה עַל וְחַמָּה
 מִיָּעַל . סִימָה עַל וְחַמָּה
 מִיָּעַל . וְאִמְרָה סִימָה .
 מִיָּעַל וְאִמְרָה מִיָּעַל אִתָּה
 וְאִמְרָה אִתָּה כֵּן . 7
 סִימָה . 10 . אִתָּה אִתָּה
 חֵם : מִיָּעַל וְאִתָּה מִיָּעַל
 וְאִתָּה אִתָּה . סִימָה וְאִתָּה
 חֵם אִתָּה וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה
 חֵם אִתָּה וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה
 חֵם אִתָּה וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה
 חֵם אִתָּה וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה

' וְשִׁמְעָה אִתָּה קִלָּה
 וְכִנְשָׁה סִימָה וְאִתָּה
 קִלָּה וְאִתָּה סִימָה וְאִתָּה
 קִלָּה וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה
 וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה חֵם
 וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה חֵם
 וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה חֵם
 וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה חֵם
 וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה חֵם
 וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה חֵם
 וְאִתָּה חֵם וְאִתָּה חֵם

~~~~~

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλῶν,
 καὶ ὡς φωνὴν ὑδατῶν πολλῶν, καὶ ὡς
 φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγούτων Ἀλ-
 ληλῦία· ὅτι ἡ βασιλεύουσα Κόρη· ὁ
 Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. 7 Χαίρομεν καὶ
 ἀγαλλιάμεθα, καὶ δοξάζομεν τῇ δόξῃ αὐ-
 τῆς· ὅτι ἡ λῆξις ἔστι· ἡ λῆξις, καὶ ἡ
 γυνὴ αὐτῆς ἡνίκα ἔσονται ἰσχυροὶ. 8 Καὶ
 ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβληθῇ βύσσινον
 καθαρόν καὶ λαμπρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον
 ἐστὶν τὸ δικαιοσύνη· ἐστὶν τὸ ἅγιον.

6 Et audiivi tanquam vocē turbæ mul-
 tz, & tanquam vocē aquarum mul-
 tarum, & tanquam vocē tōnitruum
 fortium, dicentium, halleluia: propterea
 quod regnavit Dominus Deus noster,
 ille omnipotens. 7 Gaudeamus, & ex-
 ultemus; & demus gloriā ei: propterea
 quod venerunt nuptiæ illius Agni, &
 uxor ejus paravit se. 8 Et datū est ei, ut
 amiciatur byssino splendido & mundo.
 illud enim byssinū justitiæ sanctorū est.

R 3

2 Et

חֲלֹחֲנִיחַ מִסֵּל ו
 רִבְחָא שְׁעָתָא אִתָּא
 וְיָקָא דִּילְכִי. " וְהִנֵּה
 יֵאָרְעָא נְחֹאכְלִין קִלְיָה
 מִסֵּל וְשִׁפְנָא וְיִלְחֹן
 לֹא אִנֵּשׁ וְכֹן. " וְלֹא
 חֹיב שְׁעָנָא וְהִנֵּה
 וְהִנֵּה אִתָּא וְהִנֵּה
 מִיקָרָא וְדִמְרִיגִינִיחַ
 וְכִנְרָא וְחֲרִיגִינִיחַ
 וְשִׁדְיָא וְחֲוִרִיחַ
 וְכֹל קִינֵשׁ וְכִנְרָא
 וְכֹל מִנְּחָא נְרִמְפִילָא
 וְכֹל מִנְּחָא נְקִינֵשׁ
 וְחִיר מִיקָרָא וְנִחֲשָׁא
 וְדִמְרִיגִינִיחַ וְשִׁדְיָא.

~~~~~

ἡ ἰσχυρὴ, ὅτι εὖ μὲν ἄρα ἤλθεν ἡ ἀελ-
 σὶς (β). ¹² Καὶ οἱ ἱερεῖοι τῆς γῆς
 κλαίοντες καὶ πονοῦντες ἐπ' αὐτῇ, ὅτι ἴδον
 τὸ μὲν αὐτῶν ὅλεις ἀργυροῦ καὶ χρυσοῦ.
¹³ Γέμουν γὰρ καὶ ὄνυχας καὶ λίθους τι-
 μίους, καὶ μαργαρίτας, καὶ βότρυς, καὶ πορ-
 φύρας, & σμαγδαίνῃς, καὶ ὁμαλίῃς, καὶ πᾶσι
 ξύλοις ῥύτινοις, καὶ πᾶσι σκεῦσι ἐλεφαντίν-
 ον, καὶ πᾶσι σκεῦσι ἐκ ξύλου τιμωτέον, καὶ
 χαλκῷ, καὶ σιδήρῳ, καὶ μαρμάρῳ,

fortis, propterea quod in una hora
 venit iudicium tuum. ¹² Et mercato-
 res terra lugebunt super eā, propterea
 quod onus ipsorum nemo emittit. ¹³ Ne-
 que amplius onus auri & argenti, & la-
 pidum pretiosorum, & margaritarū, &
 byssi, & purpuræ, & ferici, & cocci, & om-
 nis ligni aromatici, & omnis vasis of-
 fis elephanti, & omnis vasis ligni valde
 pretiosi, & æris, & ferri, & marmoris,

Q3

13 Et

וְקוֹנִימָן וְאוֹסִימָן
וּבְסִמְנָה נִסְדֹּרֶה
וְלִיבָנֶה וְחִסְרָה
וּמִשְׁתָּה וּמִסִּידָה
וְחִשְׁמוֹכְעִירָה וְסִרְכָּה
וְדִכְשָׁה וְסִרְכְּכָה
וּפְנִרָה וְנִפְשָׁה
דְּבִנִּישָׁה. ¹⁴ וְאַבְבָּה
דְּרִחְמָה דְּנִפְשָׁה דִּלְכִי
אַזְל מִנְכִי וְכִלְהִק
הִלִּין שְׁמִינְחָה ו
נִפְשִׁיתָה אֲבָדִין מִנְכִי
וְלָה חֹב נִשְׁכָּח
אֲנִין חֲרָה דְּחִלִּין. ¹⁵
רִבְנָן דְּעָמְרוּ מִנְהִי
רוֹחָקָה מְקוֹמָן מִסָּל

[illegible]

13 Et cinnamomi, & cumumi, & fustituum, & unguenti, & thuris, & vini, & olei, & similia, & tritici, & jumentorum, & ovium, & equorum, & curruum, & corporum & animarum hominum. 14 Et fructus desiderij animarum tuarum abiit a te, & omnia illa pingua: & splendida perierunt a te, & non amplius inveniunt ea mercatores illarum rerum. 15 Qui ditati sunt ex ea, & longinqua stabunt, propter

13 Καὶ καταβήμεν, καὶ θυμὰ μέγα, ἐ-
μύρον, καὶ λίσσασιν, ἐ ὅποι, καὶ ἰλαστον, ἐ
σεμίλειον, καὶ σῆτι, ἐ πάλω, καὶ σωθβα-
τω, καὶ πῶπον, ἐ ῖδοντι συμμῶπον, καὶ
φυκας ἀφῆρπον. 14 Καὶ ἡ ὥπαρα ἐ πῆ-
ρμας ἐ φυκας (ἐ ἀπῆλθεν δὸς σῦ, καὶ
παῖνς πῶ λαπορ καὶ πῶ λαμης ἐ ἀπῆλ-
θεν δὸς σῦ, καὶ σοῦπῆ ἐ μὴ δῆρσης αὐπῆ.
15 Οἱ ἔμποροι τῶτων οἱ πωλήτες
ἀπ' αὐτῆς, δὸς μακροῦς ἐ σῆνται, 24^φ
πῶ

וְחִלָּה וְשׁוֹנֶקֶה
 וְלִה וְנִבְכֵּן ו
 וְנִחְלֵלֵק. " כִּי
 אֶמְרֵךְ וְיִמְדִּינָה
 הִי וְכִתְּבָהּ הִי וְדַמְעָה
 וְכִוְּנָה וְדִאֲרֻנָּה
 וְנִחְוִינָה וְסִדְרָה
 בְּדִרְכָּה וְכִבְאֵה
 מִיִּקְרָה וְסִרְגִּינָה
 שְׁטֵל וְכִדְרָה שְׁעָה
 חֶרֶב עֹתֶרֶה הִי
 וְדֹאֵךְ הָנֵא. " וְכֹל
 קִוְּרִנְטָה וְכֹל הִי
 וְלִדְרֻכָּה טָאף וְנוֹטָה
 וְכֹל וְכִיֶּסֶה פִלְחִין
 מִן רוֹחֵקָה קָמוּ .

τὸν φάσιν ὁ βασιλευμενὸς αὐτῆς, καλοῖ-
ντες καὶ πυθόντες· ¹⁶ Καὶ λίγαντες·
Οὐαί, αἶψά, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ πεδου-
βλημένη βέσπων· καὶ περφυρὸν καὶ κηκε-
τοι, καὶ κεχρυσωμένοι οὐ χρυσοὶ ἐλθῶ-
ντες καὶ μαρμαρίταις· ὅτι μισητο ἡ ἡ-
μένη· οὐ πύτος· ἀλλότῃ. ¹⁷ Καὶ καὶ
κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τῇ πόλει οὗ
ὄμιλος· ἐν αὐτῇ, καὶ ὅσοι τῶν ἡλίκω-
σιν ἐργάζονται, ὅσοι μακροὶν ἐσθῆσι.

timorem cruciatus ejus, & flebunt, & lugebunt. ¹⁶ Dicentes, *vz, vz, civitas illa magna, quæ amicta erat byssino, & purpureo, & coccineo, & inaurata auro, & lapidibus prætiosis, & margaritis, propterea quod in una hora vastata sunt divitiæ illæ tantæ.* ¹⁷ Et omnis gubernator, & omnis qui ad locum natat, & nautæ, & omnes qui in mari negotiantur, è longinquo steterunt,

18 Ec

וְקָעוּ כֵּךְ חַיִּיךְ
 לַחֲנָנָא דִּיקְנָנָא דִּילִית
 כֵּךְ אֲסֵרִין וְכֵךְ דִּי
 וְדִסְטָא לְמִרְעוּתָא וְכֵךְ
 בְּרַחֲמָא. ¹⁹ וְאִדְמִי
 עֲפֵרָא עַל רֵשָׁאיוֹן
 וְקָעוּ כֵּךְ בְּכִין וְ
 וְאִבְלִין וְאֲסֵרִין וְ
 וְכֵךְ פְּרִינְתָא הוּא רִבְחָא
 הוּא דְבָה עֲחָרָא בְּלַחֲקָא
 וְהִנֵּךְ דְּרֵאוּת לַחֲקָא אֲלֵפָא
 בִּיטָא מִן מִקְדוּשָׁתָא
 דִּילָה מִסַּל וְכִנְחָרָא
 שְׁעָתָא חֲרִיבָא. ²⁰
 וְאִתְּסֵרִי עֲלִיתָ שְׁמִיָּא
 וְסִלְאֵכָא וְשִׁלְחָא

וְקָעוּ כֵּךְ חַיִּיךְ
 וְכֵךְ אֲסֵרִין וְכֵךְ דִּי
 וְדִסְטָא לְמִרְעוּתָא וְכֵךְ
 בְּרַחֲמָא. ¹⁹ וְאִדְמִי
 עֲפֵרָא עַל רֵשָׁאיוֹן
 וְקָעוּ כֵּךְ בְּכִין וְ
 וְאִבְלִין וְאֲסֵרִין וְ
 וְכֵךְ פְּרִינְתָא הוּא רִבְחָא
 הוּא דְבָה עֲחָרָא בְּלַחֲקָא
 וְהִנֵּךְ דְּרֵאוּת לַחֲקָא אֲלֵפָא
 בִּיטָא מִן מִקְדוּשָׁתָא
 דִּילָה מִסַּל וְכִנְחָרָא
 שְׁעָתָא חֲרִיבָא. ²⁰
 וְאִתְּסֵרִי עֲלִיתָ שְׁמִיָּא
 וְסִלְאֵכָא וְשִׁלְחָא

וְאִתְּסֵרִי עֲלִיתָ שְׁמִיָּא וְסִלְאֵכָא וְשִׁלְחָא

¹⁸ Et clamaverunt videntes summum in-
 acerdij ejus, & diacones, quæ est similis
 urbi isti magnæ. ¹⁹ & Emphicecum, pul-
 verem super capita sua, & clamaverunt,
 fientes, & lugentes, & dicentes, vix, vix,
 civitas illa magna, in qua dicti sunt om-
 nes qui habent naves in mari ex pre-
 nobitate ejus, propterea quod in una
 hora vastata est. ²⁰ & Hilares estis su-
 per eâ sibi, & Angeli, & Apostoli,

¹⁸ Καὶ ἔκραζον, ἰσχυρῶς τὰ κεφάλαια
 αὐτῆς περὶ αὐτῆς, λέγοντες, ὅτι
 ἡμεῖς ἐν τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ. ¹⁹ Καὶ
 ἔβαλον χεῖρ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,
 καὶ ἔκραζον κλαίοντες, καὶ πένθοντες, λέ-
 γοντες, Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
 ὃς ὁ ἐπὶ αὐτῆς πένθος αἰ ἔχοντες πόλις
 ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὃς ἡ πένθος αὐ-
 τῆς, ὅτι ἐν ἡμέρᾳ ἡμερῶν. ²⁰ Εὐφρα-
 νίσαι αὐτοὺς ἑαυτοὶ, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῶν

3 וַיִּדְרֹתִין אֲמֵרוֹ
 דִּלְלוּיָהּ וַחֲנָנָהּ
 וַיִּלֶּה סֶלֶק הָיָה
 לַעֲלֹמָהּ וְעֲלֹמָהּ
 4 וַנִּפְּלוּ חִלִּין ק'
 קִשְׁיֵשָׁה עֶסְרִין ו'
 וְאַרְבַּעַת וַהֲנִין אַרְבַּע
 חִיּוֹת וַסִּגְדוּ לֵאלֹהֵי
 הוּ וַיִּתֵּב עַל חֲרוֹנוֹם
 כִּי אֶסְרִין אֶסְרִין
 דִּלְלוּיָהּ . וְקֵלָה
 נִבֵּק מִן חֲרוֹנוֹת דְּאִסְרִין
 שִׁכְחוּ לֵאלֹהֵי דִלִּין
 כִּלְחוֹן עֲבֹדָה דִּלִּין
 וַהֲנִין וַחֲזִלִּין לִדְרֹ
 עֲוֹנָהּ וְיִדְרֹבָהּ .
 3 וַיִּדְרֹתִין אֲמֵרוֹ :
 3 וַיִּלֶּה וַיִּבְרַח מִלִּפְנֵי
 חֲזִלִּין .
 4 וַיִּפְּלוּ חִלִּין ק'
 4 וַיִּפְּלוּ חִלִּין ק'
 4 וַיִּפְּלוּ חִלִּין ק'
 4 וַיִּפְּלוּ חִלִּין ק'
 4 וַיִּפְּלוּ חִלִּין ק'
 4 וַיִּפְּלוּ חִלִּין ק'
 4 וַיִּפְּלוּ חִלִּין ק'
 4 וַיִּפְּלוּ חִלִּין ק'
 4 וַיִּפְּלוּ חִלִּין ק'

~~~~~

3 Et secundò dixerunt, haleluia. &
 fumus ejus ascendeat in secula secu-
 lorum. 4 Et ceciderunt illi seniores vi-
 ginti & quatuor, & illa quatuor anima-
 lia, & adorarunt Deum, qui sedet su-
 per thronum, dicentes, amen, haleluia.
 5 Et vox exivit e throno, dicens, lau-
 date Deum nostrum, omnes servi ejus,
 & ij qui timent eum, parvi & magni.

3 Καὶ ὁ δεύτερος εἶρηκεν· Ἀληλεία.
 Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβάνη εἰς τὰς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. 4 Καὶ ἵπτατο οἱ ἡγε-
 τώτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ
 τέσσαρα ζῷα, καὶ προσκυνοῦντες τῷ Θεῷ
 τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες· Ἀ-
 ληλεῦ· Ἀληλεία. 5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ
 θρόνου ἐγένετο, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν
 ἡμῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, & οἱ φο-
 βούμενοι αὐτοῦ & οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

וְשָׁמַעְתָּ אֶת־קוֹלָא
 דְּכִנְשָׁא סָנְיָאָא וְאֶת־
 קוֹלָא דְּסִיָּא סָנְיָאָא וְאֶת־
 קוֹלָא דְּרַעְסָא חִילָחָא
 דְּאֶמְרִין חִילָחָא מִשְׁלַח
 דְּאֶמְלִךְ מְרִיא אֱלֹהָא
 דִּילָן חֵן אֶחָד כֹּל
 נִחְרָא וְנִחְרָא וְנִחְל
 חֲשִׁבוּחָא לֹח מִשְׁלַח
 דְּאֶחָת מִשְׁחֻחָא דְּהוּ
 אֶמְרָא וְאֶנְחָחָא דִּילָן
 שִׁיבָה חִילָה וְאֶתִּיחָב
 לֹה אִיכְנָא דְּחֻחָשָׁף
 דְּכֻרָא נְצִיחָא דְּכִיָּא
 דְּוִנֵּר דְּכֻרָא דְּקָא
 דְּקִישָׁא אִיתְחֵי .

וְשָׁמַעְתָּ אֶת־קוֹלָא
 דְּכִנְשָׁא סָנְיָאָא וְאֶת־
 קוֹלָא דְּסִיָּא סָנְיָאָא וְאֶת־
 קוֹלָא דְּרַעְסָא חִילָחָא
 דְּאֶמְרִין חִילָחָא מִשְׁלַח
 דְּאֶמְלִךְ מְרִיא אֱלֹהָא
 דִּילָן חֵן אֶחָד כֹּל
 נִחְרָא וְנִחְרָא וְנִחְל
 חֲשִׁבוּחָא לֹח מִשְׁלַח
 דְּאֶחָת מִשְׁחֻחָא דְּהוּ
 אֶמְרָא וְאֶנְחָחָא דִּילָן
 שִׁיבָה חִילָה וְאֶתִּיחָב
 לֹה אִיכְנָא דְּחֻחָשָׁף
 דְּכֻרָא נְצִיחָא דְּכִיָּא
 דְּוִנֵּר דְּכֻרָא דְּקָא
 דְּקִישָׁא אִיתְחֵי .

~~~~~

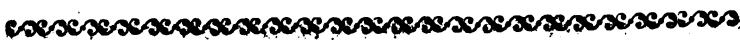
6 Καὶ ἤκουσε ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ,
 καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς
 φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λαλοῦντων· Ἀλη-
 λουία· ὅτι ἔβασίλευσε Κύριος· ὁ
 Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. 7 Χαίρομεν καὶ
 ἀγαλλιάμεθα, καὶ δοξάζομεν τῇ δόξῃ αὐ-
 τοῦ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος· ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀρνίου αὐτοῦ ἡτοιμάσθη ἑαυτοῦ. 8 Καὶ
 εἶδον αὐτοὶ ἵνα περιβλήσῃται βύσσινον
 ἁγίων καὶ λαμπρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον
 τοῦ δικαιοσύνης ἐστὶ τὸ ἔργον.

6 Et audivi tanquam vocē turbæ mul-
 tarum, & tanquam vocē aquarum mul-
 tarum, & tanquam vocē tonitruium
 fortium, dicentium, halleluia: propterea
 quod regnavit Dominus Deus noster,
 ille omnipotens. 7 Gaudeamus, & ex-
 ultemus; & demus gloriā ei: propterea
 quod venerunt nuptiæ illius Agni, &
 uxore ejus paravit. 8 Et datū est ei, ut
 amiciatur byssino splendido & mundo.
 illud enim byssinū justitiæ sanctorū est.

R 3

2 Et

וְאָמַר לִי כָחוּב׃ אֲנִי אֶבְרָכְכָּם׃
 שׁוּבְתִנָּה אֲנִי הָלֵךְ
 וְלִחְשִׁמְתִּיךָ׃ ד
 דְּמִשְׁחֹתֶיךָ דְּאִמְרֶיךָ
 קָרִין וְאִמְרֵי לִי חֲלִין
 מֵלֹא דִילִי שְׂרִירָתֶךָ
 דְּאַלְהֵי אֵיחִיּוֹת׃
 וְנִמְלִיחַ קִדְּמִי רְגִלִּי
 דִּילִי לְמַסְגֵּר לִי
 וְאִמְרֵי לִי חֲוִי לִי
 כְּנֻחֵי דִילְךָ אֵיחִי
 וְדִלְךָ דִּילְךָ הִנֵּה
 דְּאֵיחִי לְחֵן סְחֻרְתִּי
 דְּיִשׁוּעַ לְאַלְהֵי מַגְדוֹ
 הֵי גִיר סְחֻרְתִּי
 דְּיִשׁוּעַ אֵיחִי דִּי

9 Et dixit mihi, scribe: Beati sunt qui ad
 coenam nuptiarum Agni vocati sunt.
 & dixit mihi: hæc verba mea vera Dei
 verba sunt. 10 Et cecidi ante pe-
 des ejus, ad adorandum eum. & di-
 xit mihi, vide ne, conservus tuus
 sum, & fratrum tuorum, qui habent
 testimonium Iesu: Deum adore.
 ipsum enim testimonium Iesu est ille

9 Καὶ λέγει μοι Γεγάλογ'· Μακάριοι
 οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ ἁγίου καλεσ-
 μένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀ-
 ληθινοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ. 10 Καὶ ἔπεσον ἔμ-
 προσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνοῦντάς
 αὐτόν· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ συνδύλως
 ᾤεσθαι ἐγώ· ὁ ἀδελφός ἐστι τῶν ἐχόντων
 τὸ μαρτυρίον τοῦ Ἰησοῦ. τὸ Θεὸν ἄλλω
 κυνήσων· ἢ τὸ μαρτυρίον τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ

7X15-

רוחא דנביותא .
 11 וחזיר לשמיה
 דפתח ווא סוכיה
 חורא והו דיתב עלוהי
 מחקרא מחסנה
 ושרידא וכודיקוחא
 דאז ומקרב . 12 חנין
 דין עינוהי איך
 שלהביחא דנורא ועל
 רישא דילד חנה
 מניא דאיה לר
 שמהא דכחיבין ושמה
 דכחיב לחו ולא אנש
 ידע אלהא אז הו .
 13 ומעטף מאנה
 דזליח ברסא וקרא

11 12 13

~~~~~

πνεύματι ὡς φησὶς . 11 Καὶ εἶδον τὸ
 ἀνοιγθὲν αὐτοῦ , καὶ ἰδὼν ἵππον ἑ-
 ῶν , καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλέ-
 ρητος καὶ ἀληθινός , καὶ ἐν δικαιο-
 συνῇ κρινὼν καὶ πολεμῶν . 12 Οἱ δὲ
 ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός , καὶ ἐπὶ
 τοῦ καπνοῦ αὐτοῦ ὡς δαδήματα ποτα-
 μῶν ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδὲς οἶδεν εἰ-
 μὴ αὐτός . 13 Καὶ περιβεβλημένος
 ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι , καὶ καλεῖται

spiritus prophetiae . 11 Et vidi cælum
 apertum : & ecce equus albus , & qui
 sedet super eum vocatur fidelis &
 verus , & in iustitia iudicat , & proelia-
 tur . 12 Ipsi autem oculi ejus tanquam
 flamma ignis , & super caput ejus dia-
 demata multa , habens nomina scrip-
 ta , & nomen scriptum , quod nemo
 novit , nisi ipse . 13 Et amictus ve-
 ste quæ diffluit sanguine . & vocavit
 nomen

16 " אֲנִי אֶלְכָּם כְּלָא מְלָכִים
 כְּלָא מְלָכִים וְכִסְיָם מְלָכִים
 וְכִסְיָם מְלָכִים וְכִסְיָם מְלָכִים
 מְלָכִים וְכִסְיָם מְלָכִים . 17
 מְלָכִים כִּי מְלָכִים חֲכָמִים
 מְלָכִים חֲכָמִים וְכִי מְלָכִים
 חֲכָמִים כִּי מְלָכִים וְכִי מְלָכִים
 18 אֲנִי אֶלְכָּם כְּלָא מְלָכִים
 וְכִי מְלָכִים חֲכָמִים וְכִי מְלָכִים
 חֲכָמִים כִּי מְלָכִים וְכִי מְלָכִים
 חֲכָמִים כִּי מְלָכִים וְכִי מְלָכִים
 חֲכָמִים כִּי מְלָכִים וְכִי מְלָכִים

16 Et habet super vestimentum, &
 super femur suum nomina scripta, Rex
 regum, & Dominus dominorum. 17
 Et vidi Angelum stantem in sole, &
 clamavit voce magnâ, dicens orani-
 bus avibus earum quæ volant in me-
 dio cœli: venite, congregamini ad cœ-
 nam illam magnam Dei: 18 Vt edatis
 carnes regum, & carnes chiliarcho-
 rum, & carnes fortium, & carnes

16 Καὶ ἐπὶ τὸ ἵμάτιον καὶ ἐπὶ τὴν μη-
 ρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γραμμῆται· Βασι-
 λεὺς βασιλείων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῇ
 ἡλίῳ καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων
 πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν
 μεσσημερίᾳ· Δεῦτε καὶ συνάγαθτε εἰς
 τὴν δειπνὴν τῆς μεγάλης Θεοῦ, 18 ἵνα
 φάγητε σάρκας βασιλείων, καὶ σάρκας χι-
 λιαρχῶν, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας

16 Et habet super vestimentum, &
 super femur suum nomina scripta, Rex
 regum, & Dominus dominorum. 17
 Et vidi Angelum stantem in sole, &
 clamavit voce magnâ, dicens orani-
 bus avibus earum quæ volant in me-
 dio cœli: venite, congregamini ad cœ-
 nam illam magnam Dei: 18 Vt edatis
 carnes regum, & carnes chiliarcho-
 rum, & carnes fortium, & carnes

[illegible]

ἵππων καὶ τῶν χρησθένων ἐκ αὐτῶν, καὶ σέρκας πάντων ἐλαφίστων καὶ δέλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. 19 Καὶ εἶδον τὸ θηρόν, καὶ τὰς βασιλεῖς τῆ γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνωμῆθρα ποιήσουσι πόλεμον ἐπὶ τῇ κρημνῇ ἐπὶ τῷ ἵππῳ καὶ ἐπὶ τῇ στρατομυίᾳ αὐτῶν. 20 Καὶ ἐπιδόθη τὸ θηρόν, καὶ ἐπὶ τῷ τῆτος οὐ ψάλλομεν φήτης οὐ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτῶν, ἐν οἷς ἐπαλάμησε τὰς

קמלאַת כ

נעויד סלאכא

ונתתמן שמיא דאית

לזא קלודא נחוזמא

ושאלמא רבנא

מאדא דלזא

ולבכה לענינא דז

דעא דז קוזמא דז

דאזוזוזי מרמינא

וסמא דז דאדעי

לכליז סחערנינא

ואסרת אלה שנינא

וארמיות בחוזמא

יאחד וטבע לעל מנה

איכנא דלא נטעא

חוב לעסמא עדמא

מלכא ד

סניבא מלאכא וניבא מ

ממבא . ואבא לזא מליא

ולזסמבא סממלא וזבא

מליא וניבא . סלכבס

מליא . ואס מליא . ואס

ממבא . ואס ואבא סמב

ממבא סמבא . ואס ולזב

לככס מליא מליא .

ואסמס לזב מליא .

ואסמס מליא מליא . ואס

מליא מליא . ואס

מליא מליא . ואס

מליא מליא . ואס

מליא מליא . ואס

~~~~~

CAPUT XX.

1 Et vidi Angelum descendentem ex
 celo, habentem clavem abyssi, & cate-
 nam magnam in manu sua. Et appre-
 hendit Draconem, illum serpentem, il-
 lum primum, qui est impostor, & Sa-
 tanas, qui seduxit totum orbem ha-
 bitabilem: & ligavit eum mille an-
 nos. Et projecit eum in abyssum, &
 clausit, & obsignavit super eum, ut
 non seducat amplius gentes, donec

ΚΕΦ. Κ'.

1 Καὶ εἶδον ἄγγελον καὶ καταβάντα
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα κλεῖδιον τῆς ἀβύ-
 σσου, καὶ ῥαβδόν μεγάλην ἐπὶ τῶν χειρῶν
 αὐτοῦ. Καὶ ἔκραγετο πρὸς τὸν δράκοντα,
 ὁ ὢν ὁ σατανᾶς, ὁ ἐξαγόμενος ὅς ἐστι ἀπολλύς, καὶ
 οὐκ ἔστιν ὁ ἐκταῖς αὐτὸν ἄλλοις ἐτη. 3
 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀβυσσόν, καὶ
 ἐκλείσθη αὐτόν, καὶ ἐσφραγίσθη ἐπάνω αὐ-
 τοῦ, ὥστε μὴ πλεονεῖν πλεονεῖν ἐπὶ τὴν ἀβύ-
 σσον.

וְנִשְׁלַם הַלִּיז אֶלְפָּא וְנִשְׁנָא בְּחַר הַלִּיז רִנָּה
 נִשְׁתַּרְא קָלִיל זַבְנָא . וְחַיִּית בּוֹרְסוּתָא
 † וְיִתְּבוּ עֲלֵיהֶן ו וְיִנְיָא אֲמֹרֶה לְהֵן
 וְלִנְפֻתָהֶן הַלִּיז וְאֶחָסְכֶּה סִמְלָה
 סְהֵרְתָּא דִּישׁוּעָה וְסִמְלָה סְלֵחָא רֵאלְהָא וְחֵנֶן
 אֲנִשְׁיָן וְלֵה סִנְדוּ לְהוּ חַיִּית שְׁנָא וְלֵה
 לְעֵלְמָא דִּילֵה וְלֵה נִסְבוּ לְדִישְׁמָא עַל
 בֵּית עֵינָא וְעַל אִירָא דִּילְהֹן וְחַיִּי וְאֶמְלֵכוּ

~~~~~

παλιδί πὲ γλίαν ἔτη· & μὲν ζωὴν δὲ
 αὐτὸν λαθύναι μικρὸν χρόνον. 4. Καὶ
 εἶδον θρόνον· & ἐκάθισαν ἐπ' αὐτὸς, καὶ
 κέλευσε ἰδεῖν αὐτοῖς· καὶ ὡς ψυχὰς
 πνευματικὰς ἦσαν, αὐτῶν μαρτυρεῖται
 ἰησοῦ, καὶ αὐτῶν τὸ λῶγον τῷ Θεῷ, & αὐ-
 τῶν ὡς συνεκλήθησαν πρὸς τὸν Θεόν, ὅσοι τῇ
 ἐκείνῃ αὐτῶν καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάρισμα
 ἐπὶ τὸ μέγεθος αὐτῶν, καὶ ἰσχυρὸν τὸν χρί-
 στος αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν

absolverit illos mille annos. postea
 autem solvetur ad pauculum tempus.
 4. Et vidi thronos, & sederunt super
 eos, & iudicium datum est illis, atque
 animabus quæ capite truncatae fuerunt
 propter testimonium Iesu, & propter
 sermonem Dei, & qui non adorarunt
 illud animal dentis, neque imaginem
 ejus, neque acceperunt characterem
 super domicilium oculorum, & super
 manum suam, & vixerunt, & regnarunt

S 3 cum

עם משיחא דילחח
הניז אלפא שניא.
הדא-הי קיסתא
די קרמיתא.
שובתנא-הווקדישא
הו דאית לה מנחא
בקיסתא די קרמיתא
על הנון סחא חנינא
לא אית לה שולטנא
אלא נהוון איתיהון
כהנא דאלהא ו
דמשיחא דילח
ונמלכח עמה הלין
אלפא שניא.⁷ ואמתי
דמשחמלין דלין א
אלפא שניא נשחרא

חמ מעביא וכלס.
סלח לא לא עתא.⁵ וסין
סמ סממא וסמ סממא.
סממא וסמ סממא וסמ
והא לס סממא חממא
סמ סממא. חא וסמ
סממא לממא וסממא
סממא. וסממא
סממא סממא וסממא
סממא וסממא וסממא
סממא סממא וסממא.
סממא וסממא וסממא
סממא וסממא וסממא

~~~~~

cum Christo suo hofce mille annos. ⁵
Hæc est resurrectio illa prima. ⁶ Bea-
tus est, & sanctus qui habet partem
in resurrectione illa prima; super il-
los mors secunda non habet potesta-
tem: sed erunt, imo sunt sacerdotes
Dei, & Christi ejus: & regnabunt cum
eo illos mille annos. ⁷ Et quando
complebuntur illi mille anni, solvetur

μυρ. & Χρυσ. τὰ χίλια ἔτη. ⁵ Οἱ λοιποὶ
τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελευτῆς τῆς
χίλιας ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. ⁶
Μακάριοι & ἁγιοὶ ἄνθρωποι οἱ ἔχοντες μέρος ἐν
τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θά-
νατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ'
ἵστανται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χρυσ., καὶ βα-
σιλεύσουσι μετ' αὐτοὺς χίλια ἔτη. ⁷ Καθ'
ὅταν τελευτῇ τὰ χίλια ἔτη. ἀνομήσονται
ἡσσαν.

רֹאשֵׁנוּ אֲנֹכִי אֶחָדָם
בִּיסְתָּהּ וְלֹא יִהְיֶה
וְדִבְרֵיהֶם אֵיכָדָא
חֵן חֵיוֹת שָׁנָא וְדֵו
נִבְיָא וְגֵלָא וְנִשְׁתַּחֲקֹד
אִיסְמָא וְלֵילִיא לְעֵלְמָא
דְּעֵלְמָא . ¹¹ וְחֵיוֹת
חֲדָנוֹס רַבָּא חֲדָרָא
וְלֵחוּ וְיִחַב לְעֵל אֲמָנָה
חוּ דִּמֶן פִּרְצוּפִיר
עֲרֵקָה אֲרַעָא וְשִׁמְיָא
וְרוּחָא לְהֵרָא לָא
אֶשְׁתַּחֲלִית לְהֵן .
¹² וְחֵיוֹת לְמִיחָא
לְרוּחָא וְלֵעֲוִירָא כֹד
קִיסִין קָדָם חֲדָנוֹס

וְאֶחָדָם . ¹¹ וְלֵחוּ וְיִחַב
וְדִבְרֵיהֶם : אֵיכָדָא
וְסֵם סֵם . סֵם סֵם
וְלֵחוּ . סֵם סֵם . אֵיכָדָא
סֵם סֵם .
¹¹ סֵם סֵם . וְלֵחוּ וְיִחַב
סֵם סֵם . וְלֵחוּ וְיִחַב
וְסֵם וְסֵם . סֵם סֵם .
אֵיכָדָא : סֵם סֵם .
וְלֵחוּ . סֵם סֵם .
¹² סֵם סֵם .
סֵם סֵם . סֵם סֵם .
סֵם סֵם .

~~~~~

seduxit eos projectus est in stagnum
ignis & sulphuris : ubi etiam istud ani-
mal dentis, & ille propheta falsus fuerat,
& cruciabuntur die ac nocte in secula
seculorum. ¹¹ Et vidi thronum ma-
gnum album, & eum qui sedet super il-
lum, à cujus facie fugit terra & cœ-
lum, & locus hic non inventus est il-
lis. ¹² Et vidi mortuos, magnos
& parvos, stantes ante thronum,

וְלֵחוּ וְיִחַב לְעֵל אֲמָנָה
חוּ דִּמֶן פִּרְצוּפִיר
עֲרֵקָה אֲרַעָא וְשִׁמְיָא
וְרוּחָא לְהֵרָא לָא
אֶשְׁתַּחֲלִית לְהֵן .
¹² וְחֵיוֹת לְמִיחָא
לְרוּחָא וְלֵעֲוִירָא כֹד
קִיסִין קָדָם חֲדָנוֹס

סמלך אלהים : סמלך
 חסד אלהים וחסד
 וחסד . סמלך וחסד חסד
 חסד וחסד חסד . סמלך
 חסד וחסד . סמלך
 חסד וחסד חסד :
 סמלך סמלך חסד
 חסד חסד וחסד .
 סמלך וחסד חסד
 חסד וחסד חסד
 חסד וחסד חסד
 חסד וחסד חסד

וכתיב אחרת ו
 ואחרת כתיב א
 אחרת ור אחרת
 ור אחרת ור אחרת
 סן ור אחרת ור אחרת
 בכתיב אחר עברת
 ור אחרת . ור אחרת
 ור אחרת ור אחרת
 ור אחרת ור אחרת
 ור אחרת ור אחרת
 ור אחרת ור אחרת
 ור אחרת ור אחרת
 ור אחרת ור אחרת
 ור אחרת ור אחרת

καὶ βιβλία ἠνεῳχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο
 ἠνεῳχθη, ὃ ἐστὶ τὸ ζῶντος· καὶ ἐμετρήθησαν οἱ νεκροὶ κατὰ τὰς γραμμάτους τῶν βιβλίων, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. ¹³ Καὶ ἔδωκεν ὁ θάλασσαν τὴν ἐν αὐτῇ νεκρὸς, καὶ ὁ θάλασσαν καὶ ὁ αἰὲς ἔδωκεν τὴν ἐν αὐτοῖς νεκρὸς· καὶ ἐμετρήθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. ¹⁴ Καὶ ὁ θάλασσαν καὶ ὁ αἰὲς ἐβλήθησαν εἰς τὸν λίμνην τοῦ πυρός. ὅστις ἐστὶν ὁ ἀδύνατος θάλασσαν

& libri aperti sunt: & alius liber apertus est, qui est vitæ, & iudicati sunt mortui, ex ijs quæ scripta sunt in libris, secundum opera eorum. ¹³ Et dedit mare mortuos, qui erant in ipso: & mors & infernus dederunt mortuos, qui erant in ipsis, & iudicati sunt unusquisq; secundum opera sua. ¹⁴ Et mors & infernus, projecti sunt in illud stagnū ignis. hæc mors secunda est stagnum illud.

T

illud

וְסֵף וְיַם־וַיֵּן . 15 סֵף אֶנֶף לֹא
 אֶנֶף לֹא אֶנֶף לֹא אֶנֶף לֹא
 בְּכֶתֶבָּא דְחַיָּא כְּחַיָּא
 אֶחָדָרְמִי בִימְתָא הָיִי
 וְיַם־וַיֵּן .

קפלאות כא

חלואי דכז :

וְחֻזָּה שְׁמִיָּא חֻזָּה
 וְאֶרֶצָא חֻזָּה חֻזָּה
 קְדִמְיָא שְׁמִיָּא וְאֶרֶצָא
 קְדִמְיָא אֹדוֹר וְיַם־
 לֹא אֶחָדָרְמִי חֻזָּה .
 חֻזָּה חֻזָּה חֻזָּה
 קְדִמְיָא אֹדוֹר וְיַם־
 חֻזָּה חֻזָּה חֻזָּה
 חֻזָּה חֻזָּה חֻזָּה .

~~~~~

illud ignis. 15 Et si quis non inventus
 est in libro vitæ scriptus, projectus est
 in stagnum illud ignis.

CAPVT XXI.

1 Et vidi cælos novos, & terram
 novam. illud enim primum cælum,
 & terra prima abierunt, & mare
 non est amplius. 2 Et civitatem
 illam sanctam, Vrsichlem novam vi-
 di, descendentem e cælo à Deo;

15 Καὶ εἰ τις ὅς τις ἀρραβὼν ἐν τῇ βίβλῳ
 τῆς ζωῆς γεγραμμένης, ἐβλήθη εἰς τὸ
 λίμνην τοῦ πυρός.

Κ Ε Φ. Κα'.

1 Καὶ εἶδον ὕρανον καὶ γῆν
 καὶ ἕρποντας ὕρανον καὶ ἕρποντας
 τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης οὐκ ἔστιν
 ἔτι. 2 Καὶ ἔγω Ἰωάννης εἶδον τὴν πό-
 λιν τὴν ἁγίαν, ἡρυσάμενην καὶ
 ἡρυσάμενην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 ἡρυσάμενην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

ἡτοι-

כִּי מִשְׁכַּנִּי אֶחָד כָּלֵתָא
 מִצִּבְחֹתַי לִגְבוּרָא
 דִּילָהּ יִשְׁמַעְתָּ קֶלֶא
 רִכָּא מִן שְׁמִיָּא דְאַמֵּר
 חָא מִשְׁכַּנָּא דְאַלְהָא
 עִם בְּנִינֵשָׁא וְשָׂרָא
 עֲמֻחָתָנֹן עֲמָא דִּילָהּ
 נְהוּן וְהוּ אֱלֹהֵא
 עֲמֻחָן נְהוּא לְחוּן
 אֱלֹהֵא יִתּוּפָא כָּל
 דִּמְעָתָא מִן עֵינָא
 דִּילָהּ וְסוּחָא לָא
 נְהוּא חוּב וְלֹא אֲבֵלָא
 וְלֹא קַעְחָא וְלֹא כֹאכָא
 לֹא נְהוּא חוּב מִטָּל
 וְקִדְמִיתָא עֲבִירָא

כִּי מִשְׁכַּנִּי אֶחָד כָּלֵתָא
 מִצִּבְחֹתַי לִגְבוּרָא
 דִּילָהּ יִשְׁמַעְתָּ קֶלֶא
 רִכָּא מִן שְׁמִיָּא דְאַמֵּר
 חָא מִשְׁכַּנָּא דְאַלְהָא
 עִם בְּנִינֵשָׁא וְשָׂרָא
 עֲמֻחָתָנֹן עֲמָא דִּילָהּ
 נְהוּן וְהוּ אֱלֹהֵא
 עֲמֻחָן נְהוּא לְחוּן
 אֱלֹהֵא יִתּוּפָא כָּל
 דִּמְעָתָא מִן עֵינָא
 דִּילָהּ וְסוּחָא לָא
 נְהוּא חוּב וְלֹא אֲבֵלָא
 וְלֹא קַעְחָא וְלֹא כֹאכָא
 לֹא נְהוּא חוּב מִטָּל
 וְקִדְמִיתָא עֲבִירָא

ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην πεπονημένην
 τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. 3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς
 μεγάλης εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λέγουσας·
 Ἰδὲ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ σκηνώσει μετὰ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ
 λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς
 ἔσται μετὰ αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν. 4 Καὶ
 ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος ἔκ ἐστις
 ἔτι· ἔτι πένθος, ἔτι πρῶτος, ἔτι πόνος
 οὐκ ἔστις ἔτι, ὅτι τὰ ῥηθῆναι ἀπῆλθον.

paratam tanquam sponsam ornatam
 viro suo. 3 Et audiui vocem magnam
 ex cœlo dicentem: eccetabernaculum Dei cum
 hominibus, & habitavit cum illis: ipsi
 populus ejus erunt, & ipse Deus cum ijs
 erit ijs Deus. 4 Et evanescet omnis lacryma
 ab oculis eorum, & mors non erit amplius,
 neque luctus, neque clamor, neque dolor,
 non erit, inquam, amplius: propterea quod
 prima transierunt.

מְחִסְנֵי וְחֹשֵׁי
 וּמִסִּיכֵי וְקִשְׁלֵי
 וּסְזִינֵי וְחֹרָשָׁא וְפִלֵּי
 פִּתְרָא וְכִלְהוֹךְ וְנִלְא
 מִנְהָא וְיִלְהוֹךְ בִּימְחָא
 הֵי דִיקְדָּא בְּנֹדָא
 וְכִבְרִיתָא הֵי דִאִיחִיָּה
 מִחָא הֵי תִנְנֵי .
 ' דִּאֲחָא חֹד מִן חִלִּיק
 שְׁבַעַּ מִלֵּאכָא הֵנִין
 דִּאִיחֵי לְהוֹךְ הֵנִין שְׁבַע
 פִּילֵאִם הֵנִין דִּמְלִיחֵי
 מִן שְׁבַע מִחוּחָא הֵנִין
 אַחֲרִיתָא וְסִלֵּל עָמִי
 כְּד אֲמַר חָא אַחוּיָא
 לְךָ לְכִלְהָא הֵי

~~~~~

πίσις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῖς
 καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ ἐν-
 δολοῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδῶ-
 σι, τὸ μίρον αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ
 καυμένην πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶ δάπτ-
 ρον θανάτου. Ὁ Καὶ ἦλθεν ὁ ὅτις μετ' αὐ-
 τῶν ἑπτὰ ἄγγελοι ἔρχονται τὰς ἑπτὰ
 φιάλας τὰς γεμάσας τῶν ἑπτὰ πλη-
 γῶν ἔρχονται καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ,
 λέγων· Δεῦρο, δεῖξόν μοι τὴν ὁμολογίαν

fidelibus, & peccatoribus, & pollutis,
 & homicidis, & scortantibus, & in-
 cantatoribus, & cultoribus idolorum,
 & omnibus mendacibus, pars eorum
 erit in stagno illo ardente igne & sul-
 phure, quæ est mors illa secunda. Ὁ
 venit unus ex illis septem Angelis,
 qui habent illas septem phialas, quæ
 plenz sunt septem plagis hisce po-
 stremis, & locutus est mecum, dicens:
 veni, ostendam tibi sponsam illam,

T 3 uxo-

אֶתְחַזֵּק בְּרוּחַ אֱמֶרָה .

וְאֶחְבְּלֵנִי בְּרוּחַא ¹⁰

עַל טוֹרָא רַבָּא וְרַמָּא

וְחַוִּי לִי לְמַנְיָנָתָא הִיא

קְדִישָׁתָא אֱוִי־שָׁלֹם

כִּד נִתְחַזַּק מִן שְׁמִיָּא

מִן אֱלֹהָא . ¹¹ כִּד אִיה

לָהּ חֲשִׁבְתָּחֲחָא דְאֱלֹהָא

אֵיךְ נַחֲיָא דְוָלָגָא

דְּרַמָּא לְכַאפָּתָא סָגִי

מִקִּרְתָּא אֵיךְ כַּאפָּא

אֵיסְפִין דְּרַמִּיָּא לְ

לְקִרְיֹסְטָלוֹס . ¹² רְאִיתָ

לָהּ שׁוֹרָא רַבָּא וְרַמָּא

רְאִיתָ לָהּ חֲרֻעָא

חֲרֻעָסָא וְשִׁמְחָא

אֱלֹהִים וְחַוִּי אִמְכָּן .

¹⁰ סֵן חֲבִלָּב חֵסֵּם מֵלָא

לְהֵוָּא זָכָא סִזְמָלָא . סִנְיֵם

חַד חֲמִיבָלָא וְחַד חֲמִיבָלָא

אִסְפִּילָא . חֵם נִסְלָא . מַחֵ

מַחֵ מַחֵ אִסְלָא . ¹¹ חֵם אֱלֹהִים

חֵסֵּם לְעֻדָּהּ וְלְאִסְלָא : אִסְרֵ

נִסְמָן וְאִיכָּן . וְזָכָא חֲחָא

מַחֵב מַחֵב : אִסְרֵ חֲחָא

אִסְפִּילָא . וְזָכָא

חֵסֵּם חֵסֵּם . ¹² וְאֱלֹהִים

חֵסֵּם זָכָא סִזְמָלָא . וְאֱלֹהִים

חֵסֵּם זָכָא לְחֵסֵּם . סִזְמָלָא

~~~~~

uxorem illius Agni. ¹⁰ Et abduxit me
in Spiritu supra montem magnum &
altum, & ostendit mihi civitatem illam
sanctam, Vrischlem, descendentem e
caelo à Deo, ¹¹ Habentem gloriā Dei,
tanquam lucem splendidam, similem
lapidi multum pretioso, tanquam lapi-
di jaspidi simili crystallo: ¹² Haben-
tem murum magnum & altum, qui
habet portas duodecim, & nomina

דְּדִרְיָא תַלְוֹ גִּנְיָאִיָּהּ . ¹⁰ Καὶ ἄπλωσεν
με εἰς πνεῦμα ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν,
ἐὶδὼν μετὰ τῆς πόλεως τὴν μεγαλήν, τὴν
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταβάντα ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ὡς λίθον ἰάσπεδος περιβαλ-
μένον . ¹¹ Ἐχούσα τὴν δόξαν
τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς φωστὴρ αὐτῆς ὡς λίθον
ἰάσπεδος . ¹² Ἐχούσα τε τῶν ὀνείρων
πόλιν, ἔχουσα πύλῳνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς
πύλῳσι ὀνόματα δώδεκα, καὶ ὀνόματα
ἐπὶ γα-

וּבְחֵיבִין עֲלֵיוֹן חֵלֶץ
 וְאִיתִיחֹן : שְׁמֵהּ
 וְהָרְחֵסְרָא שְׂרָבְתָא
 רַבְנֵי אִיִּסְרָאֵל. ¹³ מִן
 מִנְחָא תִרְעָא חֲלָחָא
 וּמִן גִּרְבֵּיָא תִרְעָא
 חֲלָחָא. ¹⁴ וְלִשְׁרָא
 וְסִרְיִנְתָא רֵאִיָּה לִדָּ
 שְׁתֵּאֲסֵא תִרְחֵסְרָא
 וְעֲלֵיוֹן תִּרְעָסֵר ש'
 שְׁמֵהּ וְהָרְחֵסֵר ש'
 שְׁלִיחֻוּהִי דְחֹ אֲמָרָא.
¹⁵ וְחֹ רִמְסִילִי הוּא
 עָמִי אִיתְּ חוּא לִיה
 מְשֻׁחָתָא קִנְיָא ד'
 דִּיהֶכָּא אִיכְנָא

וּבְחֵיבִין עֲלֵיוֹן חֵלֶץ
 וְאִיתִיחֹן : שְׁמֵהּ
 וְהָרְחֵסְרָא שְׂרָבְתָא
 רַבְנֵי אִיִּסְרָאֵל. ¹³ מִן
 מִנְחָא תִרְעָא חֲלָחָא
 וּמִן גִּרְבֵּיָא תִרְעָא
 חֲלָחָא. ¹⁴ וְלִשְׁרָא
 וְסִרְיִנְתָא רֵאִיָּה לִדָּ
 שְׁתֵּאֲסֵא תִרְחֵסְרָא
 וְעֲלֵיוֹן תִּרְעָסֵר ש'
 שְׁמֵהּ וְהָרְחֵסֵר ש'
 שְׁלִיחֻוּהִי דְחֹ אֲמָרָא.
¹⁵ וְחֹ רִמְסִילִי הוּא
 עָמִי אִיתְּ חוּא לִיה
 מְשֻׁחָתָא קִנְיָא ד'
 דִּיהֶכָּא אִיכְנָא

~~~~~

ἐπιταγῆς αὐτοῦ, ὅ ἐστι τὸ δίδωκεν φυ-
 λῶν τῶν ἑσθλῶν ἱσχυρῶν. ¹³ Ἀπ' ἀνα-
 ὄλης, πυλῶντες τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυ-
 λῶντες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶντες τρεῖς·
 ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶντες τρεῖς. ¹⁴ Καὶ
 τὸ τεῖχος· ὃ πόλις ἐστὶν ἱερῆς· δίδ-
 οντες, καὶ οὐ αὐτοῖς ἀνίσταται τὸ δίδω-
 κε· ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. ¹⁵ Καὶ ὁ λαλῶν
 μετ' ἐμοῦ, εἶχε μέτρον χρυσίου, ὡς

scripta super eas, quæ sunt nomina
 duodecim tribuum filiorum Israel.
¹³ Ab oriente, portas tres : & ab A-
 quilone portas tres. ¹⁴ Et murum
 urbis, habentem fundamenta duode-
 cim, & super ea duodecim nomina
 duodecim Apostolorum illius Agni.
¹⁵ Et ille, qui loquebatur mecum, ha-
 bebat mensuram, calamus aureum, ut

22 וְחִכְלָא לֹא חִוִּחַ 22 סִמְחָלָא לֹא מִנְחָל חִס .
 בָּהּ הוּא גִיד מְרִיא הוּא 23 וְסִי מִנְחָלָא וְסִי אִיבִיב חֹלָא
 אֲחִיד כָּל חִכְלָא 24 וְיִלָּה אִיחֻוּי וְחֻוּ
 אִמְרָא . 25 וְחֻוּ
 מְרִינְחָא לֹא אִיחַ לָהּ
 מִנְקָנָא דְשִׁמְשָׁא וְלֹא
 דְסִחְרָא אִיבִיבָא דְ
 דְנִחְרֻחַ לָהּ הוּא גִיד
 חֲשִׁבוּחָא דְאַלְתָּא
 אֲנִיחְרָתָהּ וְשָׁרְגָהּ
 דִּילָהּ הוּא אִמְרָא .
 26 וְנִהְלֵכוֹן עִסְמָא
 בִּיד נִחְרָא דִּילָהּ הוּא
 וּמִלְכָּא דְאַרְעָא כֹּר
 מִיחִין חֲשִׁבוּחָתָהּ

22 Καὶ οὐκ ἔβλεπον ἐν αὐτῇ ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ αὐτῆς ἦν, καὶ τὸ δῶρον. 23 Καὶ ὁ πόντος ὁ ἁγίος καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα τῆς σαλῆος, ἡμεῖς φαίνομεν ἐν αὐτῇ ὁ γὰρ δὶξεν τῷ θεῷ ἀφ' ὧν αὐτὴν, καὶ ὁ λόγος αὐτῆς τὰ δῶρον. 24 Καὶ οἱ ἔθνη τὰ ἀστρονόμοι ἐν τῇ φωνῇ αὐτῆς ἀντιπαύονται καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φίλοι τῷ δέξαι

22 Et templum non vidi in ea. ipse enim Dominus, ille omnipotens, templum ejus est, & ille Agnus. 23 Et ipsa urbs non habet indigentiam solis neque lune, ut illuminet eam: ipsa enim gloria Dei illuminavit eam, & candelæ ejus ille Agnus. 24 Et ambulabunt gentes per lucem ejus illam, & reges terræ, adherentes gloriam

וַיִּלְחָץ וַיִּקְרָא רַ
 וַעֲסֶמָּה בָּהּ .²⁵
 וְהָרַעַה וְיִלְהֶה לָּהּ
 נְחֻחֲרוֹן בְּאִימָם
 לֵילִיא נִיר לֹא אִית
 חֶסֶן .²⁶ תִּיחֹן
 לְחִשְׁבוֹתָהּ וּלְאִיקְרָא
 וַעֲסֶמָּה בָּהּ .²⁷ וְלֹא
 נַעַל לָהּ כָּל־פְּסִיבָא
 וְדַעְבֹּד שְׂמֹאוֹתָ
 וְדִכְתִּיבִין בְּכַתְּבָא
 רַחֵיא רַהֵוּ אֶסְרָא .

וַחֲסֵי סִימְנָא וְחֻמְנָא חֵס .
 סִימְנָא וְחֻמְנָא : לֹא נִלְמַסְי
 בְּאִמְנָא . חֲכַמְיָנָהּ לֹא
 אִבְלֵמָה .²⁶ סִימְנָא
 חֲכַמְיָנָהּ סִימְנָא וְחֻמְנָא
 חֵס .²⁷ סִימְנָא וְחֻמְנָא
 כָּל מַחְסֵי . סִימְנָא
 לְמִסְלָא סִימְנָא וְחֻמְנָא
 וְחֻמְנָא וְחֻמְנָא .

suam, & honorem gentium in eam. ²⁵
 Et portæ ejus non claudentur interdiu.
 nox enim non est ibi. ²⁶ Et adferent
 gloriam & honorem gentium in eam.
²⁷ Et non intrabit in eam quicquam
 pollutum, & qui facit immunditiam:
 sed qui scripti sunt in libro vitæ illius
 Agni.

καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν. ²⁵ Καὶ
 οἱ πύλῳτες αὐτῆς ὃ μὴ κλειδοῦσιν ἡμέ-
 ρας· ἡ γὰρ ἡμέρα ἑστία. ²⁶ Καὶ οἱ
 σὺν τῇ δόξῃ καὶ τῇ τιμῇ αὐτῶν εἰς
 αὐτήν. ²⁷ Καὶ ὃ μὴ ἁγίον εἰς αὐ-
 τήν· πᾶν ῥυπαρὸν, καὶ ποιεῖν βδελυγμὸν, καὶ
 ψεύδεται· οἱ μὲν οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βί-
 βλῳ τῆς ζωῆς ὧν ἐστί.

Κ Ε Φ .

נפלה למסגד קדש
 וגלוהו ומלאכה הו
 ומחנה וזה לי
 גדול. ואמר לי
 חזי לא כנחתי דילך
 אחי ודאחתי דילך
 נכח ודחלין דנטרין
 למלא וכתבה ח
 הנא לאלה סגור.
 ואמר לי לא
 רחמים למלא
 ונביתא דכתבה הנא
 חו ונכח גיד דקרוי
 אחותי. חו דרמטול
 מעול חוב וזהו רצא
 נצטא חוב ודקא

נפלה למסגד קדש
 וגלוהו ומלאכה הו
 ומחנה וזה לי
 גדול. ואמר לי
 חזי לא כנחתי דילך
 אחי ודאחתי דילך
 נכח ודחלין דנטרין
 למלא וכתבה ח
 הנא לאלה סגור.
 ואמר לי לא
 רחמים למלא
 ונביתא דכתבה הנא
 חו ונכח גיד דקרוי
 אחותי. חו דרמטול
 מעול חוב וזהו רצא
 נצטא חוב ודקא

~~~~~

ceceidi ad adorandum ante pedes Angeli, qui indicabat mihi illa. 9 Et dixit mihi, vide ne, confervus tuus sum, & fratrum tuorum prophetarum, & eorum qui servant verba libri hujus, Deum adora. 10 Et dixit mihi, ne obsigna verba prophetiae libri hujus: illud enim tempus propinquum est. 11 Qui injuria afficit, injuria afficiat adhuc, & qui sordidus est, sordescat adhuc: & justus

ἐκπεσεν ἀποσκυλίσσας τὸ προσώπον αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας τοῦ ἁγγέλου τοῦ δείχνοντός αὐτὸν ταῦτα. 9 Καὶ λέγει μοι· Ὁ ἅγιος καὶ ἁγίων· καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν τηρούντων τὰς λέξεις τοῦ βιβλίου ταῦτα. τῷ Θεῷ προσκυνήσων. 10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τὰς λέξεις τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου ταῦτα· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν. 11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπαρὸς, ῥυπαρευθήτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος,

וְיִסְמְךָ בְּחַבְּ לֹסֶל .
 מִמְּבַלְבֵּל לֹסֶל .
 12 סָן אֵלֶּה אֲבָחִיָּה . סֵלֶנָּה
 בְּכַח חֶמֶד חֶמֶד
 חֲכָמִים אִם וְאִם סֶסֶס חֲכָמִים
 בְּכָס . 13 אֵלֶּה סֶסֶס אֵלֶּה
 סֶסֶס . סֶסֶס סֶסֶס סֶסֶס
 אִמְנָה . סֶסֶס סֶסֶס סֶסֶס
 מֶסֶס . 14 לֵאמֹנָה אִם
 סֶסֶס וְכֶסֶס לֵאמֹנָה
 בְּכָס אִמְנָה מֶסֶס מֶסֶס
 בְּכָסִי . חֵלָּה מֶסֶס וְכֶסֶס .
 סֶסֶס וְכֶסֶס חֲכָמִים .

אִיְקוֹחָא נְעֻבְדָּ חוּב
 וְקִרְיָשָׁא נְחֻקְרֵשׁ ח
 חוּב . 12 הָא אָחָא -
 אָנָּה עָלֵי וְאִנְרָא דִּילֵי
 עָמִי לְסַפֵּרַע לְכַלְחָד
 אִיךְ דִּאִיחֻחֵי עֲבָרָא
 דִּילֵה . 13 אָנָּה הוּ
 אֵלֵךְ וְחוּ הוּ קְדֻמָּא
 וְחוּ אַחֲרֵיהּ הוּ רִישָׁא
 וְחוּ שְׁלֵמָא . 14
 טוֹבָנָה אָנוּן חֲנוּן
 דְּעֻבְדִּין לְפֻקֻּרְנָה
 דִּילֵה אִיכְנָא דִּנְחֻוּא
 שְׁלֵטְנָא דִּילְחָן עַל
 קִיסָא דְּחֵיא וּבְחֵרְעָא
 נְעֻלִין לְמִדִּינָתָא .

διαφωρίστω ἐπὶ καὶ ὁ ἄγιος, ἀγια-
 σθήτω ἐπὶ. 12 Καὶ ἰδὲ, ἔρχομαι τα-
 ρά, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι
 ἕκαστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται. 13 Ἐγώ
 εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶ-
 τος καὶ ὁ ἔσχατος. 14 Μακάριοι οἱ
 ποιοῦντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ
 ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ
 πᾶς πύλοισι ἀνοίγησιν αἱς τῷ πάλῳ.

justitiam faciat adhuc, & sanctus san-
 ctificetur adhuc. 12 Ecce venio cito,
 & merces mea mecum, ad retribu-
 dum unicuique, sicut est opus ejus.
 13 Ego sum alpha & thau, ille primus
 & ille ultimus, illud initium & ille fi-
 nis. 14 Beati sunt qui faciunt mandata
 ejus, ut sit potestas eorum in lignum
 vite, & per portas intrabunt in urbem.

X

15 Ex-

15 לְבַר כְּלֵבָא וְחֵשֶׁא
 וְזִנְיָ וְקִטְלָא וּפְלִיחִי
 פְּחִילָא וְכָל דְּחִים
 וְעֵבֶר רַעְלֻחָא . 16
 אֲנִי יִסְדֵּעַ שְׁדֵּיחַ
 לְמִלְאכָא וְיִלִּי לִ
 לְמִסְתָּחִי לִכְן וְלִין
 קָרִים עֲדֻחָא אֲנִי
 אֲדִידִי הוּא עֲקָרָא תַּגְנֵבָא
 וְדוּדִי אִין הוּא כִּיכְבָּא
 בְּצִיחָא הוּא צִפְרִיָּא .
 17 וְדוּחָא וְכִלְחָא
 אֲמִרְקָא תָּא הוּא וְשִׁסַּע
 כְּאִסְרָא חָא וְחָא רַעְלָא
 כְּאִחָא וְחָא רַעְלָא
 וְנִסְבִּי מָא חָא מִגֵּן .

15 לְבַר כְּלֵבָא וְחֵשֶׁא
 וְזִנְיָ וְקִטְלָא וּפְלִיחִי
 פְּחִילָא וְכָל דְּחִים
 וְעֵבֶר רַעְלֻחָא . 16
 אֲנִי יִסְדֵּעַ שְׁדֵּיחַ
 לְמִלְאכָא וְיִלִּי לִ
 לְמִסְתָּחִי לִכְן וְלִין
 קָרִים עֲדֻחָא אֲנִי
 אֲדִידִי הוּא עֲקָרָא תַּגְנֵבָא
 וְדוּדִי אִין הוּא כִּיכְבָּא
 בְּצִיחָא הוּא צִפְרִיָּא .
 17 וְדוּחָא וְכִלְחָא
 אֲמִרְקָא תָּא הוּא וְשִׁסַּע
 כְּאִסְרָא חָא וְחָא רַעְלָא
 כְּאִחָא וְחָא רַעְלָא
 וְנִסְבִּי מָא חָא מִגֵּן .

~~~~~

15 Extra gratias, & incantatores,
 & sortatores, & homicidae, & castro-
 res idolorum, & omnes qui diligunt &
 facit mendacium. 16 Ego Iesus mihi
 Angelum meum, ad ostendendum vobis
 illa coram Ecclesijs. ego sum illa radix
 & genes Davidis, tamquam illa stella
 splendida, illa matutina. 17 Et spiritus
 & sponsa dicunt, veni. & ille qui audit,
 dicat, veni. & qui sitit, veniat, & qui
 vult accipere aquas vivas gratis.

15 Εἰς τὴν οἰκίαν καὶ οἱ φαρμακοὶ
 καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλο-
 λατρῆς, καὶ πᾶς ὁ φιλοῦν καὶ ποιεῖ ψε-
 ῦδος. 16 Ἐγὼ ἰησοῦς ἀποστείλω τὸ ἄν-
 γελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῶν ταῖς ἐκ-
 κλησίαις. ἐγὼ εἰμι ὁ ῥίζα καὶ τὸ
 γένος Δαβὶδ, ὁ ὥσπερ ὁ λαμπρὸς καὶ
 ὁ ὀρθρινός. 17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη
 λέγουσιν· Ἔρχε· καὶ ὁ ἀκούων ἀπο-
 κρινε· Ἔρχε. καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέ-
 λων λαμβάνειται τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

18 Συμ-

חֵלֶק אֵין אֶחָד אֶחָד
 עֵגֶל אֶסֶף חָא מְרִיא
 יִשׁוּעַ מִיְבוֹחָהּ דְּמֶרֶן
 יִשׁוּעַ מִשִּׁיחָא עִם
 בְּלִחוֹת קְרִישָׁא א
 אֲמִין :

סִכְּכֵי . אֵם . אִבָּא
 חַיָּא אִמְכֵי . אֲמִין
 מַעֲבֵי , מַעֲבֵי לֹאס דְּמִכֵּי
 מַעֲבֵי מַעֲבֵי חַיָּא חַסִּי
 מִן אִמְכֵי ❖

עֲלֵי חַיָּא חַיָּא חַיָּא
 חַיָּא חַיָּא חַיָּא :

צִלּוֹ עֲלֵי דְכִתְבֵי כְּסִיבָא
 מִן אַחֲרָא דְהַנְרוּיָא :

~~~~~

illa, etiam, venio cito. Amen, veni
 domine Iesu. Gratia Domini nostri
 Iesu Christi sit cum orantibus sanctis.
 Amen.

אֲמִין. נַאֲי וְנַאֲי וְנַאֲי. אֲמִין. נַאֲי
 וְנַאֲי וְנַאֲי. אֲמִין. 21 H' אֲמִין. נַאֲי
 וְנַאֲי וְנַאֲי. אֲמִין. נַאֲי וְנַאֲי וְנַאֲי. אֲמִין.

*Orate pro eo qui scripsit, Casparo, ex
 regione Hantavisarum.*

Τ Ε Λ Ο Σ.

F I N I S.

Animad-

Animadversiones quædam, tum ad textum Syriacum, tum ad pun- ctationem pertinentes.

I N C A P. I.

VERS. 1. **ܐܬܐ**] Masius **ܐܬܐ**. Tremel-
lius & Boderianus **ܐܬܐ**. at Syriacè nunquam ali-
ter scriptum reperitur quam **ܐܬܐ** sine ulla vo-
cali sub **ܐ**. & docet Amira p. 363. illud **ܐ** oc-
cultari, id est non pronunciari. idque in verbo
hoc contingere per omnia tempora & personas,
quotiescunque ultima radicalis non habet voca-
lem, id est, pronunciatur per **Sheva**. ideo **ܐ** voca-
li vacuam reliquimus, **ܐ** autem **Sheva** insigni-
vimus, ut intelligeret lector, nihil nisi **ܐ** & **ܐ** pro-
nuntiari. At Cap. 2. vers. 21. **ܐܬܐ** invenies
punctatum **ܐܬܐ** cum **ܐ** mobili, quia **ܐ** vocali
notatur.

ܡܠܐܬܐ] in Testam. Antverp. Marc. 1.2. legi-
mus **ܡܠܐܬܐ**, quod secuti Trem. & Boder. sem-
per scribunt **ܡܠܐܬܐ**. at editiones Viennensis &
Cothenensis ibidē loci & passim habent **ܡܠܐܬܐ**.
quam punctationem, quia & apud Amiram re-
perio, sequi malui.

X 3

VERS.

VERS. 3: טוּבְחָנָא וְהוּא] pro טוּבְחָנָא וְהוּא . noccu-
tatur, ejulque vocalis fini præcedentis dictionis
adjicitur, mutans postremum Cametz sive Sy-
rorum in Pathach, ac si scriptum esset טוּבְחָנָא .
quod fit quotiescunque nomen terminatum in
ס. sive פ' post se habet וְהוּא valens verbum substan-
tivum. Exempla habes Mat. 24. 23. & 26. c. 27. 6.
Marc. 1. 2. quam regulam quum non recte vide-
antur intellexisse Boder. & Tremel. Marc. 2. 1.
scripserunt וְהוּא וְהוּא quod in domo esset, quum ipse
textus Syrus diserte habeat וְהוּא וְהוּא . imo
interdum וְהוּא plane excidente coalitio fit in unam
vocem, ut Mar. 2. 16. מַה וְהוּא quid ille, pro וְהוּא וְהוּא .

וְהוּא] Tremellius & Boderianus ubique so-
lent וְהוּא scribere. at Amira p. 245. docet ipsum
pronomen esse וְהוּא . scribi autem וְהוּא sequente
וְהוּא . & id rectum esse, vide Marc. 12. 24. Luc.
22. 53. 1 Ioh. 5. 4.

VERS. 4: post illa verba וְהוּא וְהוּא
וְהוּא וְהוּא וְהוּא וְהוּא sequantur
eadem repetita hoc modo, וְהוּא וְהוּא
וְהוּא וְהוּא וְהוּא וְהוּא .
quæ nos tanquam plane superflua è textu sustu-
limus.

VERS.

VERS. 8. in Græco, post ἄλφα ἐώμενα, sequitur ἀρχὴ καὶ τέλος, id est, ἀρχὴ καὶ τέλος. desunt in Syriaco.

VERS. 9. באחצא] Trem. & Boder. באחצא
2 Cor. 6. 4. Sed contra Grammaticam, quæ docet, Olaph in initio dictionis vocalem suam semper transferre in litteram servilem, unde non באחצא sed באחצא legitur, id est, *et dixit*. quod in hac dictione באחצא non tam commodè literis Hebraicis exprimitur, ubi punctum Schurec non patitur separari à litera א, quam literis Syriacis, ubi vocalis א literæ Beth proximè adjungitur, באחצא. Imo generalis regula est, Olaph nunquam ante se pati Scheva, sed in locum illius suam vocalem transmittere. Vnde pro באחצא dictus est, באחצא scribitur. & pro באחצא petijt, באחצא. Porro post ἐν τῇ θλίψει sequitur in Græco καὶ ἐν τῇ βασίλει, id est באחצא, quod in Syro deest.

VERS. II. Εἰ γὰρ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱός. id est באחצא באחצא באחצא באחצא באחצא באחצא באחצא in Syro desunt. Porro septem priores Alphabeti Syriaci literæ rubro colore superscriptæ in autographo extant nominibus septem Ecclesiarum Asiae. quas textui addere nec commodum erat typographo, nec nobis utile.

VERS.

VERS. 15. **לְבָנוֹן**] scripsi **לְבָנוֹן** ex cap.

2. 18. quia prius illud procul dubio viriosum est. verti, *as Libanicum*, quia **לְבָנוֹן** Chaldaicè in Thargum *montem Libanum* significat. Videtur interpres *καταλείβαιον* sumpsisse pro ære è monte Libano allato, vel pro ære candidissimo & nitidissimo, quod fuerit instar montis Libani, qui circa altissima juga media etiam æstate nivibus tectus procul spectatur. unde & à candore **לְבָנוֹן** dictus est, quasi **לָבָן**, *albus*.

VERS. 15. **לְבָנוֹן**] Trem. & Boder. punctant Marc. 13. 2. **לְבָנוֹן**. & rursus aliter vers. 17 **לְבָנוֹן** apud Boderianum. ubi tamen diserte, ut & alibi passim, in Syro textu scribitur **לְבָנוֹן**, id est **לְבָנוֹן**. scrupulum fortassis movit illis, quod sic duo Olaph quiescerent in una vocali. unde & Boderianus Marc. 1. 25. scribit **לְבָנוֹן** & *objurgavit*, cum Dagesch forti in **ב** sine ulla ratione, & cum Scheva sub **ב** ante Olaph, præter morem linguæ. Scribendum enim erat **לְבָנוֹן**. & sic semper quotiescunque ante & esset Scheva. neque enim scribunt **לְבָנוֹן**, *centum*, sed **לְבָנוֹן**. & à **לְבָנוֹן** pollutus, fieret in forma emphatica **לְבָנוֹן**: at ne Scheva
sic

fit ante Olaph, legunt טפאא. sic à forma simplici
 פניא fieret in forma emphatica פניאא. id ne fiat,
 Olaph vocalem suam sub ם trajicit, & scribitur
 פניאא. quæ omnia literis Syriacis & Latinis hoc
 modo scribit Amira p. 30. סא mo. סא
saghio. סא ttamo.

VERS. 16. באדא רימנא] *in manu dextra*, pro-
 priè *dextri*, supple, *lateris*. ר enim genitivi est. unde
 & c. 13. 16. invenies אידא רימנא. ubi אידא est plu-
 ralis, רימנא singularis numeri. intelliguntur *ma-*
nus dextri lateris. quemadmodum & Hebraicè,
 nisi fallor, rectè diceret, ימי ימין. quandoquidem
 1 Sam. 11. ז in regimine genitivi exstat ימין ימין
oculus dextri, supple, *lateris*.

פאא] in punctatione Amiram secuti
 sumus, qui & hanc dictionem vertit faciem. apud
 Thargumistas פאא significat Angulum, extre-
 mitatem : ut & apud Hebræos פאא. unde cum
 vox Syra derivata sit (אא enim terminatio foemi-
 ninorum est apud Syros, ut אא apud Hebræos)
 non dubium est quin & significationem suam
 inde habeat. quum enim פאא ad caput refertur,
 ut Levit. 19. 17. & alibi, ubi de rasura capitis a-
 gitur, significat illam extremitatem, quæ fron-

Y

tem

rem ac tempora circumscribit. unde Synechocice [𐤀𐤋] faciem recte significat apud Syros. In Græco est ὄψις, quod frontis vultum maxime denotat. & sic magis etiam vox Syra cum Hebræa convenit.

VERS. 17. 𐤀𐤋𐤍𐤏𐤍] affixum 𐤍 ineptum hîc esse putamus, & simpliciter legendum 𐤀𐤋𐤍, ut legitur Marc. 5. 22. aut si omnino affixum addendum sit, legendum puto 𐤀𐤋𐤍𐤏𐤍. Iudicent doctiores.

VERS. 18. 𐤀𐤋𐤍𐤏𐤍 vitium esse putamus. quia 𐤀𐤋𐤍 significat *sum*. itaque vel dicendum 𐤀𐤋𐤍𐤏𐤍, ut cap. 2. 18. 𐤀𐤋𐤍𐤏𐤍. vel dicendum 𐤀𐤋𐤍𐤏𐤍. si tamen textus rectus est, penes me erit error, de quo erudiri volupe mihi erit.

VERS. 20. post 𐤀𐤋𐤍, sequebatur statim vox 𐤀𐤋𐤍 ejus. quæ quum plane esset otiosa, omissa à nobis est.

~~~~~

IN CAP. I I.

VERS. I. 𐤀𐤋𐤍] Amira Dolath ibi pronuntiari negat, & legendum *ito*. quare sine Scheva otio-

otiosam posthac in singulari reperies. in plurali pronuntiatur. quia vocalem - vel - Syrorum habet. singul. עָרָא, plur. עָרָא.

VERS. 4. addidimus אָרָא אִיר, prout est vers. 14. alioqui hiatus hic est. addidimus & vocem אָרָא, quæ in margine alio atramento adscripta erat. deerat enim.

VERS. 5. אָרָא אִיר punctavimus אָרָא. Sed imprudenter excidit nobis hæc punctatio, nec animadvertimus nisi impresso folio. unde cap. 3. vers. 3. punctatum reperies אָרָא, & hoc rectum. nam 2 Tim. 2. 8. scribitur Syriacè אָרָא. ubi Tremel. & Boder. אָרָא in Imper. Etpahel. quos secuti fuisset, nisi Amira p. 39. docuisset, lineam sub א frequentissimam esse in secunda personâ Imperat. Passivi, & denotare literam illam sine ulla vocali pronuntiandam, id est, per Scheva. Exempla dat אָרָא relinquare. אָרָא concipitor. quæ Latinis literis effert *escitauq, ebbatm*. Et alibi docet, Imperativos conjugationum Ethpeal, & Ethpaël, ut differant à præteritis, habere sub prima radicali vocalem ⁷, sub reliquis nullam, uno verbo אָרָא miserere excepto. quod verum esse infinitis exemplis observavimus. quorum

rum si quis quædam velit, videat. Mat. 9. 22. Mar. 7. 34. & 10. 49. & 11. 23. Luc. 11. 35. & 12. 19. & 14. 10. & 16. 25. & 17. 6. Etiam in plurali numero. Marc. 12. 38. & 13. 23. Luc. 13. 24. & 17. 32. & 19. 13. Actor. 5. 35. 1 Pet. 1. 17. Vnde & nos cap. 12. §. 12. **וְיִתְּכֶם** bilares estote, punctavimus **וְיִתְּכֶם**. & cap. 18. §. 17. **וְיִתְּכֶם** congregamini, **וְיִתְּכֶם**.

VERS. 6. **וְיִתְּכֶם**] respondet genit. plur. **Νικολαϊτῶν**, & ea terminatione procul dubio sectæ nomen hic est. eodem modo statuendum puto de illo **וְיִתְּכֶם**? Act. 6. 9. quod etiam respondet gen. plur. **Λιβερτινῶν**, sectam nempe dicere potius quam nomen viri, quod sentit Beza in annotationibus, ubi quoque singularis numeri id esse existimat. Nos vero in vocibus hisce barbaris ex terminatione numerum æstimari posse non arbitramur, & has quidem terminations pluralis potius esse arbitramur quam singularis. Nam Libertini viri nomen in singulari procul dubio esset **וְיִתְּכֶם**, sicut Nicolai nomen Act. 6. 5. est **ΝΙΚΟΛΑΟΣ**. punctavimus autem **וְיִתְּכֶם**. quod forte rectius punctaretur **וְיִתְּכֶם**.

VERS. 8. **וְיִתְּכֶם**] Trem. & Boder. **וְיִתְּכֶם**.

וְיִתְּכֶם *hhreio*, Olaph plane occultato. ut docet

cet Amira p. 25. sic & foemin. אִמְרָה. item אִמְרָה
alius. & foem. אִמְרָה *alia*. quorum Olaph nun-
 quam vocalem habere reperitur, itaque latere
 necesse est, quum per Scheva efferri nequeat.

VERS. II. חֲנִינָא] quater in hoc libro hæc vox
occurrit, quories nempe jungitur substant. חֲנִינָא
reliquis locis semper dicitur חֲנִינָא. quod vere Sy-
riacum. חֲנִינָא autem secundus Chaldaicum est.

V. 13. Deest quod in Græco est nomen proprium Ἀνώνυμος, ac pro eo est [Ληζιζ], quod punctare potuissimus [Ληζιζ], ac valeret, in prima persona, *conspēctus sum*, in [ ] da persona, *conspēctus es*. Sed neutrum quod [ ] sequentibus. Et suspicamur errorem esse, quem corrigere nisi ex alio exemplari non possumus. per conjecturam tamen punctavimus [Ληζιζ]. ac si à verbo [Ληζιζ] spectavit, fieret in Pael quadratum [Ληζιζ] *spectandum proposuit*. hinc in Ethpael, [Ληζιζ] *spectaculo propositus fuit*; nempe anonymus ille servus meus fidelis vobis notus. Fortasse sic explicare voluit vim vocis compositæ Ἀνώνυμος, quasi ὁ ἐναντίον πάντων ἀδελφωμαχοῦς. aut simile quid. tollitur forte scrupulus, ubi aliud exemplar, aut Latina versio Etzelii nobis suppeditabitur.

VERS. 14. Hic pro Græco *Βαράν* est *ܒܪܐܢ*. nescimus quare. an per errorem, an quod exemplar Græcum, quod secutus est, sic habuerit.

VERS. 17. *ܒܪܐܢ* cum puncto infra est masculinum: cum puncto supra *ܒܪܐܢ* Femininum. punctavimus autem hic *ܒܪܐܢ* relicto ܐ otioso, docet enim Amira p. 25. literam illam plane occultari. at in fœmin. pronunciatur, quia ibi vocalem recipit. scribitur enim *ܒܪܐܢ* nova.

VERS. 22. projicio eam *ܒܪܐܢ* in ventrem. in Græco est *ἀνδρῶν*. quod Syriace diceret *ܒܪܐܢ*, unius literæ discrimine, in cuius permutatione error format.

VERS. 24. *ܒܪܐܢ* punctum sub *ܒܪܐܢ* indicat præteritum. duplex Nun in fine primam personam plur. præter. significat. quod si punctum ponas supra *ܒܪܐܢ*, & ex priore Nun formes Iud, quæ literæ parum à se invicem differunt, hoc modo *ܒܪܐܢ*, sensus erit, *sicut dicunt*, atque ita cum Græco conveniet, ac sensus erit planior.

ܒܪܐܢ duplex illud punctum supra ܐ non indicat pluralem numerum, sed prius designat Risch, alterum est nota participij præsentis.

VERS. 26. *ܒܪܐܢ* Amira p. 97. Ea, inquit, nomina

I N C A P. III.

Senfu

Sensu non satis pleno, nisi ante **וְאַתָּה** subintelligatur, copula.

VER. 15. Verba in autographo hunc sensum habent. *Novi opera tua, quod non calidus, non frigidus es, aut calidus.* **וְיָ** enim Syris idem est quod **וְ** non. quum itaque hic sensus plane hiet, supplevimus ex Græco, & ad **וְ** putamus deesse Iud, ut fiat **וְיָ** **וְ**, quod Syris significat *ὅφελον* *utinam*, ab Hebr. **וְ** *si, utinam*. nisi forte & hic **וְ** punctemus Hebræorum more **וְ**, quod usitatum non est.

V. 16. **וְאַתָּה אֵלֹהִים תִּהְיֶה**] Dubito an non per transpositionem literæ **ת** aptius legatur, **אֵלֹהִים תִּהְיֶה** **וְאַתָּה** *Futurus sum ut evomam te.* sic enim solent construere. nihil tamen hic volui mutare: sed annoto, ut docear, & lector hîc attendens, siue error sit siue non, discat.

I N C A P V T I V .

VERS. 1. **וְאַתָּה**] ad marginem positum erat **וְ** pro **וְ** finali. legendum enim **וְאַתָּה**.

V. 8. **וְאַתָּה**] in Græco vox *ζῶντες* pertinet ad *ζῶα*, at vox Syra non videtur referri ad **וְאַתָּה**. alioqui punctum non infra, sed duo
Z puncta,

puncta, signa fœmin. plur. in participiis, supra ponenda fuerant, *ܡܠܝܢ*, ac punctandum *ܡܠܝܢ*. jam vero ad *ܡܠܝܢ* referri videtur. ideo punctavimus *ܡܠܝܢ*. nisi propter punctum ad Iud positum velis legere *ܡܠܝܢ*. sed prior forma usitatior in participiis quiescentium ultima Olaph. Monendus autem est lector, desiderari in fine hujus versus vitio typographi *ܡܠܝܢ* in textu Græco, & qui erat, in Latino. quæ in Syriaco expressa sunt.

ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ] *babet senas alas*. observari in hac phrasi Syra velim usum vocis *ܡܠܝܢ*, quæ numerali juncta format eam distributionem, quam Latini vocibus, singuli, bini, terni, quaterni, quini, seni, &c. quod lucem addit verbis, alioqui obscurioribus, cap. 21. vers. 21. *ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ*. quæ verba sic capio, *ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ*, *ha duodecim margaritæ*, id est, *ad has duodecim margaritas quod attinet*, *ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ* singula omnium, supple sunt *ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ* singula portæ.

IN CAP. V.

VERS. 3. post *ܡܠܝܢ* sequitur in Græco, *ܡܠܝܢ ܡܠܝܢ*, id est, *ܡܠܝܢ*. deest in Syro.

Vers. 6.

V. 6. χ ι δ ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν , id est, χ ι δ ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν , defunt in Syro.

V. 9. ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν Docet Amira p. 40. virgulam ejusmodi supra voces, si paulo major sit, indicare voces esse illas imminutas [ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν] ut nos loquimur, abbreviatis. & duo exempla profert, quæ & in hoc libro occurrunt, nempe ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν pro ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν , & ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν pro ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν , quod in fine hujus libri occurrit. Additur autem hæc voci substantivæ ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν quæ feminini gen. est adjectivum mascul. gen. ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν . quod initio mendosum putabam. sed ex cap. 14. 3. & aliis locis apparet, authorem huc vocem hanc ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν , quando pro ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν sumitur, masculino genere usurpare. alias pro ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν gloria, in hoc ipso libro sumitur femininè.

V. 11. ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν pro ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν . ita quoque cap. 8. vers. 10. ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν pro ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν , ubi plene ad marginem, sed alio atramento scribitur. suspicor voluisse authorem abbreviate scribere, sed omisisse lineam istam abbreviationis notam de qua jam jam egimus.

V. 14. Post ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν sequitur ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν , id est, ω ν ϵ ν μ ϵ ν ϵ τ ν α ρ α ν ζ ω ν , defunt in Syro.

IN CAPUT VI.

V. 1. Inseruimus illud **וְנִי** *veni*, quia ad marginem adscriptum erat, & alioqui sensus hiat.

V. 2. **וְנִי**] Punctum supra positum videtur indicare participium præsens, à **נִי** *vicit*: unde regulariter in Benoni est **נִי** **וְנִי**, quomodo nos correximus, & cum Græco conveniat, **ἐννικν**. quod si tamen Iud illud in **וְנִי** rectum est, punctandum erit **וְנִי**, & punctum illud supra positum notabit literam **ו** efferendam esse per Kuschoi. ac sensus erit, *exivit mundus*, vel *justus*, *ut vinceret*. sed hoc à Græco textu alienum.

V. 3. post **וְנִי** sequitur **ἐβλίπεν**, **וְנִי**. deest in Syro.

V. 8. **וְנִי** **וְנִי**] Ita ubique in hoc libro transfertur Græca vox **θηρίον**, ac significatur *fera*, *animal dentibus acutis*, & *rapina vivens*. ne quis autem mireretur, nos ab absoluto **וְנִי** punctasse in constructione **וְנִי**. sic faciendum docet Amira p. 162. quod idem quoque fit in **וְנִי** *gaudium*. in constructione **וְנִי**.

V. 12. **וְנִי**] *sanguis*. in Græco est **ἐρυθρὸς**. quod Syriace est **וְנִי**. & fortasse error est in scriptione, ortus ex affinitate literarum
? &

ꝛ & ꝛ, item 𐤏 & 𐤐. ut & alius error mox sequitur, quod verba 𐤏𐤏 𐤏; bis scripta extent in autographo, sed posteriora pallidiori atramento, punctis hoc modo subducta, 𐤏𐤏 𐤏;. quæ & nos propterea omisimus. & tertius etiam error, quod pro 𐤏𐤏 *luna*, scriptum fuerit 𐤏𐤏. cujus correctio erat in margine.

I N C A P. V I I.

V. 1. 𐤏𐤏] Græca vox est γυνή. ideo punctavimus 𐤏𐤏 vel 𐤏𐤏, Syriacè 𐤏𐤏. sic enim pro u solent uti o cum ꝛ præcedente. ut pro 𐤏𐤏 𐤏𐤏 ꝛ, Marc. 1. 5.

V. 4. 𐤏] Trem. & Boder. 𐤏, nos cum Amira 𐤏, per crasin pro 𐤏. nec unquam aliter in libris Syriacis quam una vocali scriptum reperitur. ut Mat. 13. 8. 𐤏𐤏 𐤏] *est quod centum*. ubi quòque observandum, Dolath retinere suum Pathach, non aliter quam si legeretur 𐤏𐤏, ad indicandum in 𐤏𐤏 crasin esse. alioqui si Mem per se vocalem haberet, Dolath pro more omnium literarum servilium deberet habere Scheva, & legendum 𐤏𐤏.

V. 5. vox 𐤏𐤏𐤏𐤏 ad singulas tribus repetitur

ritur in textu Græco. at in Syro vox כְּחִימָא de tribu Iuda semel dicta, in reliquis subintelligitur.

V. 16. [כְּחִימָא] Græca vox est καίμα *astus*, ideo punctavimus כְּחִימָא.

V. 17. [הוּא וְכִמְעֵחָהּ] si transposita particula וְ legas הוּא וְכִמְעֵחָהּ, conveniet cum Græco. nihil tamen mutare voluimus, quia verba, ut jacent, aptum habent sensum.

[כְּחִימָא] punctavi כְּחִימָא, secutus Boderianum, Tremellium, Iuniorum Buxtorfium, & alios. Chaldaicè sane ita legitur, ex Hebræo כְּחִימָא. attamen Ioan. 4. 6. (neque enim alibi in N. T. cum vocalibus reperitur) inveni כְּחִימָא, consentientibus editionibus Viennensi, Antverpiensi, ac Cotheniensi. Boderianus tamen ibidem loci à Syro discedens punctavit כְּחִימָא. quam punctationem ubique in hoc libro sequor, etsi arbitrer rectam pronuntiationem esse כְּחִימָא.

IN CAP. VIII.

VERS. I. [כְּחִימָא] signo hoc † appposito annotavi errorem videri. nam regimen genitivi postulat apud Syros ut dicatur, vel כְּחִימָא וְכִימָא, vel כְּחִימָא וְכִימָא, vel

vel **לֹא** **יָבִיא**. quod posterius hic secuti sumus. sicut cap. 12. 14. dicitur **לֹא** **יָבִיא** *dimidium temporis*. fateor tamen dari exempla, ubi substantivum formæ emphaticæ jungitur alteri substantivo non interveniente Dolath: sed ea rara sunt, & à doctioribus aspera, sinon prava habentur.

V. 3. **וְהָיָה** **וְהָיָה**] nihil correctum erat ad marginem. putavimus tamen superfluum esse Dolath, & legendum **וְהָיָה**, quia in Græco est, **καὶ**. quod si Syra lectio recta est, legendum **וְהָיָה**, & sensus est, *prevenit* (nempe septem angelos illos de quibus præcedenti versu) *ad altare*, vel *præveniens eos stetit se super altare*.

V. 6. **וְהָיָה** **וְהָיָה**] Observandum illud Lamed Accusativi casus in **וְהָיָה**, nam verbum substantivum **וְהָיָה** est, quum habendi significatione usurpatur, regit aliquando post se accusativum expressum per Lamed. ut Mat. 26. 11. **וְהָיָה** **וְהָיָה** *me non semper habetis*. vide & hoc libro, cap. 9. 11.

V. 12. **וְהָיָה** **וְהָיָה**] Prius non est in Græco. & fortasse hic superfluum est. turbat enim non nihil constructionem, qua sequens futurum

turum **וְיָסִיד לְרֵגְלֵי** regi debet ab **וְיָסִיד** quod antecesserat. Saltem Vap addendum putavimus ad **וְיָסִיד**, ut & constructio & sensus sibi consent.

V. 13. **וְיָסִיד לְרֵגְלֵי** **וְיָסִיד** **וְיָסִיד**

Ita transtulit Syrus Græcum illud, *ἐν μέσσοις καὶ καυτῇ*. ac si decompositū esset ex *μέσσοις* medius, *καὶ* cauda, & *αἷμα* sanguis. At cap. 14. 6. vertit **וְיָסִיד** **וְיָסִיד** **וְיָסִיד** in *caelo cum sanguine habens*, neglecta voce *μέσσοις*, ac si simpliciter compositum esset ex *καὶ* & *αἷμα*. Optime vero cap. 19. 17. **וְיָסִיד** **וְיָסִיד** **וְיָסִיד** in *medio-celi*, ex *μέσσοις* & *καὶ*.

וְיָסִיד non erat correctum in margine, sed vitium esse, docet Grammatica. & in hoc ipso libro versus 7. cap. 10. pro **וְיָסִיד**.

~~~~~

IN CAP. IX.

VERS. 2. **וְיָסִיד לְרֵגְלֵי** vertimus *forneis accensa*. sicut & in Thargum, Ezech. 39. 9. **וְיָסִיד** respondet Hebr. **וְיָסִיד** *arsit*. recte autem Syrus ea voce explicuit quid sit *καμινὸς μεγάλη*, *fornea magna*, nempe, *accensa & valde ardens*.

V. 3. **וְיָסִיד** non correctum in margine.

gine. putamus tamen perperam pluralem numerum usurpari cum nomine **לְאֵלֹהִים** *potestas*. quod non est collectivum. ut & vers. 5. ubi absolute ac quasi impersonaliter sumitur, pro *datum est*, quod malè videtur ibi plurali numero exprimi; quum cap. 6. 4. c. 7. 2. c. 13. 7. & alibi singulari numero rectius exprimatur.

V. 5. **וְאֵלֹהִים** punctavimus **לְאֵלֹהִים**, Aleph plane otioso, quod in hac voce ut & in alijs quibusdam semper contingere docet Amira, & liquet ex **בְּרֵאשִׁית**, quod saepe omisso Aleph, una dictione scribunt ac pronunciant **בְּרֵאשִׁית**, *homo*. Boderianus scribit nunc **לְאֵלֹהִים**, nunc **לְאֵלֹהִים**, crasi Hebræis usitata. quæ punctatio si recta est; accedente altera servili oportebit pūctare **וְלְאֵלֹהִים**, **וְלְאֵלֹהִים**. At Mat. 16. 20. habes **וְלְאֵלֹהִים**. & cap. 17. 8. **וְלְאֵלֹהִים**. ubi in priori exemplo Trem. & Boder. habent **וְלְאֵלֹהִים**. in posteriori Trem. **וְלְאֵלֹהִים**, Boder. **וְלְאֵלֹהִים**. quum in Syro **ו** nulla vocali notetur, idque postulante ratione Grammatica, quæ docet literam servilem tum demum notari vocali **ו**, quum sequens litera vocali destituitur.

Vers. 7. **וְיָמֹתָם** puncta docent legendum **וְיָמֹתָם** *mortis*, at sensus jubet legere **וְיָמֹתָם** *similitudo*.

A a

tudo.

tudo, adeo ut duo illa puncta, unum supra, alterum infra **Q**, tollenda sint. aut superius punctum erit Kulchoi pertinens ad verticem literæ **Q**, quæ hic durius pronuntianda, quia præcedens dictio non terminatur vocali. inferius sub **Q** collocandum, utpote quod per **u** longum, seu per **u** Græcum hic est pronuntiandum.

Q Duo puncta supra **Q** pluralem numerum indicant: punctavimus tamen non **Q** sed **Q** more singularium. sic scribitur Iac. 3. 3. ubi Trem. habet **Q**, Boder. **Q**, quum tamen in ipsa editione Antverpiensi, ut & in Vien. & Cothen. textus Syrus non habeat **Q** sed **Q**. quod Amira p. 95. punctavit **Q**. ubi porro hæc addit, Esse quædam nomina, quæ licet significatione interdum sint singularia, interdum pluralia, quum tamen voce pluralia sint, quia duo illis semper adduntur puncta, iterum pluralia esse non possunt: & penultima afficitur. ut, inquit, **Q** oves. **Q** equi. **Q** volucres. **Q** reptilia. quibus nos adjungimus **Q** grex. Mat. 8. vers. 30. 31. 32.

V. 17. Καὶ ἄρας αἶδον. Syrus **Q** **Q**, videtur legisse, **Q** ἄν αἶδον.

Ibid.

Ibid. כְּבִרְיָהּ sic Syriace punctatum invenimus כְּבִרְיָהּ Luc. 17. 29. Itaque quod eodem hoc versu paulo ante punctavimus כְּבִרְיָהּ punctandum כְּבִרְיָהּ. nam כְּבִרְיָהּ aliud significat, nempe *favum melle*, quæ significatione diserte ea puncta habet Luc. 24. 42. In quo loco obiter notandum, in editionibus Antv. & Goth. item apud Tremel. ut & passim in Thargum, secundam radicalem esse Beth, at in Viennensi Caph, ubi scribitur כְּבִרְיָהּ, quod Jun. Buxtorf. in Lexico Chaldaico procul dubio mendosum esse putat. At Lectionem eam probant illa Psa. 19. סֶלֶם וְחָלָב מִלֶּחֶם וְחָלָב *dulciora melle & favo*. quæ non tantum ita se habent in editione Erpeniana, sed & ab Amira in Grammat. sua ita citantur.

V. 19. כְּסִיפָה sic scriptum nec in margine correctum reperimus. plurale est, sed (ut putamus) mendosum, à singulari כְּסִיפָה *serpens*, quod in plur. facit כְּסִיפִים.

V. 20. sub finem in Græco est ὅτι ἀνεπαύειν, id est, וְלֹא לְמַחֲלֵהוּ. deest in Syro.

IN CAP. X.

VERS. 2. וְסִמְלָא] lege וְסִמְלָא. Syris enim
 ܠܠܐ sinistra, vocalem ܐ habet ad Semchar,
 vide Mat. 25. 33. 41.

V. 6. ܘܠܐ] Punctum illud fœm. gen. nota
 mendosum putamus. nam ܘܠܐ quod præcedit
 Masculini generis est. pertinet illud ܘܠܐ ad se-
 quens ܘܠܐ] ubi vitiose omissum. uti & copula
 ܐ omissa in ܘܠܐ, & prave translata ad
 ܘܠܐܐ quod sequitur: quæ vox tria menda ha-
 bet. nam primo ܐ illud pertinet ad ܘܠܐ.
 deinde prius ܐ positum est pro ܐ. alterum ܐ po-
 situm pro ܐ. adeo ut pro ܘܠܐܐ scribendum
 sit ܘܠܐܐ. quod & in margine annotatum erat.

V. 7. ܘܠܐ] verti *nisi*, ut 1 Ioa. 3. 12. & alibi sæ-
 pe. ac mentem interpretis sic capio, duo jurasse
 Angelum, primum, non fore amplius tempus,
 nisi in diebus tubæ angeli septimi: id est, ibi desi-
 turum tempus. alterum, consummatum jam esse
 mysterium Dei quod annunciaverat Prophetis,
 quia sextus Angelus jam claxerat, instabat ul-
 timus. neque enim copulam Vau in ܘܠܐܐ refe-
 rendam puto ad proximam particulam ܐ in
 ܘܠܐܐ: sic enim ܘܠܐܐ dicendum erat in
 Fut.

Fut. non **לִּפְנֵי** in præterito. Sed ad remotius **וְ** in **וְזָנָה**. Et sic Græca quoque verba commode accipi posse arbitror, quæ alioquî & ipsa non parum sunt obscura : fiunt autem satis plana, si *ἀλλὰ* sumatur pro *ἀλλ' ἢ nisi*.

VER. 9. **לִּפְנֵי**] punctavi **לִּפְנֵי** pro **לִּפְנֵי**. sic invenies **לִּפְנֵי** **וְ** **יָנָה**, Mar. 25. 25. Act. 19. 21. Et **לִּפְנֵי** **יָנָה** : Mar. 16. 10. **לִּפְנֵי** pro **לִּפְנֵי**. quæ pronuntianda sunt *exet*, *exat*, Lamed prorsus latente, quamobrem nos eam sine Scheva reliquimus. Sic in participio **לִּפְנֵי** **יָנָה** **וְ** **יָנָה** pro **יָנָה**, Luc. 14. 35. & in plur. **לִּפְנֵי** **יָנָה** **וְ** **יָנָה** pro **יָנָה**. Mar. 6. 33. & cap. 16. **וְ** 12. Vnde & nos cap. 16. vers. 14. **לִּפְנֵי**] punctavimus **לִּפְנֵי** **וְ** **יָנָה** **וְ** **יָנָה**. Quæ omnia confirmantur ab Amira pag. 367. ubi sic habet. In verbo **לִּפְנֵי** **יָנָה**, Lamed quod habet occultatur in pronunciando in prima & tertia sing. fœmin. præteriti, & in personis plur. num. mascul. gen. & fœmin. utriusque numeri præsentis (intellige benoni) & in tertia ac secunda plurali utriusque generis, & secunda fœmin. singul. futuri. quod brevius piæ memoriæ Erpenius his verbis, Vocis **לִּפְנֵי** ultima radicalis vocalem

tem accipiens, eam ubique dat præcedentis e-
vat, & otiosa evadit.

VER. 9. לֹא־יִשְׁתַּחֲוֶה] lege potius לֹא־יִשְׁתַּחֲוֶה. ut invenies
Mat. 7. 11. לֹא־יִשְׁתַּחֲוֶה.

I N C A P. X I.

VER. 1. Post מִלֵּל sequebantur perpe-
ram hæc, וְכָל־הַמִּלִּים־הַהֵם וְכָל־הַמִּלִּים־הַהֵם
וְכָל־הַמִּלִּים־הַהֵם וְכָל־הַמִּלִּים־הַהֵם . quæ
omnia, quum hîc sensum depravarent, ad
versum autem quintum omnino pertinerent ubi
hæc deerant, non dubitavimus ea suo loco resti-
tuere, præsertim quum ipse textus Syrus duo si-
gna, unum versui primo, alterum quinto appo-
sita haberet, quæ quomodo hæc restituenda
essent, docerent. & ne quis hîc de fide nostra du-
bitet, testamur nos nihil nisi mera transpositione
ufos esse, nulla syllaba aut addita aut omissa.

VER. 3. וְכָל־הַמִּלִּים־הַהֵם] In Græco est,
ὅτι ὁ δὲ πᾶσι τοῖς ἀποστόλοις. Quæ verba paulo sunt ob-
scuriora. quare D. Beza, ut commodum sensum
habeant,

habeat, & vertit *sed*, & quum *dāam* sequente dativo requireret accusativum rei dandæ, post dabo addidit *illam*, nempe *sanctam urbem*, quæ versu præcedenti gentibus data erat conculcanda. an id recte, judicent doctiores. In Syro textu minor est difficultas, quum ibi particula ܐ non minus accusativum valeat, quam dativum. quare & nos plano omnino sensu vertimus, ܐ dabo duos testes meos, ܐ prophetabunt. Quod si omnino ܐ etiam in hoc loco per dativum sit exponendum, sic verterem, ܐ dabo duobus testibus meis, ut prophetent &c. Vau illud in ܐܘܢܐ per *ut* verterem, more linguis orientalibus usitatissimo: & sic quoque ܐ ܡܥܩܪܐܢܐ sumerem in Græco. adeo ut res danda duobus illis testibus non sit sancta civitas, sed munus prophetandi.

Eodem versu, ܐܠܐܐ] punctavimus ܐܢܐ, sicut Mat. 13. vers. 8. & 23. in Syriaco est ܐܠܐܐ, ܐܢܐ, ubi notandum, irregulare esse quod littera servilis ante Scheva notetur vocali ܐ. De quo sic Amira p. 27. Particula, inquit, ܐܠܐ *sex*, (cui nos jam addimus ܐܠܐ *sexaginta*) si habeat in principio unam ex quatuor literis ܐ ܐ ܐ ܐ, semper legitur, ac si esset ibi ܐ affectum ܐ. ut ܐܠܐܐ in *sex*, quasi, ܐܠܐܐ ܐܠܐܐ.

Vers. 6.

V. 6. *ἐν ἡμέραις αὐτῶν ὁ παρρησίας*, id est, *בְּיוֹמֵיהֶם*, pro eo simpliciter est *בְּיוֹמֵיהֶם*, id est, *בְּיוֹמֵיהֶם*, *ἐν ἡμέραις ἐκείναις*.

V. 7. Post *καὶ αὐτῶν*, sequitur *καὶ αὐτῶν*, id est, *וְנִקְשָׁה אֵנֶךְ*. deest in Syro.

V. 12. Signum hoc [] in Syro notat hiatum, quem in textu reliquimus, in Hebræo autem charactere ex Græco supplevimus.

V. 17. Post *ὁ ὡς*, sequitur *ὁ ἑξαμέτρου*, *וְהוּא רִמָּה*, deest in Syro.

IN CAP. XII.

VERS. 1. *Διότι*] Quid hoc sibi vellet conjicere non potuimus. itaque mendum putavimus pro *Διότι*, quod plane respondet Græco *ὅτι*.

V. 2. *וְחִבְלָה*] Fortassis, sicut præcedens *קָעִיָּה* & sequens *מִשְׁתַּחֲוִיָּה* participia sunt, ita & *וְחִבְלָה* mendosum est pro *מִחִבְלָה* in Benoni Pacl, in qua conjugatione verbum hoc parturire & eniti significat. Doctioribus tamen id reliquimus.

V. 4. *וְ*] punctavimus *וְ*. neque enim duo illa puncta existimamus hîc valere, sed supe-

superius denotare participium præsens, inferius vero Ruchoch sive Raphe. à themate רח, defective רח, quod secundum analogiam defectivorum secundâ in Benoni facit, mascul. רח, foemin. רח. habet autem hoc verbum proprie *vellendi*, *evellendi*, *extrahendi*, inde *tondendi* significationem, & convenit cum רח, ut recte observavit doctissimus Scindlerus.

V. 6. רח רח רח] Nihil correctum in margine. mendum tamen omnino videtur, quia & o superfluum in sensu, & ipsa constructio, ut & verbi forma futurum hîc requirere videntur. itaque pro Vau, Nun posuimus ad formandum futurum, & fortassis etiam Dolath addendum, qua litera gaudet post se רח, quum significat *ut*. atque ita esset, רח רח רח רח.

V. 7. רח רח רח] Videtur hic Lamed inutile. quum post verbum substantivum, quod habendi significationem hic non obtinet, nec dativum nec accusativum valere possit, neque præpositionis vim habere. Si tamen penes nosmet error est, juvabit erudiri.

V. 9. רח רח רח] Nusquam, quod quidem scimus, in reliquis N. T. libris vox רח ita transfertur, sed semper רח רח רח.

B b

illius

corrigere : quum *cecum* sit quoddam exempla-
ria Græca habuisse ἐπὶ. Unde etiam verus La-
tinus vertit, *et betit*.

I N C A P. XIII.

V E R S. 3. ἡ δὲ, *rem*. deest *rem* in Syro.
sensus tamen plenus est.

Ibid. ~~Non est~~ *Non est* dubium, quin
amanuensis, quum vocem hanc *Non est* quam
jam jam scripserat, in recenti adhuc memoria ha-
beret, iterum eam scripserit, quum *Non est*
scribere deberet. quod non tantum græcus te-
xus, sed ipso verborum nexus liquido ostendit.

V. 4. Non quidem necessario hiatus statuen-
dus, quamobrem & nullo signo mendum indica-
vimus, tamen non satis plene sibi sensus constat;
quia omissa sunt ex Græco hæc, ἡ περὶ αὐτῶν τὸ ἡ-
γῆναι, λίαν πρὸς τὸ ἄμω. *τὸ ἡγῆναι*? quæ sic verto, *non
est in eis qui sunt in terra. ex qua*
oratione una vox *est* remansisse in textu Syro vi-
detur, quæ sodalibus destituta non satis bene
quadrat.

V. 5. *πλὴν*. Videtur Syrus simpliciter
legisse *πλὴν*. vertit enim *non*, omissa voce *est*.

B 2

quem-

quemadmodum & vulgaris legit, qui vertit, *dato est ei potestas agendi.*

V. 6. וְלִהְיוֹת] videtur omnino legendum וְלִהְיוֹת, ut in Græco est ἐσθ'.

Versus septimus duas habet periodos, quarum quæ prior est in Græco, posterior est in Syro, & contra, inverso ordine, sensu tamen eodem ac plane integro.

V. 8. וְלִהְיוֹת] Iterum vitium hîc esse putamus, quod & cap. præcedenti ver. 7. observavimus. nisi forte Lamed accusativi casus apud Syros, ut לָא apud Hebræos, & לָא in Thargum, post verba passiva & intransitiva nominativum designet. quod nondum ex aliorum librorum lectione, neque ex Grammatica discere potuimus. si ita est, moneant doctiores, & gratiam inibunt.

V. 10. ἡ ἀρχαῖα σωτήρ, id est, בִּשְׁמֵי מִיכָאֵל. In Syro deest nomen אֱלֹהִים, quod omnino restituendum videtur. ut mox sequitur, אֱלֹהִים אֱלֹהִים בְּמִיכָאֵל קִישׁ.

V. 14. מִיכָאֵל] Mendum subesse suspicamur. si enim punctum supra Nun rectum, participium præsens indicat: adeoque pro Nun Mim substituendum, ut sit מִיכָאֵל, quod plane convenit

usitatissimum. & sensus sit, *bonedicta tu inter mulieres.* ut in Græco est, *εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί.*

V. 5. *Λαλεῖ*] Nihil correctum in margine. manifestum tamen vitium est, quum terminatio non sit Futuri, sed præteriti. unde Than primam in Aleph mutantes præteritum inde fecimus. In fine versus *ἐνώπιον ᾧ θρόνον ᾧ*, id est, *מִלְּפָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְהַקֹּדֶשׁ*, vel *מִלְּפָנֵי הַקֹּדֶשׁ* desunt in Syro.

V. 6. Verba Græca sic interpretatus est Syrus, ac si haberetur, *πιτώμενον ἐν ἔργῳ, ἐν αἵματι ἔχοντα ζωγγέλιον αἰώνιον.* vide plura. ad v. 13. c. 8. eodem versu, pro *ἐνώπιον ᾧ θρόνον*, id est, *מִלְּפָנֵי הַקֹּדֶשׁ*, Syrus habet *מִלְּפָנֵי הַקֹּדֶשׁ*, *ἐνώπιον ᾧ θρόνον*.

V. 10. *כַּפֵּי*] Idem hic *כַּפֵּי* videtur, quod Belgæ dicimus, *een kop.* A cavitare. unde & Hebræis *קַף כַּף* *manus, pars manus cara, vel pedis.* nisi forte mendum sit, pro *כַּפֵּי*, quomodo deinceps in hoc libro semper vertit author *τὸ πῆλον*.

V. 11. *ὃς εἶπε λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ,* id est, *וְהָיוּ מִלְּפָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְהַקֹּדֶשׁ*. desunt in Syro.

V. 12. Vox *אֵל*, bis est in Græco, quod autem ei respondet *אֵל*, semel tantum in Syro.

V. 15. Desunt hæc Græca, *Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, ὃς θείας ὅτι ἡλθὲ συν ἡ ὥρα ᾧ θείας ὅτι ἐξηραίνῃ ὁ θείας-μὸς*

nisi forte hoc loco dicamus Nun esse heemanticum, ac derivari ab Hebr. נָץ, quod proprie est λαμπρὸς, *nitidus, clarus, splendidus*.

Verf. 8. [חַמָּל] In margine erat חַמָּל, rectè.

IN CAPUT XVI.

V. 7. Καὶ ἤκουσα ἄλλαι ἐν θυσιαστηρίῳ λέγουσι, id est, וְשָׁמַעַתְּ לְאַחֲרָנָה בֶן מִרְיָה וְאַחֲרָה בֶן מִרְיָה. pro eo in Syro est, וְשָׁמַעַתְּ לְמִרְיָה וְאַחֲרָה. quod omnino videtur mendosum, quum altari vocem tribuere durum sit.

V. 8. [אַרְבַּעִי] & non punctavimus, quia superfluum putamus, & fortasse hîc mendosum. solent enim sine Aleph dicere [אַרְבַּעִי] *quartus*, etsi dicant, [אַרְבַּעִי] *quatuor*. plane ut & Hebræi, אַרְבַּע *quatuor*. רְבִיעִי *quartus*.

V. 10. [מַעֲמַלְמַל] *obtenebratum*. habet hîc vim adjectivi, sicut & in mascul. gen. Eph. 4. 18. מַעֲמַלְמַל חַשְׁמַל *obtenebrati in mentibus suis*.

V. 13. [וְ] Mendum videntur duo illa puncta pluralem numerum denotantia.

V. 14. Vox ποιῶν in Græco construitur cum πνέματι,

πνδματς, non cum δαμόνων. At in Syro participium
 ܡܢܕܡܐ quum sit masc. gen. construitur cum ܡܢܝܝܢ,
 non cum ܡܢܝܢ, quod fœm. gen. est, & construi-
 tur cum participio ܡܢܝܢ, quod deinde sequitur.
 Quod autem in Græco est, *βασιλεὺς ἐστὶν, καὶ τὸ οἰκου-
 μένης ὅλης*, Syrus illud *ܡܢܝܢ* non habet. nec videtur
 hîc magnum usum habere. Fatcor quidem *ܡܢܝܢ* la-
 tius patere quam *ܡܢܝܢ*, ut & apud Hebr. *מלך*,
 latius quam *מלך* Ps. 24. 4. sic apud Syros *ܡܢܝܢ*,
 latius quam *ܡܢܝܢ*. Sed hoc loco discrimen
 illud locum habere non videtur, quia ubi Reges
 sunt, ibi *ܡܢܝܢ* est. nisi forte insulæ ad *ܡܢܝܢ*
ܡܢܝܢ non pertineant. debebat autem in textu
 Syro illud *ܡܢܝܢ* supra *ܡܢܝܢ* notari puncto nota fœ-
 minini gen. quia *ܡܢܝܢ* est fœmin.
 ut cap. 12. 9.

V. 15. *ܡܢܝܢ* mendum pro *ܡܢܝܢ* ut ad margi-
 nem correctum erat.

V. 17. *ܡܢܝܢ* id est, *ܡܢܝܢ* *ܡܢܝܢ*
 deest in Syro vox *ܡܢܝܢ*.

IN CAP. XVII.

VERS. 1. Ante **||** deest vox **||**, quæ in margine à lectore adscripta erat.

V. 2. **||** defunt puncta pluralem numerum denotantia, **||**.

V. 5. **||**] Ad marginem libri notatum erat legendum **||**, quomodo plerunque legitur in editione Viennensi. At Amira p. 25. docet, nunquam sibi placuisse eum scribendi modum, quo **||** ponatur ante **;**, sed eum potius quem doctiores sequuntur Maronitæ, quo **||** ponatur post **;**, ut differat ab **||** cedrus. Vbi addimus ex eodem Amira, quando scribitur **||** pro *mysterio*, **||** non pronunciari, sed legi *rofo*.

V. 6. **||**] Daleth servile indicat participium. idcirco punctavimus **||** in Peil Peal, à masculino **||** inebriatus. alioqui si punctetur **||**, nomen esset, significans *ebriosum*.

Ibidem **||**] Punctum infra **||** indicat secundam præteriti, ut in eadem hac dictione versu sequenti. at in hoc versu sensus omnino postulat primam personam. itaque in superam regionem transferendum illud punctum.

V. 7. **||**] Et si Peil sit, id est, Participium Passi-

passivum, hic tamen activam obtinet significationem. quod & alibi sæpe fit. ut Actor. 21. 16.

וְיָבִיאוּ adducentes.

V. 8. **וְיִקְרְבוּ** *appropinquarent*. In Græco est **καὶ ἐλθόντες** *tamen est*. Hæc plane omisit Vetus Interpres. at Arethas, Complutensis Codex, & duo alij vetusti, teste Beza, habent, **καὶ παραίται**. Et sic procul dubio legit Syrus.

V. 12. Post **וְיִקְרְבוּ**, sequebatur **וְיִבְנוּ** *dant*. Quod quum hic plane sit **וְיִבְנוּ**, & ad finem versus sequentis pertineat, ubi eadem vox scripta extat, non dubitavimus hic omittere. Praesertim quum ipse textus Syrus hanc dictionem punctulis subductam tollendam ostenderet.

V. 14. **וְיִקְרְבוּ** *preliabuntur*. Punctavimus in Pacl, quia puncta in Syro textu sic monabant. Alioqui punctassemus in Aphel **וְיִקְרְבוּ**, quia in hac Conjugatione solet hoc verbum significare *belligerari*. in Pacl vero, *appropinquare facere, apportare*.

V. 16. **וְיִבְנוּ** *dina* **וְיִבְנוּ** *ad* **וְיִבְנוּ** *in* **וְיִבְנוּ** *in*. Syrus legit, **וְיִבְנוּ** *dina* **וְיִבְנוּ** *ad* **וְיִבְנוּ** *in* **וְיִבְנוּ** *in*.

IN CAP. XIIX.

VERS. 2. [𐤀𐤓𐤕] ad marginem notatum legendum [𐤀𐤓𐤕].

V. 9. [𐤀𐤓𐤕] Affixum oportet sit. scem. gen. itaque deest punctum supra 𐤀.

V. 11. 𐤀𐤓𐤕, id est, 𐤓𐤕, deest in Syro.

V. 13. [𐤀𐤓𐤕] Deest hoc in Græco. punctavimus 𐤓𐤕, fortasse inclinus, 𐤓𐤕, vel 𐤓𐤕. Est enim 𐤀𐤓𐤕 frutex ille nobilis, de quo Plinius lib. 12. cap. 13. & Mathiobus in lib. 1. Dioscor. cap. 13. idem.

V. 14. [𐤀𐤓𐤕] Punctum illud supra Dolath non potest hic indicare Benoni 𐤓𐤕. Sic enim Participium Mascul. construeretur cum substantivis fœmininis. Sed addendum ei alterum punctum, ut ambo efficiant tertiam plur. fœm. gen. præteriti. Ideo punctavimus 𐤓𐤕. Sicut in Græco est ἀπὸ. Quod autem sequitur, εἰ μὴ ὁρίσῃς αὐτὰ, Syrus iunxit cum initio sequentis versus, & legit, εἰ μὴ ὁρίσῃς αὐτὰ οἱ ἑμποροὶ τῶν.

V. 17. [𐤀𐤓𐤕] In Græco est, εἰ πᾶς 𐤓𐤕 πλοίων ὁμιλῇ. Aliter legit, vetus interpres, qui vertit, *Omnes qui in lacum navigant*. Certum quoque est aliter legisse Syrum, qui pro 𐤓𐤕 πλοίων videtur legisse 𐤓𐤕 πλοίων, *innavigans, innavigans*.

nataus. vertit enim **קנא**, quod est Benoni à **קנא**,
Hebr. **קנא**, *innatare, supernatare*. Quid autem sibi
in Syro velit **נחית** ad *locum*, nescio, nisi forte in
Latina translatione pro *lacum* legerit *locum*. Aut
potius per *locum*, intelligat locum civitatis illius
magnæ, quo ut cum mercibus suis perveniant,
navibus mari innatant. atque ita in Latina tran-
slatione, in *lacum*, forrasse mendū sic, pro in *locum*.

V. 20. **עוֹי אֲגֹמִי דִּנְיָאִי**. Syrus legit, **עוֹי אֲגֹמִי**,
עוֹי דִּנְיָאִי.

V. 21. **עוֹי אֲגֹמִי דִּנְיָאִי**, id est, **נחית**,
deest in Syro illud **נחית**.

V. 22. **עוֹי אֲגֹמִי דִּנְיָאִי**, id est,
נחית, desunt in Syro.

V. 24. **עוֹי אֲגֹמִי דִּנְיָאִי** Videtur rursus mendum
esse pluralis num. pro singulari.

I N C A P. XIX.

V E R S. I. **עוֹי אֲגֹמִי**, id est, **נחית**. Syrustan-
cum habet **נחית**.

V. 9. **עוֹי אֲגֹמִי דִּנְיָאִי** ad marginem corre-
ctum erat **עוֹי אֲגֹמִי**.

V. 10. **עוֹי אֲגֹמִי דִּנְיָאִי**. Syrus legit **עוֹי אֲגֹמִי**
in plurali. nisi in **עוֹי אֲגֹמִי** dicamus ultimum **עוֹי**

merendum esse. nam cap. 22. vers. 9. vertit **וְאֶחָד** in singulari.

V. 13. **וְאֶחָד וְלֹא בְּרֹאשׁ**] *vestis diffluens sanguine.* ea significatione usitata est in Targum vox **וְלֹא**, unde & Act. 9. 3. lux **וְלֹא** super Saulum, Tremel. vertit *defluxit*. Hic in Græco est *ιμάτιον βεβαμμένον αἵματι*. quod de persona Christi dicitur **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין** Isa. 63. 1. *infedtus, tinctus vestibus.*

V. 17. **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין** Syrus legit, **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**.

V. 18. post **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**, iterum sequebatur **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**, quod tanquam superfluum omisimus.

V. 19. **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**] Etsi in margine nihil correctum fuerit, sensus tamen, & textus Græcus requirunt, ut scribatur **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**. *reges* enim, non *Angeli* designantur.

IN CAP. XX.

V. 3. **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין** id est, **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**, Syrus tantum habet **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**.

V. 4. **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**] Legendum esse **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**, in plur. docent cum *thrani* in plurali num. de quibus proximè actum (Deo enim unus tantum thronus tribui-

V. 12. *ἐνώπιον ἔθης*. Syrus *ܐܢܬܝܢ ܕܥܝܢܐ*, *ἐνώπιον ἔθης*.

~~~~~

IN CAPVT XXI.

VERS. 2. *καὶ ἐγὼ ἰωάννης ἄδην ἔπειν &c.* Omisit Syrus *ἐγὼ ἰωάννης*, id est, *ܐܢܬܝܢ ܕܥܝܢܐ*.

V. 3. *ܐܢܬܝܢ* Punctum inferius indicat præteritum. Ideo punctavimus *ܐܢܬܝܢ*, & vertimus *habitavit*. Mallemus tamen puncto supra collocato *ܐܢܬܝܢ*, legere *ܐܢܬܝܢ*, & vertere *habitabit*. Sicut in Græco est *σκληρώσει*. usitatum enim est Syris participio præsentis uti pro futuro.

V. 4. *καὶ ἐξαλείψει ὁ θς*. Syrus simpliciter legit, *ܐܢܬܝܢ*, aut *ܐܢܬܝܢ*. vertit enim *ܐܢܬܝܢ*, quod fœm. gen. est, & intransitivè dicitur de *ܐܢܬܝܢ* *lacryma*. Sic Iac. 4. 14. *ܐܢܬܝܢ ܐܢܬܝܢ ܐܢܬܝܢ* *vita nostra vapor deficiens, seu evanescens*. Sunt Conjug. Aphel à *ܐܢܬܝܢ*. quod contrariæ significationis est cum Hebr. *ܐܢܬܝܢ* *speciosum, pulchrum esse*. quæ enim deficiunt & evanescunt, omnem speciem ac pulchritudinem amittunt.

V. 6. *ܐܢܬܝܢ*. *ܐܢܬܝܢ* Ac si legisset, *ܐܢܬܝܢ*, *ܐܢܬܝܢ*. quum in Græco sit, *ܐܢܬܝܢ* *ܐܢܬܝܢ*. quod Syriace esset *ܐܢܬܝܢ*. *ܐܢܬܝܢ*.

V. 10.

V. 3. וְכָל נֶחֱרָא] in Thargum Levit. 19. 10. נֶחֱרָא
respondet Hebræo נָחַר, adeoque significat *par-*
ticularia illa grana decidua, quæ in vindemia è rac-
mis decidunt. à נָחַר *defluere, excidere*. Quum er-
go præcedenti versu de arbore singulis mensibus
fructum suum latura actum sit, videtur Syrus
καὶ τὰς ἐκείνης hoc loco sumpsisse pro *depositione, de-*
jectione ac defluxu fructuum arboris, ideoque vertisse
נֶחֱרָא.

Ibidem, נִשְׁמָשׁוּי] Solent futura apud Syros
in tertia plur. semper habere Nun paragogicum,
נִשְׁמָשׁוּי *ministrabunt*. Vnde cum affixo dicitur ple-
rumque נִשְׁמָשׁוּיָיו *ministrabunt illi*. Interdum ta-
men abjecto Nun invenitur forma hæc נִשְׁמָשׁוּי.
ut Mat. 8. 25. וְלִיחִיּוֹסוּ *ut excitarent eum*, pro
וְלִיחִיּוֹסוּהוּ.

V. 6. καὶ κύματα ὁ ἕως τῶν ὀρίων ἀνέψθη. Syrus le-
git, καὶ κύματα ὁ ἕως τῶν ὀρίων ἀνέψθη. vertit
enim וְסִרְיָא אֱלֵהָא דְּרִחְתָּא וְרִבְיָא.

Vers. 12. וְיָמֵינוּ] correctum in margine
וְיָמֵינוּ.

Ibid. וְיָמֵינוּ] Literam servilem ך punctavimus
cum Pathach, quamvis sequens litera non ha-
beat Scheva, quia virtute habet Scheva. est enim
pro

pro אֵלֶּף. Sicut אֵלֶּף pro אֵלֶּף, quia Aleph ante se non patitur Scheva. unde & אֵלֶּף punctavimus pro אֵלֶּף, sicut dicitur אֵלֶּף. pro אֵלֶּף, vide Notas ad cap. 7. vers. 4.

V. 17. אֵלֶּף] Mendum videtur illud punctum supra Nun participium praesens indicans, quum infra collocatum futurum formare debeat. Et si quis porro ꝑ tollere velit, conveniet cum Græco. Sensus enim erit. *Qui sitit, veniat, et qui vult, accipiat aquam vitae gratis.*

V. 19. Α' Φαίρησ' ὁ θεὸς τὸ μέγ' αὐτῶν ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς. Syrus legit, ἀπὸ ξύλου τῆς ζωῆς. vertit enim אֵלֶּף יוֹ אֵלֶּף. Sequitur paulo post, אֵלֶּף יוֹ אֵלֶּף, *eorum qui scripti sunt.* pro quo si scriberetur אֵלֶּף יוֹ אֵלֶּף, *et ijs quæ scripta sunt*, sensus planior esset, ac cum Græco conveniret.

V. 20. Ἡ χάρις Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲν πάντων ὑμῶν. Syrus legit, μὲν πάντων τῶν αἰώνων.

Monemus autem candidum Lectorem, non omnia quæ inter textum Græcum ac Syrum intersunt à nobis hîc esse observata, sed hinc inde quædam solummodo quæ præcipua videbantur. reliqua lectoris diligenti curæ commisimus.

SOLI DEO GLORIA.

LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Typographia
E. L. Z. E. V. I. R. I. A. N. A.

---

clō lō c xxvll.

11

1000

1000

BIB. COLL.
PICTAV. S. J.

~~scribble~~
N°. 304

Bibliotheca S. J.
Les Fontaines
CHANTILLY
E
148/108

five vols

6
148/108

